

การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะ
การคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง

ปริญญานิพนธ์

ของ

อติกานต์ ทองมาก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
กุมภาพันธ์ 2552

การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะ
การคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง

ปริญญานิพนธ์
ของ
อติกานต์ ทองมาก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กุมภาพันธ์ 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะ
การคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง

บทคัดย่อ

ของ

อติกานต์ ทองมาก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
กุมภาพันธ์ 2552

อดิگانต์ ทองมาก. (2552). การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล , รองศาสตราจารย์ ดร. สมสรวงษ์ วนษ์น้อย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนแบบโครงการ แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินทักษะการคิด แบบแผนการทดลองเป็นแบบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest- Posttest Design) โดยทักษะการพูดประเมินจากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้ก่อนและหลังการทดลอง แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้หลังเสร็จสิ้นโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 และแบบประเมินทักษะการคิดใช้ระหว่างการทำโครงการทุกโครงการ ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 45 ชั่วโมง

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินทักษะการคิด และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t – test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นาก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีพัฒนาการด้านทักษะการคิด

THE USE OF PROJECT-BASED APPROACH TO DEVELOP ENGLISH SPEAKING
AND THINKING SKILLS OF PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS AT
BANKHAUNSAWAN SCHOOL TRANG PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
ATIKARN THONGMAK

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
February 2009

Atikarn Thongmak. (2009). *The Use of Project-Based Approach to Develop English Speaking and Thinking Skills of Prathomsuksa 5 Students at Bankhaunsawan School, Trang Province*. Master Thesis. M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Chaleosri Pibulchol, Assoc. Prof. Dr. Somsan Wongyounoi.

The objective of this experimental research was to investigate the use of project-based approach to develop students' English speaking and thinking skills. The samples of this experiment were 32 Prathomsuksa 5 students at Bankhaunsawan School, Trang Province selected by simple random sampling.

The instruments used in this experiment included lesson plans, a project evaluation form, an English speaking test, a student's self-assessment form and a thinking skill evaluation form. The one group pretest – posttest design was used in the experiment. The English speaking test was used at the beginning and at the end of the experiment; the project evaluation form and the student's self-assessment form were used at the end of the first project, second project and the third project, and a thinking skill evaluation form was used during the projects. The experiment lasted forty - five hours.

The data were statistically analyzed by comparing scores from the English speaking test before and after the experiment, the project evaluation, the student's self-assessment and the thinking skill evaluation. The data obtained from the English speaking test was analyzed by t – test for dependent samples with SPSS / PC program.

The findings of the study showed that the students' English speaking skill was significantly improved at the .01 level after using the project-based approach. The result also revealed the improvement of the students' thinking skill.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะ
การคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง

ของ

อติกานต์ ทองมาก

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)

(ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมสร วังษ์อยู่น้อย)

(รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมสร วังษ์อยู่น้อย)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ศรีภูมิ อัครมาส)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก ทบวงมหาวิทยาลัย

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจาก
รองศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล ประธานกรรมการควบคุม และรองศาสตราจารย์ ดร. สมสรร
วงศ์อยู่น้อย กรรมการควบคุม ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขงานวิจัย ทำให้
ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ
ดร. อรพรรณ วีระวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ และอาจารย์
เตือนตา เลาสุขศรี และคณาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตกทุกท่านที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชา ให้
คำปรึกษา และแนะนำเป็นอย่างดีตลอดเวลาที่ได้ศึกษาในสถาบันแห่งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ และ อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ
ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจทานและแก้ไขแผนการสอน ตรวจสอบเครื่องมือในการ
วิจัย และให้คำแนะนำในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และ คณะครูโรงเรียนบ้านควนสวรรค์
ทุกท่าน และขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือใน
การทำวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่เกิดจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณ
พระศรีรัตนตรัย พระคุณบิดามารดา ผู้ให้กำเนิดและอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้
ประสิทธิ์ประสาทวิชา และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่สนับสนุนให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

อดิگانต์ ทองมาก

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
สมมุติฐานในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน	7
ความหมายของการสอนแบบโครงงาน	7
จุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงงาน	8
ลักษณะของการสอนแบบโครงงาน	8
ประเภทและขั้นตอนของการสอนแบบโครงงาน	11
การวัดและประเมินผลโครงงาน	18
ประโยชน์ของการสอนแบบโครงงาน	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	21
ความหมายของการพูด	21
จุดมุ่งหมายของการพูด	21
องค์ประกอบของการพูด	23
กิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	24
การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	26
วิธีวัดและทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	26
เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด	30
ความหมายของทักษะการคิด	30
กรอบความคิดของทักษะการคิด	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน	33
งานวิจัยในประเทศ	33
งานวิจัยต่างประเทศ	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	36
งานวิจัยในประเทศ	36
งานวิจัยต่างประเทศ	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด	38
งานวิจัยในประเทศ	38
งานวิจัยต่างประเทศ	39
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	41
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	42
วิธีดำเนินการทดลอง	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	55
สถิติที่ใช้	56
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58

5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	67
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย	67
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
สรุปผลการวิจัย	70
ข้อเสนอแนะ	75
 บรรณานุกรม.....	 77
 ภาคผนวก.....	 86
ภาคผนวก ก	87
ภาคผนวก ข	119
ภาคผนวก ค	141
ภาคผนวก ง	148
ภาคผนวก จ	151
 ประวัติย่อผู้วิจัย	 169

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ค่าความสอดคล้องในการตรวจตรวจให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment) ระหว่างผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	48
2 ตัวอย่างรายการประเมินทักษะการคิดที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญ	51
3 กำหนดการสอน	53
4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการทดลอง.....	58
5 ผลการประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยครูและนักเรียน.....	59
6 ข้อคิดเห็นด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จาก แบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในโครงงานที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3	60
7 ข้อคิดเห็นของนักเรียนจากแบบบันทึกระหว่างการทำโครงงานภาษาอังกฤษที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3	61
8 ผลการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ในโครงงานที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3	62
9 ผลการประเมินทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทำโครงงาน ที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3 โดยการประเมินของครูและเพื่อนนักเรียน	63
10 ผลการประเมินความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน ชั้นก่อนโครงงาน จากโครงงานที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3	65
11 ผลการประเมินความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน ชั้นระหว่างโครงงาน จากโครงงานที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3	65
12 ผลการประเมินความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน ชั้นหลังโครงงาน จากโครงงานที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3	66
13 รายละเอียดเนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้.....	88

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ผลการเปรียบเทียบการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3	62
2 ผลการประเมินทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทำโครงการ ที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 โดยการประเมินของครูและเพื่อนนักเรียน	64

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี สื่อต่างๆล้วนมีภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้อง บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาอังกฤษจึงกลายมาเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการศึกษาหาความรู้ ตลอดจนการติดต่อสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ

ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารนั้น ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมาก เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร (กุณทลีย์ ไวยทวณิช.2545:1) และ เฮอร์ (Ur.1981:2) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า ทักษะพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาเป็นอย่างไรดี นอกจากนี้ สกอตต์ (Scott.1981:70) ได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับทักษะพูดว่า ทักษะพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ นั่น (Nunan.1991:31) กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งมุ่งเน้นทักษะทั้ง 4 ให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน ได้แก่ทักษะฟัง พูด อ่านและเขียน และให้ความสำคัญกับการพูดมากที่สุด เนื่องจากต้องใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน

ถึงแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และมีการปรับแนวการสอนภาษาอังกฤษมาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับสังคมในยุคปัจจุบัน ซึ่งมุ่งเน้นการสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน แต่ในทางปฏิบัติ ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ครูมักจะยึดติดกับตำราและสอนโดยการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ มุ่งเน้นตัวภาษา เช่น คำศัพท์และไวยากรณ์เป็นหลัก มากกว่าการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (Richards and Nunan.1990:122) และส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะความสามารถด้านการพูดของผู้เรียน ยังอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง เด็กไทยเรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลานาน ก็ยังไม่สามารถสื่อสารได้ถูกต้องตามสถานการณ์ที่เป็นจริง (กรมวิชาการ.2542.1) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตรวาทกิจ (2546:42) และ พันธณี วิหคโต (2546:25) ซึ่งทำการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพบว่าสาเหตุที่มีผลต่อการพูดของผู้เรียน คือ ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก และไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษา ส่วนครูผู้สอนเอง ใช้ภาษาไทยในการสอนเป็นส่วน

ใหญ่ และไม่มีวิธีการสอนหรือเทคนิคที่เหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะพูด และมิ่งขวัญ บุญยานันต์ (2546: 78-79) กล่าวเสริมว่า ปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner - Centered Approach) พบว่า กระบวนการเรียนรู้จากการทำโครงการเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถส่งเสริมทักษะการพูดของผู้เรียน ภาษาอังกฤษแบบโครงการเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการใช้ภาษาในทางปฏิบัติ ด้านการวางแผน ปฏิบัติงาน และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ การสอนแบบโครงการมุ่งเน้นพัฒนาทักษะสัมพันธ์ จากการศึกษาวิธีการสอนแบบโครงการ มีนักการศึกษาหลายท่านได้แสดงทัศนะต่อการสอนแบบโครงการ ดังต่อไปนี้ ไฮเนส (Haines.2002:1) กล่าวว่า โครงการจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำภาษาและทักษะที่มีมาใช้ในบริบทที่ค่อนข้างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ ลัดดา ภูเกียรติ (2544:19) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมโครงการเป็นกิจกรรมที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยบูรณาการสาระความรู้ต่างๆที่อยากรู้ให้เอื้อต่อกันหรือร่วมกันสร้างเสริมความคิดความเข้าใจ ความตระหนัก ทั้งด้านสาระและคุณค่าต่างๆให้กับผู้เรียน โดยอาศัยทักษะทางปัญญาหลายๆด้าน และการคิดสร้างสรรค์อย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ กระบวนการวัดผลของการเรียนรู้แบบโครงการแตกต่างจากการวัดผลในรายวิชาอื่น นอกจากวัดผลทางการเรียนและวัดความสามารถของผู้เรียนได้แล้ว โครงการยังสามารถประเมินผลจากการปฏิบัติงาน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินความสามารถของตนเอง จากแบบบันทึกการเรียนรู้ การทบทวนผลงานในแต่ละโครงการ และการประเมินผลงานของตนเองและเพื่อน ส่งผลให้ผู้เรียนได้ทราบถึงผลการทำงานของตนเอง ทั้งข้อดีและข้อควรปรับปรุง อันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น ในการสอนแบบโครงการ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ (ปรับจาก กรมวิชาการ.2544; และ Carmona et al.1991:45)

1. ขั้นก่อนโครงการ (Pre - project stage) เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านภาษา โดยนำเสนอ ภาษาในบริบทที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษา เห็นความเกี่ยวข้องของภาษากับชีวิตจริงทั้งในและนอกห้องเรียน รวมทั้งวางแผนการทำงานร่วมกันโดยครูเป็นผู้ให้แนวทางของโครงการเพื่อให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อตามความสนใจ
2. ขั้นตอนดำเนินโครงการ (During – project stage) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำภาษาที่เรียนไปใช้ รวมทั้งบูรณาการกับทักษะและสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในรูปของกิจกรรมที่มีการกำหนดชิ้นงานและลำดับการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน โดยผู้เรียนเป็นผู้กระทำการต่างๆด้วยตนเอง และครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก และสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนเพื่อไม่ให้เกิดความท้อถอยจากงานที่ต้องทำ

3. ขั้นหลังโครงการ (Post - project stage) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินตนเอง ทั้งในส่วนของผู้เรียนและครูผู้สอน ในส่วนของผู้เรียนอาจให้แสดงความรู้สึกและสะท้อนความคิด (Reflect) เพื่อประเมินและปรับปรุงงานที่ได้ทำ อันนำไปสู่การนำเสนอข้อมูลในรูปโครงการต่อไป ใน ส่วนของครูผู้สอนก็สามารถเขียนข้อย้อนคิดได้ตรงต่อ เพื่อประเมินการสอนของตน และนำข้อมูลไป พัฒนาการเรียนการสอน

จากการศึกษางานวิจัย พบว่า มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการนำวิธีการสอนแบบโครงงานไป ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตลอดจนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ในระดับประถมศึกษา จนถึงระดับมัธยมศึกษา สิริพร ศรีสมวงษ์ (2547: 54-59) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานสามารถพัฒนา ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตลอดจนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน กมลรัตน์ สันติ คุณากุล (2547: 60-61) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Past Simple Tense ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน พบว่า นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการใช้ภาษาเรื่อง Past Simple Tense สูงขึ้น และสุเมธดา งามชัด (2548: 38-40) ได้ศึกษาผลของการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานที่มีต่อความสามารถด้านการคิด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 21 คน ผลการวิจัย พบว่า การสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการคิดสูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาค้นคว้าในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงาน ซึ่งพบว่า วิธีการสอนแบบ โครงงานส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และผู้วิจัยเห็นว่า การจัดการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษใน สถานการณ์จริงตามความสนใจของตนเอง แต่จากงานวิจัยที่มี ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดได้นำวิธีการสอน แบบโครงงานไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลของการใช้ วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยผู้วิจัยมีความ คาดหวังว่า การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะ การพูด

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนบ้านควนสวรรค์มีปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เช่น สถานที่ท่องเที่ยวหลาย แห่งในท้องถิ่น ผ้าทอที่มีชื่อเสียง อีกทั้งยังมีการทำกิจกรรมเสี่ยงตามสายอยู่เป็นประจำ รวมทั้ง ผู้อำนวยกาโรงเรียนก็ให้การสนับสนุน ซึ่งจะส่งผลให้การวิจัยเป็นไปอย่างสมบูรณ์และบรรลุเป้าหมาย ที่วางไว้ เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน
2. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียนโดยการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองในสถานการณ์จริงหรือใช้เป็นตัวอย่างในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 อำเภอ นาโยง จังหวัด ตรัง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 2 ห้องเรียน จำนวน 64 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 อำเภอ นาโยง จังหวัด ตรัง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ	ได้แก่	การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน
ตัวแปรตาม	ได้แก่	1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
		2. ทักษะการคิด

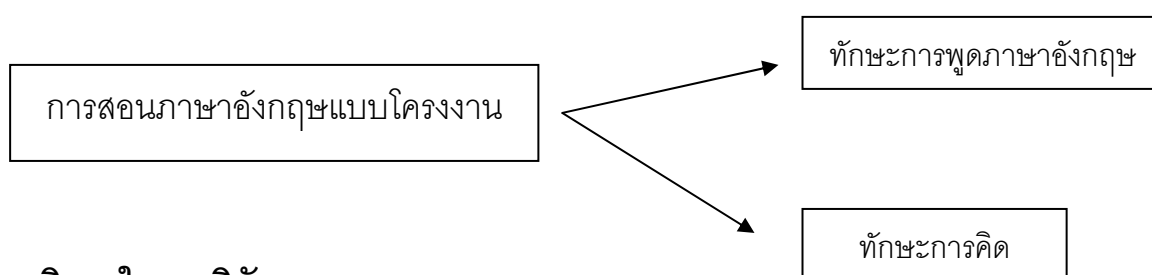
นิยามศัพท์เฉพาะ

วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเอง โดยนำความรู้ที่ได้จากบทเรียนสร้างสรรค์ผลงานออกมาอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนโครงงาน เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านภาษา ขั้นดำเนินโครงงาน เป็นการนำภาษาที่เรียนไปใช้ในรูปแบบของโครงงาน และขั้นหลังโครงงาน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองและผู้อื่น

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา และสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ทักษะการคิด หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการทำโครงงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลการทำโครงงาน และการประเมินผลโครงงาน โดยใช้ทักษะย่อยต่างๆ เช่น การวางแผนการทำโครงงาน การวิเคราะห์ขั้นต้นในการทำโครงงาน การตั้งคำถาม การแก้ปัญหาในการทำงาน การรวบรวมข้อมูล การจัดการข้อมูล การเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่นๆ การนำข้อมูลไปใช้ในการทำโครงงาน การนำเสนอโครงงาน การสรุปความรู้ที่ได้จากการทำโครงงาน การทบทวนผลงานในแต่ละโครงงาน และการให้เหตุผลประกอบการประเมิน ในการทำโครงงานอย่างมีระบบเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ โดยวัดจากแบบประเมินทักษะการคิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานมีทักษะการคิดสูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษา อังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำรง เขต 1 อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน และได้เสนอตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน
 - 1.1 ความหมายของการสอนแบบโครงงาน
 - 1.2 จุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงงาน
 - 1.3 ลักษณะของการสอนแบบโครงงาน
 - 1.4 ประเภทและขั้นตอนของการสอนแบบโครงงาน
 - 1.5 การวัดและประเมินผลโครงงาน
 - 1.6 ประโยชน์ของการสอนแบบโครงงาน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ความหมายของการพูด
 - 2.2 จุดมุ่งหมายของการพูด
 - 2.3 องค์ประกอบของการพูด
 - 2.4 กิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.5 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.5.1 วิธีวัดและทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.5.2 เกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด
 - 3.1 ความหมายของทักษะการคิด
 - 3.2 กรอบความคิดของทักษะการคิด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน

1.1 ความหมายของการสอนแบบโครงงาน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการสอนแบบโครงงานไว้ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547:27) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบโครงงานว่า การเรียนรู้จากการทำโครงงานเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแสดงออกของผู้เรียนในสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลอง ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือกระทำด้วยตนเองโดยเลือกปัญหา เลือกประเภทโครงงาน วางแผนปฏิบัติ สรุปองค์ความรู้ นำเสนอผลงานและประยุกต์ใช้ความรู้ และผู้เรียนต้องได้ผลงานที่เป็นรูปธรรมหลังสิ้นสุดการเรียนรู้การสอน

ไฮนส์ (Haines.2002: 1) ได้ให้ความหมายของโครงงานสอดคล้องกับความหมายข้างต้นว่า โครงงานคือกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะหลากหลายและมีจุดเน้นที่หัวข้อเรื่องมากกว่าที่จะเน้นเป้าหมายทางภาษาที่เฉพาะเจาะจง โดยผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเลือกเรื่องที่จะทำและเลือกวิธีทำงานแบบใด โครงงานจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำภาษาและทักษะที่เรียนมาใช้อย่างเป็นธรรมชาติ

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2545:3) ได้ให้ความหมายของโครงงานไว้ว่า โครงงานคือ งานวิจัยเล็กๆสำหรับผู้เรียนเป็นการแก้ปัญหาหรือข้อสงสัย หาคำตอบโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

ลัดดา ภูเกียรติ (2544 : 19) ได้ให้ความหมายของโครงงานสอดคล้องกับความหมายข้างต้นและเสริมว่าโครงงานเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เกิดจากความสนใจใคร่รู้ของผู้เรียนที่อยากจะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายๆสิ่งที่ยังสงสัยและอยากรู้คำตอบให้ลึกซึ้งชัดเจน หรือต้องการเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยใช้ทักษะกระบวนการและปัญหาหลายๆด้าน มีวิธีการศึกษาที่เป็นระบบและมีขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง มีการวางแผนอย่างละเอียดก่อนลงมือปฏิบัติ จนได้ข้อสรุปหรือผลการศึกษาหรือคำตอบเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ

จากความหมายที่ได้กล่าวมาข้างต้น กล่าวโดยสรุปคือ การสอนแบบโครงงาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าในหัวข้อหรือประเด็นที่ตนเองสนใจเพื่อหาคำตอบหรือผลเกี่ยวกับหัวข้อหรือประเด็นนั้นๆ โดยมีการวางแผนอย่างเป็นแบบแผนก่อนลงมือปฏิบัติโดยนำภาษาและทักษะที่เรียนมาใช้อย่างเป็นธรรมชาติ

1.2 จุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงงาน

มีบุคคลหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงงานดังนี้

จิราภรณ์ ศิริทวี (2542:34) กล่าวว่า การสอนแบบโครงงานมีจุดประสงค์คือ ต้องการกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต ตั้งคำถาม ตั้งสมมุติฐาน และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบคำถามที่ตนอยากรู้ รู้จักสรุป และทำความเข้าใจกับสิ่งที่ค้นพบ

ฟิลลิปส์; เบอร์วูด; และ ดันฟอร์ด (Phillips; Burwood; and Dunford. 1999:11)

กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงงาน มีดังต่อไปนี้

1. มุ่งเน้นให้ผู้เรียนดึงความรู้ทุกอย่างมาแก้ปัญหาโดยมีภาษาอังกฤษเป็นสื่อ
2. มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรับผิดชอบกับการเรียนของตนเอง พึ่งพาตนเอง
(Learner Independence)
3. มุ่งเน้นให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันอย่างเท่าเทียมกันเพื่อทำโครงงานให้สำเร็จลุล่วง
4. มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้สึกผูกพันกับการเรียนมากขึ้นส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

ลัดดา ภูเกียรติ (2544: 19-20) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงงาน ไว้สอดคล้องกันว่าโครงงานเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เชื่อมั่นในศักยภาพการเรียนรู้ของตนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเองและปฏิบัติเองโดยพัฒนาความคิดอย่างอิสระ

อาจสรุปได้ว่า การสอนแบบโครงงานมีจุดมุ่งหมายที่เด่นชัด คือ ต้องการให้ผู้เรียน รับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพของตนเองและนำความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ตลอดจนเกิดความร่วมมือในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

1.3 ลักษณะของการสอนแบบโครงงาน

ไฮนส์ (Haines 2002: 2) กล่าวถึงลักษณะของการสอนแบบโครงงานไว้ดังนี้

1. ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มิใช่หลักสูตรเป็นสำคัญ
2. ร่วมมือ มิใช่แข่งขัน

3. เน้นที่ทักษะมากกว่าไวยากรณ์

4. ฉลองความสำเร็จของชิ้นงานสุดท้าย

นอกจากนี้ ฟิลลิปส์; เบอร์วูด; และดันฟอร์ด (Phillips; Burwood; and Dunford. 1999:14-16) ได้กล่าวถึงลักษณะเด่นของโครงการ ดังต่อไปนี้

1. โครงการเป็นกิจกรรมบูรณาการ คือ ชิ้นงานที่มีลำดับชัดเจน มีจุดเริ่มต้น จุดกึ่งกลางและจุดจบ การที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่มีประโยชน์คุ้มค่า และเชื่อมโยงกันไปสู่ผลงานชิ้นสุดท้ายที่เห็นและจับต้องได้ จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ รวมทั้งครูผู้สอนด้วย

2. โครงการสอนเด็กโดยองค์รวม (Whole Child Development) คือ พัฒนาผู้เรียนทุกด้าน ไม่ได้เน้นเฉพาะการสอนภาษาเท่านั้น เพราะในแต่ละโครงการยังประกอบด้วยทักษะต่างๆ ที่ผู้เรียนเรียนในวิชาอื่นๆ รวมทั้งจากภายนอกห้องเรียนด้วย คือ

- ทักษะทางปัญญา ได้แก่ การบรรยาย การสรุปความ การใช้จินตนาการ การตั้งสมมุติฐาน การอ่านและการวางแผน

- ทักษะทางกาย ได้แก่ การระบายสี การวาดภาพ การตัด การพับ การติดภาพและการเขียน

- ทักษะทางสังคม ได้แก่ การแข่งขัน การทำงานร่วมกัน การตัดสินใจร่วมกัน และการประจักษ์ถึงผลสำเร็จของงานอันเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกคน

- การพึ่งพาตนเองของผู้เรียน (Learner Independence) ได้แก่ การรู้จักเลือกและรับผิดชอบถึงผลที่ตามมา รู้จักหาทางที่จะทำงานให้สำเร็จ การรู้จักหาข้อมูล การทดลองปฏิบัติ และการประเมินผลงานที่ได้

การสอนแบบโครงการ ยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์และบุคลิกภาพ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ผลิตชิ้นงานที่แสดงออกถึงลักษณะเฉพาะของตน ซึ่งบ่งบอกถึงความคิด รสนิยม และความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ซึ่งควรค่าแก่การสนับสนุนและให้ความสำคัญด้วย

3. โครงการเป็นการบูรณาการความรู้ทางภาษากับทักษะ เป็นการเรียนรู้โดยประสบการณ์ (Experiential Learning) เนื่องจากภาษาที่นำมาสอนและฝึกในขณะทำโครงการนั้น เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานที่กำลังทำ ดังนั้นผู้เรียนจึงซึมซับภาษาที่สองจากการพบเห็นซ้ำๆ อย่างเป็นธรรมชาติ

4. โครงการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ทักษะทั้งหลายเพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จโดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาเท่านั้น ซึ่งผู้เรียนจะต้องตัดสินใจรับผิดชอบงานและค้นคว้าด้วยตนเอง

5. โครงการสนองความต้องการของชั้นเรียนที่ผู้เรียนมีความสามารถต่างกัน เนื่องจากผู้เรียนในชั้นเรียนต่างมีความสามารถ ความต้องการและความสนใจต่างกัน ดังนั้นโครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง และเมื่อมีผู้เห็นคุณค่าของชิ้นงานที่ตนได้ทำ ผู้เรียนก็จะเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและมีแรงจูงใจที่จะทำให้อย่างดีขึ้น

6. โครงการช่วยให้เกิดความยืดหยุ่นในหลักสูตร โครงการสามารถเป็นส่วนเสริมหลักสูตรที่กำหนดไว้แล้วให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หรือเป็นแกนของหลักสูตรที่สร้างขึ้น โครงการเหมาะสำหรับครูที่มีเวลาไม่มากพอที่จะสอนให้เห็นผล

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2545:3-4) ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของโครงการ ดังนี้

1. เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้เริ่มและเลือกเรื่องที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ตามความสนใจและระดับความสามารถของตนเอง
2. เป็นกิจกรรมที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เข้าไปช่วยในการศึกษาค้นคว้าเพื่อตอบปัญหาที่สงสัย
3. เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้วางแผนในการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนดำเนินงาน เก็บรวบรวมข้อมูลหรือประดิษฐ์คิดค้น รวมทั้งแปรผล สรุปผลและเสนอผลการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาเท่านั้น
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถพิเศษของตนเอง
5. เน้นให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

นอกจากนี้ ลัดดา ภูเกียรติ (2544:20) ได้กล่าวเสริมถึงลักษณะเด่นของโครงการไว้สอดคล้องกับสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนเลือกเรื่อง หรือ ประเด็น หรือ หัวข้อที่จะศึกษาดด้วยตนเอง
2. ผู้เรียนเลือกและหาวิธีรวมทั้งแหล่งข้อมูลด้วยตนเอง
3. ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ และเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนสรุป และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
5. ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น
6. ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ได้จริง

จากทัศนะของนักการศึกษาที่ได้กล่าวถึงลักษณะของการสอนแบบโครงงาน ล้วนมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า การสอนแบบโครงงานเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากกว่าตัวภาษาหรือหลักสูตร โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองตามความสนใจ และระดับความสามารถของตน ตามกระบวนการทำงานที่ได้วางแผนไว้อย่างเป็นระบบ รวมทั้งนำเสนอผลงานและประเมินผลงานของตนเอง ซึ่งรูปแบบและกระบวนการทำงานแบบโครงงานจะได้กล่าวดังต่อไปนี้

1.4 ประเภทและขั้นตอนของการสอนแบบโครงงาน

ประเภทของโครงงาน

ไฮนส์ (2002:1) กล่าวว่า โครงงานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยโครงงานแบ่งออกเป็น 4 จำพวกหลัก ได้แก่

1. โครงงานค้นคว้าข้อมูล (Information and Research Projects) เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เช่น การศึกษาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ หรือสถานที่ที่ผู้เรียนสนใจ
2. โครงงานสำรวจ (Survey Projects) เป็นการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน
3. โครงงานที่เห็นผลผลิตหรือชิ้นงาน (Production Projects) เป็นการลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลผลิตอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การทำหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน การทำแผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดของตนเอง
4. โครงงานที่ต้องจัดงานหรือการแสดง (Performance and Organizational Projects) เป็นการแสดงออกหรือมีการจัดกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกมา เช่น การจัดรายการเสียงตามสายในโรงเรียน การแสดงละคร

โครงงานทั้ง 4 ลักษณะที่กล่าวข้างต้น เน้นการมีส่วนร่วม การให้ความร่วมมือและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของผู้เรียนในการทำโครงงาน เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของโครงงานที่วางไว้ ทั้งนี้ ผู้เรียนอาจต้องใช้ทั้งเวลาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนในการสร้างโครงงาน

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2545:4-5) ได้กล่าวถึงประเภทของโครงงานไว้สอดคล้องกับไฮนส์ ซึ่งแบ่งตามการได้มาซึ่งคำตอบของกระบวนการวิทยาศาสตร์ มี 4 ประเภทใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ

1. โครงการประเภทสำรวจและรวบรวมข้อมูล

โครงการประเภทนี้ ผู้ทำโครงการเพียงต้องการสำรวจและรวบรวมข้อมูล แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาจำแนกเป็นหมวดหมู่ และนำเสนอในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เห็นลักษณะหรือความสัมพันธ์ในเรื่องที่ต้องการศึกษาให้ชัดเจน ในการทำโครงการแบบสำรวจข้อมูล ไม่จำเป็นต้องมีตัวแปรเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้เรียนเพียงรวบรวมข้อมูลที่ได้ นำมาจัดหมวดหมู่แล้วนำเสนอ ก็ถือว่าเป็นการสำรวจรวบรวมข้อมูลแล้ว

2. โครงการประเภททดลอง

ในการทำโครงการประเภททดลอง ต้องมีการจัดการกับตัวแปรที่จะมีผลต่อการทดลอง ซึ่งมี 4 ชนิด คือ

1. ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ หมายถึง เหตุของการทดลองนั้นๆ
2. ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงตัวแปรต้น
3. ตัวแปรควบคุม หมายถึง สิ่งที่ต้องควบคุมให้เหมือนกัน มิฉะนั้นจะมีผลทำให้ตัวแปรตามเปลี่ยนแปลงไป
4. ตัวแปรแทรกซ้อน ซึ่งจริงๆแล้วคือ ตัวแปรควบคุมนั่นเอง แต่บางครั้งเราควบคุมไม่ได้ ซึ่งจะมีผลแทรกซ้อน ทำให้ผลการทดลองเปลี่ยนไป แต่แก้ไขได้โดยการตัดข้อมูลที่เกิดผลลัพท์ทิ้งไป

3. โครงการสิ่งประดิษฐ์

โครงการประเภทสิ่งประดิษฐ์ เป็นการนำเอาความรู้ที่มีอยู่มาประดิษฐ์หรือสร้างสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากมาย รวมทั้งการเขียนหนังสือ หรือบทละครและอื่นๆไว้ในโครงการประเภทสิ่งประดิษฐ์ด้วย

4. โครงการประเภททฤษฎี

โครงการประเภททฤษฎี เป็นการใช้จินตนาการของตนเองมาอธิบายหลักการหรือแนวความคิดใหม่ๆ ซึ่งอธิบายในรูปของสูตรหรือสมการ หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและไม่สามารถอธิบายได้โดยหลักการเดิมๆ

การทำโครงการประเภทนี้ ผู้ทำโครงการจะต้องมีความรู้ในเรื่องๆ นั้นเป็นอย่างดี จึงสามารถอธิบายได้อย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ จึงไม่เหมาะสมที่จะทำในระดับผู้เรียน ทั้งยังมีความรู้ความสามารถน้อย

นอกจากนี้ ฟรายด์-บูธ (Fried-Booth.1987:9-10) ได้กล่าวถึงประเภทของโครงการซึ่งมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ว่าโครงการมี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. โครงการเต็มรูปแบบ (Full - Scale Project)
2. โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ
(Bridging or Motivating Activities)

โครงการทั้ง 2 ประเภทนี้มีลักษณะสัมพันธ์กัน คือ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจเป็นโครงการย่อยที่จะนำไปสู่โครงการแบบเต็มรูปแบบ และความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจนคือ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ในขณะที่โครงการเต็มรูปแบบจะขยายไปนอกห้องเรียน ซึ่งโครงการเต็มรูปแบบ มี 3 ขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

1. การวางแผนในห้องเรียน

ผู้เรียนร่วมกับครูอภิปรายเรื่องเนื้อหาและขอบเขตของโครงการที่จะทำ รวมทั้งภาษาที่นำมาใช้และวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

2. การดำเนินโครงการ

ผู้เรียนสามารถออกไปนอกห้องเรียนเพื่อดำเนินโครงการตามที่วางแผนไว้ ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะฟัง พูด อ่านและเขียน มาบูรณาการเข้าด้วยกันอย่างเป็นธรรมชาติ

3. การทบทวนและติดตามผลงาน

ผู้เรียนอภิปรายและให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งระหว่างและหลังการทำโครงการ โดยครูเป็นผู้คอยให้คำปรึกษา ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ผลงานและติดตามงานของกลุ่ม

แต่เนื่องจาก ผู้เรียนแต่ละคนล้วนมีความสนใจและความต้องการทางภาษาที่แตกต่างกัน โครงการแบบเต็มรูปแบบไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งหมดได้ ดังนั้นจึงควรมีกิจกรรมโครงการย่อยที่สามารถทำได้ในห้องเรียนในระยะเวลาสั้นๆ หรือไม่จำกัดเวลา มาสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน ได้แก่ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ (Bridging or Motivating activities) ซึ่งลัดดา ภูเกียรติ (2544:123) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการทำโครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ ไว้ดังนี้

1. วางแผน ขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาหัวข้อที่สนใจเพื่อต้องการรู้คำตอบในสิ่งสงสัย กำหนดเวลาในการทำโครงการซึ่งอาจจะเป็นนอกเวลาเรียนก็ได้ รวมทั้งการแบ่งกลุ่มการทำงานหรืออาจเป็นงานเดี่ยวก็ได้
2. ดำเนินการ ขั้นตอนนี้เป็นการลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่ได้วางไว้ โดยใช้ภาษาที่เรียนมา เพื่อหาคำตอบที่สงสัยตามศักยภาพของตนเอง

3. เสนอผลงาน ขั้นตอนนี้เป็นการแสดงผลงานรวมทั้งร่วมเสนออภิปราย แสดงความคิดเห็น ถามตอบข้อสงสัย

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโครงการแต่ละประเภทแตกต่างกันดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น แต่ การดำเนินงานของโครงการเหล่านี้ล้วนมีขั้นตอนในการสอนที่คล้ายกัน ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

ขั้นตอนของการสอนแบบโครงการ

คาร์โมนา (Carmona et al.1991:45) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนแบบ โครงการไว้ว่ามีกระบวนการใหญ่ๆ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นแรก เป็นการวางแผนการทำงาน ซึ่งจะเป็นการทำงานร่วมกันในห้องเรียนเพื่อ ปรีกษาหารือ โดยครูจะเป็นผู้ให้แนวทางของโครงการเพื่อให้ผู้เรียนเลือกตามความสนใจ

ขั้นที่สอง จะเป็นการลงมือปฏิบัตินอกห้องเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ซึ่งจะเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ออกมาสู่โลกภายนอกห้องเรียน ในขั้นนี้ครูควรสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนเพื่อ ไม่ให้เกิดความท้อถอยจากงานที่ต้องทำ

ในขั้นสุดท้าย เป็นการตรวจสอบโครงการซึ่งครูผู้สอนจะมีบทบาทมากในการ ช่วยเหลือผู้เรียนตั้งแต่เริ่มแรกเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ทำ จนถึงรวบรวมข้อมูล หลังจาก ได้ข้อมูลแล้วจึงมีการอภิปรายในกลุ่มเพื่อดำเนินการนำเสนอข้อมูลในรูปโครงการต่อไป ขั้นตอนของ การสอนแบบโครงการข้างต้นอาจแบ่งเป็นขั้นตอนโดยละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดหัวข้อและขอบเขตของโครงการ ผู้เรียนร่วมปรึกษาหารือถึงหัวข้อ และขอบเขต โดยรวบรวมข้อมูลจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็นจากประสบการณ์ของสมาชิกแต่ ละคนในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 กำหนดขอบเขตของผลงานที่จะได้จากการปฏิบัติโครงการอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 3 กำหนดขั้นตอนการทำโครงการ วิเคราะห์ข้อมูล พิจารณาวัดวัสดุ และ อุปกรณ์ใดบ้างที่จำเป็นต้องใช้ แบ่งหน้าที่รับผิดชอบของผู้เรียนแต่ละคนให้ชัดเจน

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ทักษะทางภาษาและเลือกใช้วิธีการให้สอดคล้องกันในการปฏิบัติ โครงการ

ขั้นที่ 5 ขั้นรวบรวมข้อมูล ผู้เรียนร่วมกันรวบรวมข้อมูลตามที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งข้อมูล อาจจะได้มาจากภายในห้องเรียนและข้อมูลนอกห้องเรียน ผู้เรียนอาจจะแยกกันรวบรวมเป็นกลุ่ม เป็น คู่หรือรายบุคคลก็ได้

ขั้นที่ 6 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาเปรียบเทียบ และเรียบเรียงเพื่อนำเสนอข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 7 นำเสนอผลงาน อาจอยู่ในรูปของการเขียนรายงาน วิดีทัศน์ หนังสือพิมพ์ ของโรงเรียน อภิปรายสรุปผล

ขั้นที่ 8 ประเมินผลโครงการ ทั้งผู้เรียนและครูร่วมกันประเมินผลโดยดูจากขั้นตอน การปฏิบัติโครงการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ และพิจารณาว่าภาษา ทักษะที่ใช้ในการ สื่อสารที่ผู้เรียนจะได้รับบรรจุอยู่ในขั้นตอนการปฏิบัติตามโครงการหรือไม่ อาจจะพิจารณาจากการ อภิปรายแสดงความคิดเห็นถึงคุณค่าของประสบการณ์ที่ได้รับจากโครงการและสามารถปรับใช้ใน อนาคตได้

กรมวิชาการ (2544: 4-9) ได้กล่าวว่าอาจจะแบ่งขั้นตอนการสอนแบบโครงการได้ เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นก่อนโครงการ (Pre-product stage) ขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนใน ด้านภาษา ซึ่งแบ่งเป็น

1.1.1 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการนำเสนอภาษาในบริบทที่ หลากหลาย เช่น เพลง บทพูดเข้าจังหวะ นิทาน บทอ่าน ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษา เห็นความ เกี่ยวโยงของภาษากับชีวิตจริงทั้งในและนอกห้องเรียน

1.1.2 ขั้นฝึก (Practice) เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปของกิจกรรมที่ สนุกสนาน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน เช่น เกมฝึกภาษา การแสดงบทบาทสมมุติ ฯลฯ

1.2 ขั้นดำเนินโครงการ (During-project stage) ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้นำภาษาที่ เรียนไปใช้ (Production) บูรณาการกับทักษะและสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในรูปของกิจกรรมที่มีการ กำหนดชิ้นงานและลำดับการปฏิบัติอย่างชัดเจน โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง และครู มีบทบาทเพียงผู้อำนวยความสะดวก คือ

1.2.1 แนะนำโครงการให้ผู้เรียนรู้จัก หากผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียน ภาษาแบบนี้

1.2.2 ตกลงกติกาบางอย่างที่จำเป็น เช่น แบ่งหน้าที่ปฏิบัติงาน เก็บของให้ เรียบร้อยหลังทำงานเสร็จ

1.2.3 จัดอุปกรณ์หรือโต๊ะให้อยู่ในสภาพที่ต้องการ เช่น เป็นคู่ เป็นกลุ่ม จัดเตรียม อุปกรณ์ให้เรียบร้อย

1.2.4 ให้คำสั่งที่ชัดเจน หากจำเป็นอาจใช้ภาษาไทย และต้องมีการตรวจสอบว่า ผู้เรียนเข้าใจวิธีทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้โครงการบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี

1.2.5 เดินตรวจและให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นขณะผู้เรียนทำงาน เพื่อให้ แน่ใจว่าผู้เรียนทำงานตามแผนที่วางไว้

1.2.6 ประเมินพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการทำโครงการ โดยจัดบันทึก
พัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน

1.3 ขั้นหลังโครงการ (Post-project stage) มีกิจกรรม ดังนี้

1.3.1 การประเมินตนเอง ทั้งในส่วนของผู้เรียนและครูผู้สอน ในส่วนของผู้เรียน
สามารถทำได้หลากหลายจากการให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึก และย้อนคิดไตร่ตรองหรือสะท้อนความคิด
(Reflect) เพื่อประเมินและปรับปรุงงานที่ได้ทำไป ในส่วนของครูผู้สอนก็สามารถเขียนข้อย้อนคิด
ไตร่ตรอง เพื่อประเมินการสอนของตน และนำข้อมูลไปพัฒนาการเรียนการสอนได้เช่นเดียวกัน

1.3.2 การประเมินเพื่อนในช่วงของการประเมินผลโครงการ ทั้งในส่วนของทักษะ
กระบวนการ (Process) คือ ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ จนถึงเมื่อสำเร็จโครงการที่วางไว้ และในส่วน
ชิ้นงานหรือผลงานปลายทาง (End product) การประเมินนี้อาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น

- การกำหนดเกณฑ์การประเมินร่วมกันระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน
ก่อนการทำโครงการ
- การแลกเปลี่ยนและตรวจทานงานของเพื่อน พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นเชิง
สร้างสรรค์
- การนำชิ้นงานของทุกคนหรือผู้ได้รับคัดเลือกติดแสดงบนผนังห้อง
นำลงในวารสารของห้อง หรือนำไปใช้ประโยชน์อื่นๆ ในชีวิตจริง
- การลงคะแนนในการประกวดผู้มีทักษะกระบวนการและชิ้นงาน
ดีเด่นด้านต่างๆ ตามเกณฑ์ที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้ล่วงหน้า

1.3.3 การฉลองความสำเร็จร่วมกัน โดยการแสดงความชื่นชมกับทุกคน ไม่ว่าจะเป็น
ได้รับรางวัลในการประกวดหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้สึกได้ถึงพัฒนาการและความสำเร็จของ
ตน เห็นคุณค่าของตนและของเพื่อน มีความสุขและความเชื่อมั่นที่จะปฏิบัติงานในการเรียนต่อไป การ
ฉลองความสำเร็จนี้อาจเป็นรูปของการร้องเพลงร่วมกัน การให้คำชมเชย หรือการจัดงานสังสรรค์เล็กๆ
น้อยๆ ตามความเหมาะสม

1.3.4 การเก็บชิ้นงานของโครงการ ชิ้นงานในโครงการทั้งหมดจะต้องมีการจัดเก็บ
ให้เรียบร้อยในรูปของแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) หรือแฟ้มที่เน้นกระบวนการ (Processfolio)
เพื่อให้สามารถนำมาใช้เมื่อต้องการ และขณะเดียวกันเป็นการฝึกทักษะการจัดกระบวนการเรียนของ
ตนด้วย

ไรป์ และไวด์ล (Ribe & Vidal.1993:15) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนการสอนโครงการ
ดังนี้

1. ขั้นสร้างบรรยายภาศในชั้นเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อมให้สมาชิกในกลุ่ม มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการทำงาน โดยอาจใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
2. ขั้นกระตุ้นให้เกิดความสนใจ เป็นขั้นการสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน อาจใช้การระดมสมอง
3. ขั้นเลือกหัวข้อ เป็นขั้นอภิปรายและสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประมวลเป็น หัวข้อโครงการ
4. ขั้นสร้างโครงร่างของโครงการ เป็นขั้นวางแผนและกำหนดขอบเขตของ โครงการ วิเคราะห์ขั้นตอนการทำงาน จัดเตรียมอุปกรณ์ เป็นต้น
5. ขั้นลงมือปฏิบัติตามหัวข้อเรื่อง เป็นขั้นการดำเนินการตามโครงร่างของ โครงการตามหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม
6. ขั้นรายงานผลการปฏิบัติงานสู่ชั้นเรียน อาจรายงานด้วยการพูดหรือการเขียน
7. ขั้นกระบวนการย้อนกลับ (Processing feedback) เป็นขั้นของการทบทวน งานที่ได้ทำ

นอกจากนี้ ฟรายด์-บูธ (Fried-Booth.1987:9-10) ได้เสนอแนะแนวทางที่จะนำไปสู่ ความสำเร็จในการทำโครงการ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ ขั้นนี้จะเป็นการอภิปรายความคิดต่างๆ ให้ข้อแนะนำ ทักะทางภาษาที่จะฝึกฝน ในขั้นนี้ คือ การพูดการฟัง อาจจะมีการอ่าน สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ จะ ศึกษาด้วย
2. กำหนดจุดประสงค์ของโครงการ เป็นการอภิปราย ตกลงเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย ของโครงการซึ่งขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการทำโครงการด้วย ทักะที่ใช้ในขั้นนี้ คือ การพูด การฟัง รวมทั้งการจดบันทึก
3. ฝึกทักะภาษา แนะนำหน้าที่และรูปแบบภาษาที่จะนำมาใช้ในโครงการ เช่น สัมภาษณ์ การขอข้อมูลการจดบันทึก การให้คำแนะนำและการค้นคว้า
4. ออกแบบสื่อที่จะเขียน มีการเตรียมแบบสอบถาม แผนที่ ข้อคำถาม ที่จำเป็น ต่อการเก็บข้อมูล ขั้นนี้จะเป็นขั้นฝึกการอ่าน และการเขียน
5. กิจกรรมกลุ่ม เป็นการเตรียมการเก็บข้อมูล อาจเป็นการทำงานเดี่ยว คู่ กลุ่ม ทั้งในหรือนอกห้องเรียน กิจกรรมขั้นนี้จะเป็นการสัมภาษณ์ สํารวจ รวบรวมข้อเท็จจริง ซึ่งผู้เรียนมี โอกาสใช้ทักะครบทั้ง 4 ด้าน
6. รวบรวมข้อมูล ขั้นนี้อาจทำเป็นกลุ่มกิจกรรมอาจเป็นการอ่านที่จดบันทึก อธิบายภาพ จัดทำกราฟ เน้นการอภิปราย

7. เรียบเรียงข้อมูล เป็นการพัฒนาผลของโครงการ มีการอภิปราย ต่อดอง อ่าน ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ การตรวจสอบ ทักะที่เน้นในขั้นนี้คือ การเขียน

8. นำเสนอผลงาน ซึ่งอาจอยู่ในรูปของแผนภูมิแผนภาพ คู่มือแนะนำจุลสาร โฆษณา แผ่นพับ การฉายวิดีโอทัศน์ หรือการเสนอผลงานปากเปล่า ทักะที่เน้นในขั้นนี้คือ การพูด จากที่นักการศึกษาหลายท่านข้างต้น ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการสอนแบบ โครงการไว้หลากหลาย แต่อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การสอนแบบโครงการมีขั้นตอนใหญ่ๆ เหมือนกัน คือ เริ่มต้นด้วยปัญหาหรือสิ่งที่ผู้เรียนต้องการหาคำตอบ หลังจากนั้นเป็นการวางแผนอย่างเป็นลำดับ อย่างชัดเจนเพื่อหาคำตอบที่ต้องการทราบ จนนำไปสู่การปฏิบัติ และสุดท้ายเป็นการนำเสนอผลงานที่ได้ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ขั้นตอนการสอนแบบโครงการของฟรายด์-บูธ (Fried-Booth.1987:9-10) และกรมวิชาการ (2544:4-9) เนื่องจากเป็นขั้นตอนการสอนที่ละเอียดและเป็น ลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษที่เริ่มจากการนำเสนอ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ ภาษาในการทำโครงการและผู้เรียนได้ประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง

หลังจากการนำเสนอผลงาน เป็นการวัดผลโครงการและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อ ประเมินความสำเร็จของโครงการ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง ขั้นตอนนี้ถือเป็นหัวใจสำคัญของการ จัดการเรียนการสอน เนื่องจากจะเป็นตัวสะท้อนถึงความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน โดยมีนัก การศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลโครงการ ดังจะกล่าวต่อไป

1.5 การวัดและประเมินผลโครงการ

ลัดดา ภูเกียรติ (2544:374-375) กล่าวว่า การประเมินผลโครงการสามารถทำได้ 3 ระยะ คือ

- 1.การประเมินระหว่างวางแผนและวิเคราะห์โครงการ (Evaluation during planning and appraisal)
2. การประเมินในช่วงระหว่างโครงการ (On - Going Project Evaluation)
3. การประเมินหลังจากเสร็จสิ้นโครงการ (Post - Project Evaluation or Summative Evaluation)

สุริยา จันทรเนียม (2541:20-21) ได้รวบรวมวิธีการประเมินผลของการทำ โครงการตามสภาพจริง ไว้ดังนี้

- 1.การประเมินด้วยการสังเกต เป็นการประเมินด้วยการสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความร่วมมือกับหมู่คณะ ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก และสังเกตกระบวนการทำงานของผู้เรียน (Harris and I McCann.1994)

2.การประเมินจากผลงาน เป็นการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ จากการวางแผน การสรุปใจความสำคัญ การเขียนรายงาน (Harris and McCann.1994)

3. การประเมินจากแบบบันทึกความรู้สึก เป็นการประเมินตนเองด้วยการตอบคำถามสั้นๆเพื่อสะท้อนถึงการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งความรู้ ความเข้าใจ วิธีคิด วิธีทำงาน ความพึงพอใจในกระบวนการทำงาน และผลงาน ความต้องการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.มปป.)

4.การประเมินจากแบบบันทึกการเรียนรู้ เป็นวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่นักเรียนบันทึกสิ่งเรียนรู้ของตนเอง ได้แก่ ด้านคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษที่นักเรียนเรียนรู้จากการทำโครงการ (Educators in Connecticut's Pomperaug Regional School District 15.1996)

5. การประเมินจากแบบสัมภาษณ์ เป็นวิธีการเก็บข้อมูลพฤติกรรมด้านความรู้สึก ความคิด (สติปัญญา) กระบวนการขั้นตอนในการทำงาน วิธีแก้ปัญหา สิ่งที่ได้เรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.มปป.)

6. การประเมินจากพอดโฟลิโอ เป็นวิธีการประเมินจากแฟ้มสะสมผลงานที่แสดงถึงกระบวนการทำงาน การพัฒนาผลงาน ความรู้สึกต่อกระบวนการทำงานและผลงาน ความคิดสร้างสรรค์ (สุริยา จันทรเนียม.2540)

นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2544:8-9) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ประเมินโครงการว่าบุคคลที่ควรมีส่วนในการประเมินโครงการ อาจประกอบด้วย

1. ผู้เรียนประเมินตนเอง
2. เพื่อนช่วยประเมิน
3. ผู้สอนหรือครูที่ปรึกษา
4. ผู้ปกครอง
5. บุคคลอื่นที่สนใจและมีส่วนเกี่ยวข้อง

สรุป การประเมินการทำโครงการ เป็นการประเมินตามสภาพจริงของการทำงานและผลงานสามารถประเมินได้หลายช่วงของการทำโครงการ และหลายวิธี คือ การสังเกต ผลงาน การสะท้อนความรู้สึก การบันทึกการเรียนรู้ การสัมภาษณ์ และพอดโฟลิโอ รวมทั้งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสการประเมินความสามารถของตนเอง

1.6 ประโยชน์ของการสอนแบบโครงการ

ไฮนส์ (Haines. 2002:3-4) กล่าวว่า ประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการทำโครงการมีดังต่อไปนี้

1. ได้สัมผัสจริง โครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโลกแห่งความเป็นจริง เป็นการบังคับกลายๆ ให้ผู้เรียนต้องใช้และปรับสิ่งที่รู้มาใช้
2. โครงการเป็นกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วม การเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกและตัดสินใจจะช่วยเพิ่มความสนใจและแรงจูงใจให้ผู้เรียน
3. โครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนผู้มีความรู้ต่างกันได้แสดงออกอย่างเท่าเทียมกัน โครงการส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้ทำงานร่วมกันโดยมีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน ผู้เรียนซึ่งอ่อนด้านภาษาอาจใช้ความสามารถพิเศษด้านอื่นของตนช่วยให้งานสำเร็จได้ไม่แพ้ผู้ที่เก่งด้านการอ่านหรือการเขียน เช่น ออกแบบ และวาดภาพประกอบ
4. โครงการช่วยให้ภาษาบูรณาการเข้าด้วยกันอีกครั้ง ตามความมุ่งหมายของการสอนแบบ “ปกติ” ภาษาต่างประเทศมักถูกแยกออกเป็นส่วนๆ ได้แก่ โครงสร้าง หน้าที่ คำศัพท์ การออกเสียง และทักษะ แต่ในการทำโครงการ สามารถเชื่อมอานวยให้เกิดบริบทที่เป็นธรรมชาติ ส่วนย่อยที่ถูกแบ่งแยกก็จะบูรณาการเข้าด้วยกันอีกครั้งหนึ่งในความรู้สึกของผู้เรียน สิ่งนี้นับเป็นเรื่องจำเป็น ถ้าจะให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในความสามารถของตนมากพอที่จะใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงในโลกภายนอกได้
5. โครงการก่อให้เกิดบริบทซึ่งจะทำให้ความจำเป็นในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วสมดุลกัน โครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกความคล่องในการใช้ภาษา และเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง เช่น ในการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน
6. โครงการให้ความรู้สึกผ่อนคลายจากความซ้ำซากจำเจ ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจ รวมทั้งบรรยากาศในการเรียนรู้ไม่เป็นทางการ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้สึกผ่อนคลายจากวิธีการเรียนแบบปกติ

สุริยา จันทรเนียม (2541:19-20) กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการไว้ดังนี้
โครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อจากความสนใจของตนเอง และพัฒนากระบวนการจัดการตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงานและการประเมินผลด้วยการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้บรรลุจุดหมายที่วางไว้ และได้ผลงาน นอกจากนี้ โครงการภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติงาน มีวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบ ทำงานตามแผนที่วางไว้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม และมีความเชื่อมั่นกล้าแสดงออก

กล่าวโดยสรุป ประโยชน์ของโครงการภาษาอังกฤษ คือ โครงการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยการปฏิบัติจริง ตลอดจนทักษะการทำงานและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมทั้งผู้เรียนโรงเรียนบ้านควนสวรรค์มีโอกาสที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองจากการได้ลงมือทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นด้วยตนเอง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายของการพูด

คลาร์ก (Clark.1988:21) กล่าวว่า การพูด หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องและเหมาะสมกับผู้ฟัง เพื่อบรรลุเป้าหมายของการพูด

ประสงศ์ รวยณสุข (2530:4) กล่าวว่า การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก หรือความต้องการด้วยเสียง ภาษา และกิริยาท่าทาง เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้พูด

ลักษณะ สตะเวทิน (2536:1-2) กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด เป็นการแสดงถึงลักษณะและวิธีการของมนุษย์ที่นำเอาภาษาหรือถ้อยคำต่างๆ มาเชื่อมโยงกันเป็นคำวลี ประโยค ฯลฯ ทำให้เกิดความหมายและสื่อออกไปยังผู้ฟังตามวัตถุประสงค์ของผู้พูด

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537:16-17) กล่าวถึงการพูดไว้ว่า การพูด เป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะพูดจึงเป็นทักษะสำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการประกอบอาชีพธุรกิจต่างๆ

กฤษณสิทธิ์ ไวกะวณิช (2545:2) กล่าวว่า การพูด คือ การใช้เสียง สำเนียง ภาษา กิริยาท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความคิด ความต้องการไปยังผู้ฟัง ทั้งนี้มุ่งหวังให้เกิดการรับรู้และเข้าใจตรงกัน

จากความหมายของการพูดข้างต้น อาจสรุปได้ว่า การพูด หมายถึง การใช้ถ้อยคำ ภาษา ในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ความเข้าใจ การประกอบอาชีพ เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันและตรงตามจุดมุ่งหมายของการพูดในแต่ละครั้ง

2.2 จุดมุ่งหมายของการพูด

นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการพูดไว้สอดคล้องกัน ดังต่อไปนี้ (ลัดดา แพรภทพิศุทธิ์.2548:17-18; ลักษณะ สตะเวทิน. 2536:4-6)

1. เพื่อให้ความรู้ เป็นการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ เป็นการถ่ายทอดความรู้ความคิดและข้อเท็จจริง โดยการบรรยาย อธิบาย แนะนำ เช่นการบรรยายในชั้น

เขียน การแนะนำวิธีปฏิบัติงาน การพูดรายงานทางวิชาการ เป็นต้น การพูดแบบนี้ผู้พูดต้องเตรียม เนื้อหาสาระให้ถูกต้องครบถ้วน แม่นยำ และเลือกใช้วิธีการนำเสนอที่เหมาะสม

2. เพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการพูดชักจูงเพื่อให้ผู้ฟังเชื่อถือ ให้มีความเห็นคล้อยตาม ให้เปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือ พฤติกรรม เช่นการพูดโฆษณา การหาเสียงของนักการเมือง การพูดโต้แย้ง การพูดวิจารณ์ การพูดเพื่อขอความช่วยเหลือ หรือขอความร่วมมือ เป็นต้น การพูดตามจุดมุ่งหมายนี้ ผู้พูดต้องศึกษาภูมิหลังของผู้ฟัง ใช้จิตวิทยาในการพูดจูงใจเพื่อให้ผู้ฟังเห็นประโยชน์ ของการปฏิบัติตาม ที่สำคัญผู้พูดต้องมีคุณธรรม จริงใจต่อผู้ฟัง ไม่หลอกลวงเพียงเพื่อทำให้ผู้ฟังหลงเชื่อหรือหลงกล

3. เพื่อความเพลิดเพลินและจรรโลงใจ เป็นการพูดเพื่อให้ผู้ฟังได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน หรือเกิดความรู้สึกดี มีความสุข เบิกบานใจ ได้รับคติหรือแนวทางในการดำเนินชีวิตเช่น การเล่านิทาน เล่าประสบการณ์ที่น่าสนใจ การท่องเที่ยว การพูดยกย่อง หรือกล่าวสวัสดี กล่าวต้อนรับ การพูดให้โอวาท การพูดแสดงความยินดี หรือแสดงไมตรีจิต เป็นต้น

4. เพื่อค้นหาคำตอบ เป็นการพูดเพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้ฟังอันจะนำไปสู่การแก้ปัญหา ทั้งปัญหาส่วนบุคคลและปัญหาของส่วนรวม เช่น การพูดสนทนา การสัมภาษณ์ การอภิปราย การประชุมสัมมนา เป็นต้น การพูดเพื่อหาคำตอบนี้ ผู้พูดจะชี้ให้เห็นประเด็นปัญหาและใช้คำถาม ที่เร้าให้ผู้ฟังคิดไตร่ตรองหาคำตอบหรือวิธีการแก้ปัญหานั้นๆ

5. เพื่อให้คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นการพูดแบบชี้แจงให้เห็นถึงปัญหาหรือข้อสงสัย ที่คลุมเคลือ เป็นการพูดถึงสาเหตุที่เกิดขึ้นของปัญหา เพื่อให้ผู้ฟังเห็นลู่ทางของตัวปัญหาได้ชัดเจน

6. เพื่อเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อ เป็นการพูดที่ผู้พูดต้องแสดงความคิดเห็นต่อปัญหานั้นๆ ต้องพูดให้ผู้ฟังเห็นว่าความคิดของผู้พูดเชื่อถือได้และถูกต้อง เพื่อชักจูงให้ผู้ฟังเห็นด้วยกับความคิดและวิธีของผู้พูด

7. เพื่อยกย่องชมเชย เป็นการพูดให้เกียรติกับผู้หนึ่งผู้ใดหรือคนฟัง หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่ง อาจจะเป็นสถาบัน สถานที่ก็ได้ จึงเป็นการพูดที่กล่าวถึงข้อเท็จจริงที่ประจักษ์ให้คนฟังรู้ ซึ่งส่วนมากจะเป็นการพูดในแง่ที่ดีๆ

อาจสรุปได้ว่า การพูดแต่ละครั้งต้องขึ้นกับจุดมุ่งหมายของการพูด ดังนั้นผู้พูดควรเตรียมตัวเตรียมเนื้อหาก่อนพูดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเน้นการพูดเพื่อให้ความรู้และเพื่อความเพลิดเพลินและจรรโลงใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละโครงงาน โดยมีองค์ประกอบต่างๆที่ช่วยสนับสนุนให้การพูดประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น ดังจะกล่าวต่อไป

2.3 องค์ประกอบของการพูด

ลัตดา แพรททิพิศุทธิ์ (2548:16) กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการพูดแต่ละครั้ง ซึ่งต้องสัมพันธ์และสอดคล้องกัน มีดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด คือ ผู้ที่ต้องการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการของตนเอง รู้จักเลือกใช้วิธีในการถ่ายทอดได้อย่างเหมาะสม รู้จักใช้ภาษา น้ำเสียง และอากัปกริยาต่างๆ ให้กลมกลืนกับเนื้อหาที่น่าสนใจ รวมทั้งยังต้องวิเคราะห์และสังเกตพฤติกรรมของผู้ฟัง เพื่อเป็นข้อมูลในการเตรียมหรือปรับสำเนียงที่น่าสนใจ
 2. สาร คือ เนื้อหาสาระที่ผู้พูดต้องการส่งไปยังผู้ฟัง เนื้อหาของสารที่ดีควรมีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับของผู้ฟัง นอกจากนี้ เนื้อหาที่น่าสนใจควรจะเป็นเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องกับความสนใจของผู้ฟัง เป็นเรื่องที่ผู้พูดมีความถนัด และมีความรอบรู้เป็นอย่างดี มีข้อมูลและข้อเท็จจริงที่สามารถนำมาอ้างอิง หรือมาเสริมให้เกิดความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น
 3. สื่อ คือ สิ่งที่ช่วยถ่ายทอดความรู้และความคิดของผู้พูดไปยังผู้ฟัง เช่น น้ำเสียง สีหน้า กริยาท่าทาง แสงสว่าง รวมทั้งโสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ หากผู้พูดใช้สื่อได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่พูด ย่อมทำให้การพูดในครั้งนั้นๆ ประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น
 4. ผู้ฟัง คือ ผู้รับสารซึ่งอาจจะเป็นบุคคลคนเดียว หรือหลายคนก็ได้ ผู้ฟังที่ดีต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการจับใจความ และต้องสามารถวิเคราะห์ได้ว่าเรื่องที่ได้อ่านได้ฟังนั้น มีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด
 5. สภาพแวดล้อม หมายถึง เวลา โอกาส และสถานที่ที่ใช้ในการพูดครั้งนั้นๆ สภาพแวดล้อมที่ดีและดีเกินไป ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการพูดได้ทั้งสิ้น เช่น การพูดในเวลาบ่าย อากาศอบอ้าว หรือมีเสียงรบกวนตลอดเวลา ย่อมทำให้ผู้ฟังขาดสมาธิ ในทางกลับกัน ถ้าจัดการพูดในห้องที่มีอากาศเย็นสบาย ผู้ฟังเลือกที่นั่งติดกับเสา ได้ฟัง ก็จะทำให้ผู้ฟังหลับได้เช่นกัน
- จากองค์ประกอบที่กล่าวมาแล้วข้างต้น อาจสรุปได้ว่า การพูดจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบข้างต้น ถ้าผู้พูดพูดดี เนื้อหาสาระดี และวิธีการนำเสนอน่าสนใจ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ผู้ฟังตั้งใจและให้ความร่วมมือดี ย่อมส่งผลให้การพูดแต่ละครั้งบรรลุผลตามความมุ่งหมาย ดังนั้นในการพูดแต่ละครั้ง ผู้พูดต้องควบคุมองค์ประกอบต่างๆ ให้เหมาะสมและสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้ ผดุง อารยะวิญญู (2530:1) และ โปรโนโวส์ท (Pronovost.1995:3-7) ได้กล่าวเสริมว่า การพูดที่ดีที่จะทำให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้นั้น ต้องประกอบด้วย

1. น้ำเสียง เสียงที่เปล่งออกมาต้องเป็นเสียงที่มีคุณภาพ เป็นเสียงที่มีน้ำเสียงดี ชัดเจน มีความก้องกังวาน ไม่ใช่เสียงที่แหบแห้ง หรือขาดหายเป็นช่วงๆ หรืออ้อแอ้อยู่ในลำคอ

2. ความดัง เสียงที่พูดจะต้องมีความดังพอเหมาะแก่การได้ยิน ไม่ดังจนเกินไปจนเพื่อนรำคาญ และไม่เบาจนแทบไม่ได้ยิน เสียงที่พูดสามารถรับฟังได้ชัดเจนในสภาพแวดล้อมปกติ
 3. ระดับเสียง เสียงพูดประกอบด้วยเสียงสูงต่ำหลายระดับ การฝึกระดับเสียงจึงมีความสำคัญต่อการพูด
 4. จังหวะในการพูด การพูดที่ดีจะต้องมีช่วงจังหวะในการพูด มีการเว้นวรรคที่ถูกต้อง การเว้นวรรคที่ผิดทำให้ความหมายของคำพูดเปลี่ยนไปได้
 5. การหายใจที่ถูกต้อง ลักษณะของภาษาไทยและภาษาอื่นๆ ส่วนมากเป็นภาษาที่พูดขณะที่ปล่อยลมหายใจออก การหยุดหายใจควรจะถูกต้อง เพราะถ้าผิดจะทำให้การพูดผิดจังหวะไปด้วย
- จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า ทั้งน้ำเสียง ความดัง ระดับเสียง จังหวะในการพูด รวมทั้งการหายใจที่ถูกต้องของตัวผู้พูดเอง ล้วนส่งผลต่อความสำเร็จของการพูดทั้งสิ้น ดังนั้นผู้พูดควรมีการเตรียมตัวเป็นอย่างดี ผู้เรียนเองสามารถฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลายทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ดังต่อไปนี้

2.4 กิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. กิจกรรมมัคคุเทศก์น้อย (Young Guide)

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ การสืบค้นข้อมูลจากสถานที่จริง และเรียบเรียงเป็นคำพูด กิจกรรมประเภทนี้ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติอย่างคล่องแคล่ว มีความมั่นใจในการใช้ภาษา รวมทั้งเป็นการแนะนำและเผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยวรู้จักในนามมัคคุเทศก์น้อย (สำลี ทองธิว.2545:75-78)

2. กิจกรรมเสียงตามสาย (Broadcasting)

เป็นกิจกรรมที่ใช้เสียงเป็นสื่อในการให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิง คล้ายกับรายการกระจายเสียงทางวิทยุ โดยนำภาษาที่เรียนมาเสนอผ่านเสียงตามสาย เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ หรือบทสนทนา สั้นๆ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดจากการนำเสนอ ตลอดจนผู้เรียนคนอื่นๆ สามารถพัฒนาทักษะการฟังของตนเองได้ด้วย (ปรับจาก ปราณี ไทยวัฒนานนท์.2527:9)

3. กิจกรรมเล่านิทานให้น้องฟัง (Story telling)

เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาอย่างอิสระในสภาพการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนได้ลงมือเล่านิทานด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการส่งเสริมทักษะการพูดและการใช้ภาษาในการ

สื่อสารเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ ในการทำกิจกรรมเล่านิทานให้น้องฟัง ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ ออกเสียงเว้นและเว้นวรรคตอนได้ รู้จักคำศัพท์มากขึ้น และรู้น้องเองก็สามารถฝึกทักษะการฟัง เรียนรู้ทั้งด้านภาษา วัฒนธรรม รวมทั้งความรู้รอบตัว (เนื่อน้อง สันบุญ.2541:45-46)

4. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play)

เป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทที่สมมติขึ้นจากสถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมาเป็นเครื่องมือในการสอน โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้น และแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้สึก อารมณ์ และเจตคติของผู้แสดงที่มีต่อบทบาท การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษา เพราะการสร้างสถานการณ์สมมติและให้ผู้เรียนสวมบทบาทต่างๆ ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ และแรงบันดาลใจ ที่จะนำทักษะทางภาษาที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล.2537:143)

5. กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (Simulations)

เป็นกิจกรรมกลุ่ม โดยผู้เรียนต้องเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่จำลองให้เหมือนจริงที่สุดและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นโดยสวมบทบาทตามที่ครูกำหนด และใช้ประสบการณ์ของตนเองในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาตามสถานการณ์ เช่น ผู้เรียนกับเพื่อนอีก 2 คนพูดคุยกันที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งเกี่ยวกับกิจกรรมในวันหยุดที่จะถึง โดยเพื่อนคนแรกต้องการไปเที่ยวทะเลแต่เพื่อนอีกคนต้องการไปเที่ยวภูเขา ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองที่ครูสร้างขึ้น พร้อมทั้งหาข้อสรุปว่าจะไปที่ไหนในวันหยุดที่จะถึง เป็นต้น กิจกรรมนี้เป็นการกระตุ้นการใช้ภาษาที่สมจริงในบริบทที่มีความหมาย ช่วยให้ผู้เรียนกล้าพูดมากขึ้นโดยทุกคนต้องร่วมกันทำงานภายใต้ขอบเขตของสถานการณ์ที่กำหนด (Finocchiaro and Brumfit.1983:141; Harmer.1992:92-152; Littlewood.1995:22-64; Rivers and Temperley. 1978:48 & Bygate.1987:67-75)

จากกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษข้างต้น จะเห็นได้ว่า กิจกรรมแต่ละประเภทล้วนส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการพูดของตนในสถานการณ์และสถานที่จริง

ในการวิจัยครั้งนี้ กิจกรรมที่นำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ได้แก่ กิจกรรมมัคคุเทศก์น้อย (Young Guide) กิจกรรมเสียงตามสาย (Broadcasting) และกิจกรรมเล่านิทานให้น้องฟัง (Story telling) ซึ่งทั้ง 3 กิจกรรมดังกล่าวล้วนเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนในระดับประถมศึกษา อีกทั้งยังสอดคล้องกับสภาพทั่วไปของโรงเรียน โดยจะประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของผู้เรียนเพื่อพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิด

2.5 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.5.1 วิธีวัดและทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถดำเนินการก่อนการเรียน ระหว่างเรียน และหลังการเรียน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการด้านความรู้และความสามารถของผู้เรียน ซึ่งวิธีการวัดและทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีทดสอบทักษะการพูดที่ง่ายที่สุด เป็นการพูดระหว่างคน 2 คน โดยครูเป็นผู้เริ่มป้อนคำถามและนักเรียนตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นของตนเอง การสัมภาษณ์มักจะเริ่มด้วยการทักทายเพื่อให้ผู้เรียนผ่อนคลาย ก่อนจะเป็นคำถามของเรื่องที่จะทดสอบ โดยครูจะบันทึกการประเมินผลศักยภาพทางการพูดของผู้เรียน (Harris.1988:83-84) ทั้งนี้ มีนักวิชาการหลายท่าน (Heaton.1990:61-66; Weir.1993:46-61; & Underhill.2003:44-87) ได้กล่าวเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ ไว้ดังนี้

1.1 การถามคำถาม การถามผู้เข้าสัมภาษณ์ ควรเลือกคำถามที่นำไปสู่คำตอบที่น่าสนใจ ไม่ใช่ถามอะไรก็ได้ ควรพูดให้เป็นธรรมชาติ ไม่ควรกังวลเกี่ยวกับมาตรฐานการใช้ภาษา ควรแสดงความเป็นมิตรกับผู้เรียน และมีส่วนร่วมในการสนทนากับผู้เรียน แต่ไม่ควรพูดมากเกินไป

1.2 การให้คะแนน ไม่ควรให้คะแนนต่อหน้าผู้เข้าสัมภาษณ์ เนื่องจากจะเป็นการทำให้ผู้เข้าสัมภาษณ์หมดกำลังใจ การให้คะแนนควรทำหลังจากผู้เข้าสัมภาษณ์ออกจากห้องไปแล้ว

1.3 การทดสอบเป็นคู่ การให้ผู้เรียนเข้าสัมภาษณ์ครั้งละ 2 คน ซึ่งสามารถลดความเครียดของผู้เรียนลงได้ ครูอาจขอให้ผู้เรียนเตรียมคำถามมาถามกันเองก็ได้ ข้อดีของการสัมภาษณ์เป็นคู่คือ ผู้สัมภาษณ์จะได้ฟังการสนทนาของผู้เรียนที่ระดับความสามารถทางภาษาไม่ต่างกันมากเหมือนสัมภาษณ์กับครูผู้ประเมิน และผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

2. การอภิปราย (Discussion) การทดสอบแบบนี้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยใช้ความสามารถทางภาษาผ่านการเล่า บรรยาย การให้ความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนด ถือว่าผู้เรียนได้แสดงความสามารถทางการพูดของตนเองอย่างเต็มที่โดยปราศจากการแทรกแซงของครู (อัจฉรา วงศ์โสธร.2538:79; และ O'Loughlin.2001:38)

3. การรายงาน (Oral Report) การทดสอบประเภทนี้ ผู้เรียนมีเวลาในการเตรียมตัวล่วงหน้า ซึ่งใช้เวลาในการพูด 5-10 นาที นักเรียนสามารถดูจากบันทึกได้แต่ไม่ใช่การอ่านเสียงดัง ในการพูดรายงาน ผู้เรียนอาจใช้สื่อในการนำเสนอและหลังจากการนำเสนอข้อมูลจบ ครูถามคำถามในเรื่องที่ผู้เรียนรายงาน (อัจฉรา วงศ์โสธร.2538:79-83; และ Underhill.2003:47-48)

4. การใช้ภาพ (Using Pictures) ภาพเหมาะสำหรับการทดสอบการพูด

เนื่องจากสามารถกระตุ้นผู้เรียนได้แสดงจินตนาการของตน แต่ครูต้องเลือกภาพให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนภาพจะต้องชัดเจน และต้องแน่ใจว่าผู้เรียนได้เห็นภาพเป็นเวลาพอสมควรก่อนการพูดบรรยายภาพ ซึ่งการทดสอบโดยใช้ภาพมีหลายลักษณะ เช่น ภาพเพื่อการบรรยาย (Pictures for Description) ความแตกต่างระหว่างภาพ (Pictures for Comparison) การเรียงลำดับภาพ (Sequences of Pictures) การเล่าเรื่องจากภาพ (Picture Story) เป็นต้น (Valette.1967:52; O'Loughlin.2001:38; Weir.1993:46-63; Heaton.199:59; & Underhill. 2003:66-68.)

5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เป็นการทดสอบแบบมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน 2 คน เพื่อเติมข้อมูลของตนเองที่ขาดหายไปจากการสื่อสารกับคู่ของตนเอง ซึ่งผู้เรียนสามารถจับคู่กันเองตามความสมัครใจ ส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจในการสนทนาได้ตอบ (Bygate.1987:76-78)

อาจสรุปได้ว่า การวัดและทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งครูควรเลือกวิธีทดสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการทดสอบและความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาเต็มตามศักยภาพของตน

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการสัมภาษณ์และการใช้ภาพซึ่งเป็นการหาความแตกต่างระหว่างภาพ โดยความยากง่ายของข้อสอบเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ตัวภาษาที่ใช้ในแบบทดสอบเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วทั้งสิ้น เช่น การถามชื่อ ความชอบ เป็นต้น อีกทั้งการใช้ภาพก็เป็นวิธีการทดสอบที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา นอกจากนี้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก็มีส่วนสำคัญในการประเมินทักษะการพูดของผู้เรียน ดังจะกล่าวต่อไปนี้

2.5.2 เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ในการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เกณฑ์การให้คะแนนถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง นักประเมินผลทางภาษาหลายท่านได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ไว้ดังต่อไปนี้

แฮริส (Harris.1988:81-82) กล่าวว่า ความสามารถในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถวัดได้จากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)
2. ไวยากรณ์ (Grammar)

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

เออร์ (Ur.1996:135) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษออกเป็น 2 องค์ประกอบ และแบ่งระดับการให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบออกเป็น 5 ระดับใน 2 ด้าน คือ ด้านความคล่องแคล่วและด้านความถูกต้องของการใช้ภาษา ดังนี้

ด้านคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้เลย
- 2 หมายถึง หยุดพูดบ่อยครั้งและพูดสั้นๆ และบางครั้งยากต่อความเข้าใจ
- 3 หมายถึง สามารถพูดสื่อสารความคิดได้แต่ยังคงพูดสั้นๆ และบางครั้งพูดขาดตอน
- 4 หมายถึง สามารถพูดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เป็นการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างสั้นๆ
- 5 หมายถึง สามารถพูดได้เข้าใจง่ายและมีการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่างยาวๆ และทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร

ด้านความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่มีการพูดหรือพูดน้อยมากจนไม่สามารถเข้าใจได้
- 2 หมายถึง ใช้คำพูดถูกต้องบ้าง มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐาน และมีการพูดออกเสียงที่แสดงให้เห็นสำเนียงแม่ของผู้พูดอย่างชัดเจน และเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการฟังมาก
- 3 หมายถึง มีการใช้คำศัพท์ในวงจำกัด มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อย่างเด่นชัด และมีการพูดออกเสียงที่แสดงถึงสำเนียงของภาษาแม่ปะปนเล็กน้อย และเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการฟังบ้าง
- 4 หมายถึง มีการใช้คำศัพท์ในวงกว้างขึ้น แต่ยังคงใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ้างในบางครั้ง และมีการพูดออกเสียงที่แสดงถึงสำเนียงของภาษาแม่ปะปนเล็กน้อย เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการฟังเล็กน้อย
- 5 หมายถึง มีการใช้คำศัพท์ในวงกว้างได้ถูกต้องและเหมาะสม ไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อย่างเด่นชัด และมีการพูดออกเสียงที่แสดงถึงสำเนียงของภาษาแม่ปะปนน้อยมาก แต่ไม่เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการฟังเลย

ออลเลอร์ (Oller.1979:320-321) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 สามารถใช้ภาษาได้ในวงจำกัด สามารถถามและตอบคำถามในเรื่องที่รู้จัก คำนวณ และเข้าใจคำถามและข้อความที่ง่าย ๆ ได้

ระดับ 2 สามารถใช้ภาษาตามความจำเป็นทางสังคม และการทำงานได้อย่างจำกัด สามารถสนทนาในสถานการณ์ทางสังคมทั่วไปได้อย่างมั่นใจ แต่ไม่คล่องนัก

ระดับ 3 สามารถใช้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องพอเพียงที่จะเข้าร่วมสนทนาได้อย่างเป็นทางการในเกือบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคม และอาชีพการงาน สามารถพูดคุยในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษ หรือเรื่องที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะได้อย่างคล่องพอประมาณ มีความเข้าใจในเรื่องที่ฟังค่อนข้างสมบูรณ์ มีวงศัพท์ที่ใช้มากพอจนแทบไม่ต้องพูดซ้ำสำเนียงแปร่งมาก แต่การใช้ไวยากรณ์ดี ผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาแทบจะไม่มีปัญหาในการฟัง

ระดับ 4 สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้องในการพูดทุกระดับที่เกี่ยวกับความจำเป็นด้านอาชีพการงาน มีความเข้าใจและความสามารถเข้าร่วมในการสนทนาเรื่องที่ผู้พูดมีประสบการณ์อย่างคล่องมาก และมีการใช้คำศัพท์แม่นยำ ถูกต้อง สามารถโต้ตอบได้อย่างเหมาะสมในทุกสถานการณ์ แทบไม่มีการออกเสียงและการใช้ไวยากรณ์ผิด สามารถแปล หรือตีความจากข้อความทั่วไปที่ไม่เป็นทางการจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งได้

ระดับ 5 สามารถพูดได้ดีเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี พูดได้ชัดและคล่องในทุกเรื่องทุกระดับ เช่นเดียวกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี เข้าใจอย่างเต็มที่ในทุกด้านของการพูดรวมถึงวงศัพท์และสำนวนที่ใช้ สามารถใช้ภาษาพูดพาดพิงถึงประเด็นทางวัฒนธรรมได้

ฮีทตัน (Heaton.1990:68-71) ได้เสนอเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ

ระดับ 1 มีการออกเสียงผิดมากหลายแห่ง มีข้อผิดพลาดในโครงสร้างไวยากรณ์ขั้นพื้นฐาน หยุดพูดบ่อยครั้ง การใช้คำศัพท์อยู่ในวงจำกัด เข้าใจยาก ต้องมีการซักถามตลอด แต่ไม่สามารถพูดอธิบายหรือสื่อความหมายให้เข้าใจได้ มีทักษะในการพูดน้อยมาก

ระดับ 2 มีการออกเสียงผิดมาก มีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ขั้นพื้นฐาน มีการหยุดพูดนาน การใช้สำนวนอยู่ในวงจำกัด การสื่อความส่วนใหญ่ยังไม่ชัดเจน ต้องอาศัยความพยายามในการทำความเข้าใจ ต้องมีการซักถามบ่อยครั้ง และบางครั้งไม่สามารถอธิบายสื่อความหมายให้เข้าใจได้ มีทักษะในการพูดบ้างเล็กน้อย

ระดับ 3 การออกเสียงยังติดสำเนียงแม่ มีการออกเสียงผิด และพูดผิดหลัก ไวยากรณ์ มีความผิดพลาดหลายแห่งเป็นเหตุให้เกิดความเข้าใจผิดมาก มีการหยุดเพื่อหาคำพูดนาน การสื่อความส่วนใหญ่สามารถเข้าใจได้ ต้องมีการซักถามบ้าง มีทักษะในการพูด

ระดับ 4 การออกเสียงมีสำเนียงติดภาษาแม่บ้างเล็กน้อย พูดผิดหลัก ไวยากรณ์บ้าง มีข้อผิดพลาด 2-3 แห่งซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความเข้าใจผิด มีการหยุดคิดเพื่อหาคำพูดนาน สามารถสื่อใจความทั่วๆไปได้ชัดเจน ต้องมีการซักถามบ้างแต่เพียงเล็กน้อย สื่อความหมายได้ค่อนข้างชัดเจน มีทักษะทางการพูดค่อนข้างดี

ระดับ 5 การออกเสียงยังมีสำเนียงติดภาษาแม่บ้างเล็กน้อย พูดผิดหลัก ไวยากรณ์เล็กน้อย มีการหยุดคิดเพื่อหาคำพูดแต่นาน สามารถสื่อใจความทั่วๆไปได้ชัดเจน แต่ยังมี การซักถามบ้างเพียงประปราย มีทักษะการพูดค่อนข้างดี

ระดับ 6 การออกเสียงดี พูดผิดหลักไวยากรณ์เล็กน้อย มีการหยุดพูดไม่นานนัก พูดเข้าใจง่าย แทบไม่ต้องการมีการซักถาม มีทักษะการพูดดี

อย่างไรก็ตาม ฮีตัน อธิบายวิธีการแบ่งระดับความสามารถในการพูดว่า ครูผู้สอนควรสร้างระดับการให้คะแนนขึ้นมาใช้เอง เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนและ จุดประสงค์ของครูผู้ทดสอบ

จากเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดข้างต้น เห็นได้ว่า ความสามารถทางการพูดของผู้พูดมีหลายระดับ ตั้งแต่พูดได้ดี ถูกต้อง และเข้าใจได้ จนถึงพูดไม่ได้เลย ดังนั้นเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดจึงสามารถวัดความสามารถทางการใช้ภาษา การสื่อความเข้าใจ ความถูกต้อง และคล่องแคล่ว ของผู้พูดที่มีความสามารถต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูด ควรเหมาะสมกับจุดประสงค์ของการทดสอบและความสามารถของผู้เรียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด

3.1 ความหมายของทักษะการคิด

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของทักษะการคิดไว้ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542: ออนไลน์) ให้ความหมายของทักษะการคิดว่า ทักษะการคิด หมายถึง กระบวนการทำงานของสมองโดยใช้ประสบการณ์มาสัมพันธ์กับสิ่งเร้าและสภาพแวดล้อม โดยนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ สังเคราะห์ และประเมินอย่างมีระบบและเหตุผล เพื่อให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม หรือ สร้างสรรค์สิ่งใหม่

อุษณีย์ โพธิ์สุข และคณะ (2544:11) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับทักษะการคิดว่าเป็น ความสามารถในการแสดงออกหรือแสดงพฤติกรรมของการใช้ความคิดอย่างชำนาญ ซึ่งแต่ละคน

จะมีทักษะทางการคิดแตกต่างกัน ทักษะการคิดประกอบด้วย การมองสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนก การแยกแยะ การขยายความ การแปลความ การสรุปความ

สุวิทย์ มูลคำ (2547: 13) ให้ความหมายของทักษะการคิดไว้ว่า ทักษะการคิด หมายถึง กิจกรรมทางความคิดที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง เราเห็นว่าเรากำลังคิดเพื่อวัตถุประสงค์อะไรบางอย่าง และสามารถควบคุมให้คิดจนบรรลุเป้าหมายได้

อาจสรุปได้ว่า ทักษะการคิด หมายถึง การแสดงความสามารถทางการคิดในลักษณะต่างๆ อย่างมีระบบและเหตุผล เพื่อให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหาหรือสร้างสิ่งใหม่โดยใช้ทักษะการคิด หลากๆทักษะเข้าร่วมด้วยกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

3.2 กรอบความคิดของการคิด

ทิตินา แคมมณี และคณะ (2540: ออนไลน์); กองวิจัยทางการศึกษา (2542:248-258) กล่าวว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการคิดอาจจัดเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 กลุ่ม คือ ทักษะการคิด ลักษณะการคิด และกระบวนการคิด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ทักษะการคิด หรือทักษะการคิดพื้นฐานที่มีขั้นตอนการคิดไม่ซับซ้อน เป็นทักษะพื้นฐานของการคิดขั้นสูง หรือระดับสูงที่มีขั้นตอนซับซ้อน แสดงออกถึงการกระทำหรือพฤติกรรมที่ต้องใช้ความคิด แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ทักษะการคิดพื้นฐาน และทักษะการคิดขั้นสูง ดังนี้

1.1 ทักษะการคิดพื้นฐาน (Basic Skills) หมายถึง ทักษะการคิดย่อยที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการคิดในระดับที่สูงขึ้น แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1.1 ทักษะการสื่อความหมาย (Communication Skills) หมายถึง ทักษะการรับสารที่แสดงถึงความคิดของผู้อื่นเข้ามาเพื่อรับรู้ ตีความแล้วจดจำ และเมื่อต้องการที่จะระลึกเพื่อนำมาเรียบเรียงและถ่ายทอดความคิดของตนให้แก่ผู้อื่น โดยแปลงความคิดให้อยู่ในรูปของภาษาต่างๆ ทั้งที่เป็นข้อความ คำพูด ศิลปะ ดนตรี คณิตศาสตร์ เป็นต้น โดยทักษะการสื่อความหมายประกอบด้วยทักษะย่อยๆ ที่สำคัญ คือ การฟัง การอ่าน การรับรู้ การจดจำ การคงสิ่งที่เรียนไปแล้วไว้ได้ ภายหลังการเรียนนั้น การบอกความรู้ที่ได้จากตัวเลือกที่กำหนด การใช้ข้อมูลการบรรยาย การอธิบาย การทำให้กระจ่าง การพูดการเขียน และการแสดงออกถึงความสามารถของตน

1.1.2 ทักษะการคิดที่เป็นแกนหรือความคิดทั่วไป (Core or General Thinking Skills) หมายถึง ทักษะการคิดที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาการต่างๆ ตลอดจนการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า โดยทักษะการคิดที่เป็นแกนประกอบด้วย ทักษะย่อยๆที่สำคัญ ได้แก่ การสังเกต การสำรวจ การตั้งคำถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล การระบุ การจำแนกแยกแยะ การจัดลำดับ การ

เปรียบเทียบ การจัดหมวดหมู่ การสรุปอ้างอิง การแปล การตีความ การเชื่อมโยง การขยายความ การให้เหตุผล การสรุปย่อ

1.2 ทักษะการคิดขั้นสูง หรือ ทักษะการคิดที่ซับซ้อน (Higher Ordered / More Complicated Thinking Skills) หมายถึง ทักษะการคิดที่มีหลายขั้นตอนและต้องอาศัยทักษะการสื่อความหมายและทักษะการคิดที่เป็นแกนหลายๆ ทักษะในแต่ละขั้น ทักษะการคิดขั้นสูงจึงจะพัฒนาได้ เมื่อเด็กได้พัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานจนมีความชำนาญพอสมควร ทักษะการคิดขั้นสูงประกอบด้วย ทักษะย่อยๆ ที่สำคัญได้แก่ การสรุปความ การให้คำจำกัดความ การวิเคราะห์ การผสมผสานข้อมูล การจัดระบบความคิด การสร้างองค์ความรู้ใหม่ การกำหนดโครงสร้างความรู้ การปรับปรุงโครงสร้างความรู้ การตั้งสมมุติฐาน การทดสอบสมมุติฐาน การประยุกต์ใช้ความรู้

2. ลักษณะการคิด หรือการคิดขั้นกลาง/ระดับกลาง มีขั้นตอนในการคิดซับซ้อนมากกว่า การคิดในกลุ่มที่ 1 การคิดในกลุ่มนี้เป็นพื้นฐานของการคิดระดับสูง ซึ่งลักษณะการคิดแต่ละลักษณะ ต้องอาศัยทักษะการคิดขั้นพื้นฐานมากบ้างน้อยบ้างในการคิดแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 ลักษณะการคิดทั่วไปที่จำเป็น ได้แก่ การคิดคล่อง การคิดละเอียด การคิดหลากหลาย การคิดชัดเจน

2.2 ลักษณะการคิดที่เป็นแกนสำคัญ ได้แก่ การคิดถูกต้องทาง การคิดไกล การคิดกว้าง การคิดอย่างมีเหตุผล การคิดลึกซึ้ง

3. กระบวนการคิด หรือการคิดระดับสูง มีขั้นตอนในการคิดซับซ้อนและต้องอาศัยทักษะการคิด และลักษณะการคิดเป็นพื้นฐานในการคิด กระบวนการคิดมีอยู่หลายกระบวนการ เช่น กระบวนการคิดแก้ปัญหา กระบวนการคิดตัดสินใจ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

จากกรอบความคิดนี้ สามารถอธิบายได้ว่า การคิดของมนุษย์นั้นจะต้องอาศัยทักษะการคิดจำนวนมากเป็นแกนสำคัญ และทักษะการคิดเหล่านั้นจะสามารถไปช่วยพัฒนาทักษะการคิดแบบต่างๆ ที่จำเป็น เช่น การคิดคล่อง การคิดยืดหยุ่น การคิดละเอียด คิดชัดเจน คิดถูกต้องทาง คิดกว้าง คิดไกล คิดลึกซึ้ง คิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งทักษะและลักษณะการคิดดังกล่าว จะช่วยพัฒนากระบวนการคิดต่างๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในสถานการณ์ต่างๆ เช่น กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กระบวนการวิจัย เป็นต้น การพัฒนาความคิดของผู้เรียน จึงควรเริ่มต้นที่การกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดโดยพัฒนาความสามารถหรือทักษะการคิด ซึ่งเป็นส่วนย่อยอันจะนำไปสู่การพัฒนาส่วนที่ซับซ้อน คือ กระบวนการคิด

ในการพัฒนาทักษะการคิดให้แก่ผู้เรียนสามารถทำได้ 2 วิธี ดังนี้

1. การใช้โปรแกรม สื่อการสอน แบบฝึกหัด หรือบทเรียนสำเร็จรูป เพื่อมุ่งพัฒนาทักษะและกระบวนการคิดให้นักเรียนโดยตรง เนื้อหาไม่เน้นตามหลักสูตร ถึงแม้จะนำเนื้อหามาใช้แต่ก็ไม่ได้วัดผล เนื้อหาที่สร้างขึ้นมุ่งพัฒนาทักษะและกระบวนการคิดโดยเฉพาะ
2. การสอดแทรกการคิดโดยผ่านเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรในโรงเรียน เพื่อเสริมสร้างทักษะกระบวนการคิด ครูจะใช้กระบวนการและวิธีสอนเพื่อเสริมทักษะการคิดลักษณะต่างๆ สอดแทรกเข้าไปในขั้นตอนการสอน

สรุป การพัฒนาทักษะการคิดสามารถทำได้ 2 วิธี คือ เน้นฝึกเฉพาะทาง กับสอดแทรกในขั้นตอนการสอน ซึ่งสามารถใช้กลวิธีการซักถาม การอภิปราย เพื่อพัฒนาทักษะการคิดระดับพื้นฐานให้กับผู้เรียนได้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงงาน ผู้วิจัยได้แบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

4.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาผลของการสอนแบบโครงงานในการจัดการเรียนรู้อังกฤษภาษานั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาไว้หลายระดับ ดังนี้

สุริยา จันทรเนียม (2541: 52-56) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของผู้เรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน เพื่อศึกษาการพัฒนาศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษและคุณลักษณะของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการวางแผน การปฏิบัติงาน การประเมินผลงานสูงขึ้น และพัฒนาคุณลักษณะด้านความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่น และกล้าแสดงออกอยู่ในระดับสูง

เพชรรัตน์ สุริยา (2543: 78-79) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษโครงงานเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษา และศึกษาความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนหลังจากเรียนวิชาภาษาอังกฤษโครงงาน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 คน ผลการศึกษา พบว่า บทเรียนภาษาอังกฤษแบบโครงงานได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนความสามารถในการเขียนและนำเสนอโครงงานของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างดี รวมทั้งผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองในด้านความเชื่อมั่น ความเป็นที่นิยม และการมีส่วนร่วมในการทำงาน

ชาลินี สุขมิลินท์ (2544: 92-99) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนวิชา ภาษาอังกฤษโครงการเพื่อส่งเสริมความรู้ทางวัฒนธรรมและเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน ผลการศึกษา ปรากฏว่า บทเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบโครงการได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุดและ เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้เรียนมีความรู้ทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับดีมาก รวมทั้งมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ฟัง-พูด อยู่ในระดับดี และมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่าน-เขียน อยู่ในระดับดีมาก

ศุภสิริ โสมาเกต (2544: 92-95) ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการ เรียน ความคงทนในการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนรู้โดย โครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 90 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 45 คน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนรู้โดยโครงการ มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ความคงทนในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่เรียนรู้ตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วนิดา แอนนัส (2545: 59-62) ได้ศึกษาผลของการเรียนรู้จากการทำโครงการของ นักเรียน ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ รูปแบบโคออป โคออป (Co-op Co-op) ในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาเกษตรและเทคโนโลยี จำนวน 30 คน ผลการศึกษา พบว่า ผลการประเมิน โครงการภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเกษตรและเทคโนโลยีด้วยการประเมินผลจากการปฏิบัติจริง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี รวมทั้งการประเมินตนเองและเพื่อนในกลุ่ม อยู่ในระดับสมบูรณ์

สุธาทิพย์ สุดหนองบัว (2545: 75-80) ได้ศึกษาผลการใช้การสอนแบบโครงการที่มี ต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อศึกษาความ คิดเห็นที่มีต่อการทำโครงการ โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 41 คน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 81.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 82.93 ซึ่งสูงกว่าที่ กำหนดไว้ คือร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด ตลอดจนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า โครงการเปิดโอกาส ให้แสดงความคิดเห็น และฝึกความเป็นผู้นำในระดับมากที่สุด

สามารถ เต็มประยูร (2545: 88-91) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียน โดยวิธีการสอนแบบโครงการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 45 คน ผลการศึกษา พบว่า ผลการเรียนรู้หลังการเรียนด้วยวิธีสอนแบบโครงการสูงกว่าก่อนเรียน โดย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้งผู้เรียนเห็นถึงประโยชน์ของการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษแบบโครงการ

รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล (2547: 38-41) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้การสอนแบบโครงงาน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 34 คน ผลการศึกษา พบว่า เมื่อใช้กิจกรรมโครงงานมาประกอบการพัฒนาทักษะด้าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษแล้ว นักเรียนมีพัฒนาการทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สมพิศ พูลเจริญ (2547:39-40) ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้โครงงาน พบว่า นักเรียนมีความสามารถ ทางด้านการเขียนสูงขึ้นและมีความพึงพอใจต่อการทำโครงงาน

ชนิษฐา นาคน้อย (2550:50-54) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร จำนวน 35 คน ผลการวิจัย พบว่า หลัง การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงานของต่างประเทศ ได้มี ทำการศึกษาไว้ ดังนี้

โธมัส (Thomas.2000:1-45) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบโครงงาน ในช่วงปี 1990-2000 ผลการวิจัย พบว่า การสอนแบบโครงงาน เป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งที่มี ประสิทธิภาพ เนื่องจากการสอนแบบนี้ช่วยเพิ่มทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน รวมทั้ง ความสามารถทางภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดจากการทำโครงงาน

เมอร์เจนดอลเลอร์ มาร์แคม ราวิทซ์ และ ลาร์เมอร์ (Mergendoller; Markham; Ravitz; and Larmer.2006: 583-615) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบโครงงานที่มีต่อ กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนโดยผ่านทางกระบวนการทำ โครงงาน ผลการศึกษา พบว่า วิธีการสอนแบบโครงงาน ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ ด้วยตนเองผ่านการวางแผน และการคิดวิเคราะห์ ทั้งก่อนและหลังการทำโครงงาน ตลอดจนส่งผลให้ ครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

โลเวนธัล (Lowenthal.2006:1-12) ทำการศึกษาผลของการสอนแบบโครงงานใน โรงเรียนบริหารธุรกิจ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน ด้วยการสอนแบบโครงงาน กับการเรียนด้วยการบรรยายและการแก้ปัญหาที่ใช้สอนอยู่ ผลการศึกษา

พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิม 55 เปอร์เซ็นต์ และบทบาทของครูน้อยลง เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่

มาริโกะ และ ไคอิชิ (Mariko and Keiichi.2006: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางการพูดและเขียนของนักศึกษาโดยการทำโครงการวารสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวยุโรปชั้นปีที่ 2 จำนวน 46 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำกับการทำโครงการ 2 โครงการ ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนแบบโครงการ แต่ความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากนักศึกษาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนอกห้องเรียนระหว่างการทำงาน ดังนั้นทักษะการพูดจึงไม่สามารถพัฒนาเท่าที่ควร

จากผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนแบบโครงการสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองทั้งในด้านทักษะความรู้ ตลอดจนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น ความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่น ความกล้าแสดงออก เป็นต้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้แบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็น 2 ประเภท คืองานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

5.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้มีผู้ทำการศึกษไว้ดังนี้

กุลเชษฐ สุทธิติ (2544: 92-93) ได้ศึกษาผลการใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน ผลการศึกษา พบว่า การเรียนแบบร่วมมือที่เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากขึ้น

ธมนนัญ บุรุษภักดี (2547: 65-70) ได้ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมุติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ ปีการศึกษา 2545 สถาบันราชภัฏอุดรธานี จำนวน 40 คน ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น นักศึกษาที่ได้เรียนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมุติมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมุติ

ลัดดาวัลย์ อารัมพร (2547: 50-53) ได้ศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน กลุ่มทดลองได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และกลุ่มควบคุมได้รับการเรียนรู้โดยวิธีปกติ ผลการวิจัย พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปรีศณีย์ ไลอยประดิษฐ์วงศ์ (2548: 47-51) ได้ทำการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง จำนวน 37 คน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากก่อนได้รับการฝึกใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สาลินี สมบูรณ์ไพศาล (2549: 70-74) ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่างกลเรือ จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน และ กลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นหลังการทดลองโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เกศสุดา ปงลังกา (2550: 38-41) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20คน ผลการศึกษา พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีการพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีดังต่อไปนี้

ลูชินี (Luchini.2004) ได้ศึกษากรณีศึกษา โปรแกรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้วิธีการปฏิบัติที่เน้นความถูกต้องและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาชาวจีนในยุคที่จีนกำลังรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 268 คน จากสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ยกเว้นนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเองเป็นผู้สนับสนุนและประเมินผลโปรแกรมการสอนพูดภาษาอังกฤษ

รวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์และตีความกิจกรรมการสอนที่เน้นการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วโดยการทำงานเป็นกลุ่ม ในบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ใช้เวลาในการทดลองสอนโปรแกรม 4 เดือน สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง 20 นาที ผลการศึกษา พบว่า โปรแกรมนี้ส่งเสริมทักษะการพูดของนักศึกษา รวมทั้งการทำงานร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตาม จะต้องมีการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

เซเยอร์ (Sayer.2005:14-22) ได้ศึกษาพัฒนาการด้านการพูดสนทนาของนักเรียน โดยให้งานและวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยแนวคิดแบบสอนตรง (Direct Approach) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวสเปน โปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 23 คน ผลการศึกษา พบว่า ความสามารถในการพูดสนทนาของนักเรียนพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจนจากการวิเคราะห์บทสนทนาที่บันทึกไว้

บุญ ที่ มินห์ ฮอง (Bui Thi Minh Hong.2006) ได้ทำการศึกษาผลการใช้ CMC (Computer Mediated Communication) และ CALL (Computer Assisted Language Learning) ในการสอนทักษะพูดกับนักศึกษา วิทยาลัยวิทยาศาสตร์แห่งฮานอย เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาช่วยในกระบวนการเรียนการสอน ผลการศึกษา พบว่า CMC และ CALL สามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษารวมทั้งการออกเสียงได้เป็นอย่างดี โดยดูตัวอย่างจากภาพยนตร์ การฟังเพลง การสนทนาออนไลน์ ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของนักศึกษา และเป็นตัวอย่างที่มีประสิทธิภาพกว่าการใช้ตำราอย่างเดียว

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด ผู้วิจัยได้แบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็น 2 ประเภท คือ งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

6.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้มีผู้ทำการศึกษาไว้ดังนี้

ปิยะรัตน์ คัญทัพ (2545:133-134) ได้ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบเว็บควสท และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเนื้อหาวิชา และความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนนานาชาติเกดินี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 คน และ นักเรียน

ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน รวม 27 คน ผลการศึกษาพบว่า คะแนนทักษะการคิดขั้นสูง คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเนื้อหาวิชา และคะแนนความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุเมธดา งามชัด (2548: 38-40) ได้ศึกษาผลของการสอนภาษาอังกฤษแบบ โครงงานที่มีต่อความสามารถด้านการคิดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 21 คน ผลการวิจัย พบว่า การสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการคิดสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จำปูน ลำอาจ (2549: 58-60) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะทางความคิดระดับสูง ได้แก่ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความคิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา โดยใช้กิจกรรมภาษากลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ฝั่ไทยอุดมศึกษา จำนวน 15 คน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะทางความคิดระดับสูงของนักเรียนภายหลังการใช้กิจกรรมภาษา สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด มีดังต่อไปนี้

นูเรย์ (Nuray. 2007:1-14) ได้ศึกษาการคิดวิจารณ์และการแสดงความคิดเห็นใน ทักษะการเขียนของนักเรียนโดยใช้การเขียนเรียงความ (Essay) และแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 โปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่เรียน วิชาวรรณคดี จำนวน 76 คน ผลการศึกษา พบว่า ด้านการเขียนเรียงความ นักศึกษายังให้เหตุผลหรือ หลักฐานมาสนับสนุนข้อคิดเห็นหรือข้อโต้แย้งของตนไม่เพียงพอ ทำให้ข้อมูลดูขาดน้ำหนัก ส่วน แบบสอบถาม พบว่า คำตอบเกือบทั้งหมดที่นักศึกษาเขียนตอบ แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทักษะการ คิดวิจารณ์อยู่ในระดับสูง

แอนดี้ (Andy. 2005: 1-6) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ การคิดวิจารณ์ในหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษานานาชาติและการสอนภาษาอังกฤษใน ฐานะภาษาต่างประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาแนวทางการสอนภาษาอังกฤษที่จะสามารถพัฒนา ทักษะการคิดวิจารณ์ของนักเรียนอย่างสอดคล้องกับโลกแห่งความเป็นจริง โดยผลการวิจัย พบว่า วิธีที่ สามารถช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิจารณ์ของตนเอง ได้แก่ การโต้เถียง (Debate) การ วิเคราะห์สื่อบางชนิดหรือประเด็นที่น่าสนใจ (Media Analysis) และการแก้ปัญหา (Problem Solving) ซึ่งทั้ง 3 วิธีนี้จะช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิจารณ์ของนักเรียนได้

มุฮัมมัด (Muhammud. 2005:1-7) ได้ศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์และการคิดวิจารณ์ของนักเรียนในชั้นเรียนภาษา โดยผลการศึกษาพบว่า กระบวนการการสนทนาระหว่างครูกับนักเรียนสามารถทำให้นักเรียนฝึกทักษะการคิดได้ โดยครูต้องเปลี่ยนแนวทางในการตั้งประโยคคำถามหรือคำสั่ง ซึ่งครูควรตั้งประโยคที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดของตนมากขึ้น เช่น ถ้าเดิมครูพูดว่า “Let's look at these two pictures.” ก็ให้เปลี่ยนเป็น “Let's compare the two pictures.” หรือ ถ้านักเรียนบอกว่า “I don't know how to solve this question.” ครูควรพูดเป็นแนวว่า “What can you do to get started?” นอกจากนี้การตั้งประเด็นปัญหา (Problem-posing) หรือหัวข้อที่น่าสนใจ ก็ช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกแสดงความคิดเห็นเช่นเดียวกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะประยุกต์การทำโครงการของ ฟรายด์-บูธ (Fried-Booth.1987:9-10); กรมวิชาการ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2546:4-6); และ ไรป์และไวด์ล (Ribe & Vidal.1993:15) ซึ่งมีขั้นตอนในการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนโครงการ เป็นการนำเสนอภาษาในบริบทต่างๆ เช่น เกม นิทาน โดยเน้นภาษาที่ต้องใช้ในการทำโครงการ ตลอดจนการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาผ่านกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูด เช่น กิจกรรมบทบาทสมมติ ขั้นดำเนินโครงการ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติโครงการโดยนำภาษาที่เรียนมาบูรณาการกับทักษะการเรียนรู้อื่นๆ ในรูปของชิ้นงานที่มีลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน และขั้นหลังโครงการ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองรวมทั้งของเพื่อนร่วมชั้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่า การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการในการวิจัยครั้งนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิด ซึ่งจะเป็นแนวทางหนึ่งในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 อำเภอ นาโยง จังหวัดตรัง โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียน 64 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับฉลาก 1 ห้องเรียน จากจำนวน 2 ห้องเรียน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โดยใช้เวลาในการทดลอง 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 27 ชั่วโมง ค้นคว้านอกห้องเรียน 9 คาบ และนำเสนอโครงการ 9 คาบ รวมใช้เวลาในการวิจัยทั้งสิ้น 45 คาบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. โครงการเล่นนิทานให้น้องฟัง จำนวน 15 ชั่วโมง ในเวลาเรียน 9 ชั่วโมง และนอกเวลาเรียน 6 ชั่วโมง (รวบรวมข้อมูล 1 ชั่วโมง, เตรียมการนำเสนอโครงการ 2 ชั่วโมง, นำเสนอโครงการเล่นนิทาน 3 ชั่วโมง)

2. โครงการเสียงตามสาย จำนวน 15 ชั่วโมง ในเวลาเรียน 9 ชั่วโมง และนอกเวลาเรียน 6 ชั่วโมง (รวบรวมข้อมูล 1 ชั่วโมง, เตรียมการนำเสนอโครงการ 2 ชั่วโมง และนำเสนอโครงการ (พูดเสียงตามสาย) 3 ชั่วโมง 180 นาที)

3. โครงการมัคคุเทศก์น้อย จำนวน 15 ชั่วโมง ในเวลาเรียน 9 ชั่วโมง และนอกเวลาเรียน 6 ชั่วโมง (รวบรวมข้อมูล 1 ชั่วโมง, เตรียมการนำเสนอโครงการ 2 ชั่วโมง และนำเที่ยวนอกห้องเรียน 3 ชั่วโมง)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 แผนการสอนแบบโครงการ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.3 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.4 แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.5 แบบประเมินทักษะการคิด

1. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอน ดำเนินการสร้างแผนการสอนตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาการสอนตามแนวการสอนแบบโครงการจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาหลักสูตร ความมุ่งหมายของหลักสูตร สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) จากการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1.3 ศึกษาแผนการสอนแบบโครงการ จากหนังสือชุด โครงการภาษาอังกฤษ (Projects) (Haines. 2002) และแบบเรียน Projects: Play& Learn กำหนดโครงการ 3 โครงการ คือ

1. โครงการเล่นิทานให้น้องฟัง

2. โครงการเสียงตามสาย

3. โครงการมัคคุเทศก์น้อย

1.4 เขียนแผนการสอน 9 แผน โดยยึดหลักการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานของ ฟรายด์-บูธ (Fried-Booth.1987:9-10); กรมวิชาการ (2544); และ ไรบ์และไวด์ล (Ribe & Vidal.1993:15) โดยมีขั้นตอนการสอน ดังต่อไปนี้

1.4.1 ขั้นก่อนโครงงาน (Pre-project stage) เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้าน ภาษา ซึ่งแบ่งเป็น

ก. ชี้นำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นการกระตุ้นความสนใจ (Stimulus) โดยนำเสนอภาษาในบริบทที่หลากหลาย เช่น เพลง บทพูด เกม นิทาน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติโครงงานและเข้าใจความสัมพันธ์ของภาษากับชีวิตจริง รวมทั้งแนะนำ ทักษะที่จะนำมาใช้ในโครงงาน เช่น การสัมภาษณ์ การจดบันทึก อันนำไปสู่การวางแผนและกำหนด ขอบเขตของโครงงาน และขั้นตอนการทำโครงงาน ทักษะทางภาษาที่จะฝึกฝนในขั้นนี้ คือ การพูด การ ฟัง

ข. ขั้นฝึก (Practice) เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปของกิจกรรมที่ สนุกสนานเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน เช่น เกมฝึกภาษา การแสดงบทบาทสมมติ

1.4.2 ขั้นดำเนินโครงงาน (During-project stage) ขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ลงมือ ปฏิบัติโดยนำภาษาที่เรียนไปใช้ (Production) บูรณาการกับทักษะและสาระการเรียนรู้อื่นๆในรูป ของกิจกรรมหรือหัวข้อที่มีการกำหนดขึ้นงานและลำดับการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน โดยผู้เรียนเป็น ผู้กระทำการต่างๆด้วยตนเอง และครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งผลงานที่นำมาเสนอ อยู่ในรูปแบบหลากหลาย เช่น การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว การนำเสนอข่าวสารหรือสาระความรู้ และ นิทานเรื่องเล่า ตามลักษณะของโครงงานผ่านทักษะการพูด

1.4.3 ขั้นหลังโครงงาน (Post-project stage) เป็นขั้นตอนการประเมินผลการ ปฏิบัติงาน ซึ่งแบ่งเป็น

ก. การประเมินตนเอง ทั้งในส่วนของผู้เรียนและครูผู้สอน โดยผู้เรียนอาจ แสดงความรู้สึกและย้อนคิดไตร่ตรอง หรือสะท้อนความคิด (Reflect) เพื่อประเมินและปรับปรุงงาน ที่ทำไป

ข. การประเมินเพื่อนในช่วงของการประเมินผลโครงงาน ทั้งในส่วนของทักษะ กระบวนการ (Process) คือ ตั้งแต่เริ่มต้นโครงงาน จนกระทั่งสำเร็จโครงงานที่วางไว้ โดยใช้เกณฑ์ ประเมินเดียวกัน

1.5 นำแผนการสอน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของ เนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรมและเวลาที่ใช้ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแผนการสอนที่ปรับแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน เพื่อปรับปรุงแก้ไขด้านการใช้ภาษา และระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ก่อนนำไปใช้จริง

1.7 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้สอนจริง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538:79)

2.1.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริง (สุริยา จันทน์เนียม. 2541:20-21) เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสร้างแบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.1.3 สร้างแบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมิน โดยปรับจากแบบประเมินโครงงานของกรมวิชาการ (2544) ซึ่งเป็นมาตรฐานประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 4 รายการได้แก่ ความสมจริงในการใช้ภาษา ความถูกต้องของภาษา การนำเสนอโครงงาน และเนื้อหาสาระ โดยผู้วิจัย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน และนักเรียนผู้ร่วมโครงงาน เป็นผู้ประเมินคุณภาพโครงงาน ซึ่งมีคะแนนเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง	พอใช้
ระดับ 2 หมายถึง	ดี
ระดับ 3 หมายถึง	ดีมาก

2.1.4 นำแบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การประเมินที่ปรับแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.1.5 นำแบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงแบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

2.1.6 นำแบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วไปใช้จริงในการทดลองสอนแบบโครงงาน ประเมินโครงงานหลังจบแต่ละโครงงานโดย

ผู้วิจัย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักเรียนผู้ร่วมโครงการ แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ยของผลการประเมินโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.00 หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 2.01 - 2.50 หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.00 หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้

2.2 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538:79) และเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดของเออร์ (Ur.1996:135) และฮีทตัน (Heaton.1990:68-71)

2.2.2 สร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานที่มีโครงสร้างเหมือนกัน เน้นปฏิบัติได้ตอบ 2 แบบ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ทดสอบ (Interaction Student with Examiner Format) และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน (Interaction Student with Student Format) โดยแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษแต่ละฉบับจะมี 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบสัมภาษณ์ (Interview) ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้วยคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน ซึ่งเป็นคำถามทั่วๆ ไปเกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง ใช้เวลาในการทดสอบ คนละ 10 นาที

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบหาความแตกต่างระหว่างภาพ (Pictures for Comparison) ผู้เรียนสนทนาเป็นคู่ ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกคู่สนทนาเองเพื่อให้เกิดความสบายใจที่จะสื่อสาร โดยผู้เรียนจะได้ภาพกิจกรรมยามว่างของบุคคลต่างๆ ผู้เรียนแต่ละคนต้องพูดบรรยายกิจกรรมของบุคคลในภาพของตน จนบอกได้ว่ากิจกรรมยามว่างของบุคคลในแต่ละข้อเหมือนกันหรือต่างกัน ใช้เวลาในการทดสอบ 10 นาที

2.2.3 นำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สร้าง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.2.4 นำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน โดยผู้วิจัย และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน เป็นผู้ประเมินตามเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อดูความ

เหมาะสมของเวลา เนื้อหาและความยากง่าย โดยแบบทดสอบก่อนการทดลอง ตอนที่ 1 (แบบทดสอบสัมพัทธ์) มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20 – 1.00 ตอนที่ 2 (แบบทดสอบหาความแตกต่างระหว่างภาพ) มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20 – 1.00 ในส่วนของแบบทดสอบหลังการทดลอง ตอนที่ 1 มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.80 – 1.00 และ ตอนที่ 2 มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20 – 1.00 มีคำถามบางข้อที่มีค่าความยากง่ายเกิน 0.80 ได้แก่ คำถามถามชื่อ (What is your name?) และถามชื่อเล่น (What is your nickname?) ซึ่งนักเรียนทุกคนสามารถตอบคำถามเหล่านี้ได้ และมีเกณฑ์การแปลความหมายความยากง่ายของข้อสอบ ดังนี้

ความยากง่ายของข้อสอบ	ความหมาย
0.80 – 1.00	ง่ายมาก
0.60 - 0.79	ค่อนข้างง่าย
0.40 - 0.59	ปานกลาง
0.20 - 0.39	ค่อนข้างยาก
0 – 0.19	ยากมาก

2.2.5 นำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษฉบับที่ 1 (ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง) และฉบับที่ 2 (ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลอง) ที่แก้ไขแล้วไปใช้จริงในการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการทดลอง และหลังจบการทดลอง

2.3 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีวิธีการสร้าง ตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 สร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยดัดแปลงเกณฑ์การให้คะแนนการสอบปากเปล่าของเฮอร์ (Ur.1996:135) และเกณฑ์การให้คะแนนการพูดของฮีตัน (Heaton.1990:68-71) เพื่อให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยกำหนดองค์ประกอบในการประเมิน 3 ประการ คือ ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา ด้านความถูกต้องของการใช้ภาษา และด้านประสิทธิภาพของการสื่อสาร โดยแบ่งระดับการให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบออกเป็น 5 ระดับ จาก 1-5 รวม 15 คะแนน

2.3.2 นำเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.3.3 นำเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่แก้ไขแล้วไปใช้ในการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดผู้ให้คะแนน 2 คน คือ ผู้วิจัย และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน ที่มีวุฒิและประสบการณ์ทางการสอนใกล้เคียงกันกับผู้วิจัย และได้รับการแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลให้มีความเข้าใจตรงกันในข้อความทั้งหมดของแบบทดสอบ รวมทั้งเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อทดลองใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดูความน่าเชื่อถือในการให้คะแนน โดยนำผลการตรวจมาคำนวณหาค่าความสอดคล้องในการตรวจให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment) แล้วนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนที่จะนำไปใช้จริง ซึ่งให้คะแนน แสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าความสอดคล้องในการตรวจตรวจให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment) ระหว่างผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบ	ประเภทของแบบทดสอบ	รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง (rtt)
แบบทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)	สัมภาษณ์ (Interview)	ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	0.873
		ความถูกต้องของการใช้ภาษา	0.800
		ประสิทธิภาพของการสื่อสาร	0.905
	หาความแตกต่างระหว่างภาพ (Pictures for Comparison)	ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	0.707
		ความถูกต้องของการใช้ภาษา	0.802
		ประสิทธิภาพของการสื่อสาร	0.764
แบบทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)	สัมภาษณ์ (Interview)	ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	0.899
		ความถูกต้องของการใช้ภาษา	0.645
		ประสิทธิภาพของการสื่อสาร	0.690
	หาความแตกต่างระหว่างภาพ (Pictures for Comparison)	ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	0.816
		ความถูกต้องของการใช้ภาษา	0.802
		ประสิทธิภาพของการสื่อสาร	0.748

2.3.4 นำเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้จริงในการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

2.4 แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากหนังสือ “แนวการสร้างข้อสอบ” ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 44-45)

2.4.2 สร้างแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรายการประเมินพฤติกรรมด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3 ด้าน คือ ด้านความคล่องแคล่วในการพูด ด้านความถูกต้องทางการใช้ภาษา และด้านการสื่อความหมาย ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert's Scale) (ฐศิรี วงศ์รัตนะ.2549:70) โดยได้กำหนดค่าระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

2.4.3 นำแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.4.4 นำแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ผู้เรียนประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองหลังจบแต่ละโครงงาน แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ยของผลการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับเกือบพอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับควรปรับปรุง

2.5 แบบประเมินทักษะการคิด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบประเมินทักษะการคิด ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.5.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด และศึกษาตัวอย่างแบบประเมินทักษะการคิดของกรมวิชาการ (2546:275)

2.5.2 สร้างแบบประเมินทักษะการคิด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert's Scale) (ชูศรี วงศ์รัตน์.2549:70) จำนวน 12 รายการ โดยแบ่งตามขั้นตอนในการดำเนินโครงการดังต่อไปนี้ ในขั้นการวางแผน มีทักษะย่อย คือ การวางแผนการทำโครงการ การวิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงการ การตั้งคำถาม การแก้ปัญหาในการทำงาน ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล มีทักษะย่อย คือ การรวบรวมข้อมูล การจัดการข้อมูล (การแยกแยะข้อมูล การจัดลำดับข้อมูล การเปรียบเทียบข้อมูล การจัดหมวดหมู่ข้อมูล) การเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่นๆ * การตั้งคำถาม การนำข้อมูลไปใช้ในการทำโครงการ * การแก้ปัญหา การนำเสนอโครงการ ขั้นการประเมินผลโครงการ มีทักษะย่อย คือ การสรุปความรู้ที่ได้จากการทำโครงการ การทบทวนผลงานในแต่ละโครงการ และการให้เหตุผลประกอบการประเมิน กำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ระดับ	4	หมายถึง	ดีมาก
ระดับ	3	หมายถึง	ดี
ระดับ	2	หมายถึง	พอใช้
ระดับ	1	หมายถึง	ผ่าน
ระดับ	0	หมายถึง	ปรับปรุง

* เป็นทักษะที่เกิดขึ้นได้ทั้งในขั้นก่อนโครงการ ขั้นระหว่างโครงการ และขั้นหลังโครงการ

2.5.3 นำแบบประเมินทักษะการคิด ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ดังตัวอย่างในตาราง 2

ตาราง 2 ตัวอย่างรายการประเมินทักษะการคิดที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

รายการเดิม	รายการแก้ไข
การวางแผน	การวางแผนในการทำโครงงาน
การวิเคราะห์	การวิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงงาน
การแยกแยะข้อมูล การจัดลำดับข้อมูล การจัดหมวดหมู่ข้อมูล	การจัดการข้อมูล
การใช้ข้อมูล	การนำข้อมูลไปใช้ในการทำโครงงาน
การให้เหตุผล	การให้เหตุผลประกอบการประเมิน

2.5.4 นำแบบประเมินทักษะการคิดที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ผู้เรียนประเมินทักษะการคิดของเพื่อนในกลุ่ม รวมทั้งผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน ร่วมกันประเมินทักษะการคิดของผู้เรียนแต่ละกลุ่มในขั้นก่อนโครงงาน ขั้นระหว่างโครงงาน และขั้นหลังโครงงานของแต่ละโครงงาน เพื่อพิจารณาพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียน แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ยของผลการประเมินทักษะการคิด โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย	3.21 - 4.00	หมายถึง	มีทักษะการคิดในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย	2.41 - 3.20	หมายถึง	มีทักษะการคิดในระดับดี
ค่าเฉลี่ย	1.61 - 2.40	หมายถึง	มีทักษะการคิดในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ย	0.80 - 1.60	หมายถึง	มีทักษะการคิดในระดับเกือบพอใช้
ค่าเฉลี่ย	0.00 - 0.79	หมายถึง	มีทักษะการคิดในระดับควรปรับปรุง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัย มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศผู้เรียนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีประเมินผลการเรียน

2. ทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบทักษะการพูด ภาษาอังกฤษฉบับที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบสัมภาษณ์ และตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบหาความแตกต่างระหว่างภาพ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินพร้อมกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน

3. ดำเนินการทดลองสอนโครงงาน Young Guide, Broadcasting และ Story Telling โดยใช้เวลาในห้องเรียน 9 สัปดาห์ 27 ชั่วโมง และนอกเวลาเรียน 18 ชั่วโมง รวม 45 ชั่วโมง โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อให้แต่ละกลุ่มมีผู้เรียนที่มีความสามารถคละกัน ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

3.1 แจกแจงความถี่ของคะแนนจากผลที่ได้จากการทดสอบทักษะการพูด ภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง แบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25, 50 และ 75 กลุ่มสูงคือผู้เรียนที่มีคะแนนตั้งแต่ 75 เปอร์เซนต์ขึ้นไป กลุ่มปานกลางคือผู้เรียนที่มีคะแนนตั้งแต่ 26 – 74 เปอร์เซนต์ และกลุ่มต่ำคือผู้เรียนที่มีคะแนนตั้งแต่ 25 เปอร์เซนต์ลงมา

3.2 แบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 11 คน 2 กลุ่ม และ 10 คน 1 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มให้มีผู้เรียนกลุ่มสูง 1 คน ปานกลาง 7 - 8 คน และต่ำ 2 – 3 คน โดยผู้เรียนจัดกลุ่มกันเองตามการ์ดสีที่ครูแจกให้ (การ์ดสีแดง = กลุ่มสูง, การ์ดสีน้ำเงิน = กลุ่มปานกลาง และการ์ดสีเหลือง = กลุ่มต่ำ) เมื่อผู้เรียนแบ่งกลุ่มกันเรียบร้อยแล้ว ให้แต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม เลือกระธานกลุ่ม รองประธานกลุ่ม และเลขา แล้วเริ่มทำการทดลองสอนแบบโครงงาน มีกำหนดการสอนดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 กำหนดการสอน

สัปดาห์ที่	คาบที่	กิจกรรม	เครื่องมือ	ผู้รับผิดชอบ
ก่อนทดลอง	-	1. ปฐมนิเทศผู้เรียน 2. ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง	- แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษฉบับที่ 1 - แบบบันทึกคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	- ผู้วิจัย - ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
1 Story Telling	1	1. "The Monkeys and the Hats"	-	- ผู้วิจัย
	2-3	1. Grammar chat 2. The music of English: walked – cried	-	- ผู้วิจัย
2	1-2	1. ทบทวนองค์ประกอบในการเล่านิทาน 2. วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล	- - แบบบันทึกการทำโครงการ	- ผู้เรียน
	3	1. วางแผนการนำเสนอโครงการ	- แบบบันทึกการทำโครงการ	- ผู้เรียน
	* ค้นคว้านอกห้องเรียน 3 คาบ			
3	1-2	1. ซ้อมเล่านิทานก่อนนำเสนอจริง 2. การปรับปรุงแก้ไข	-	- ผู้เรียน
	* นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอโครงการตามวันและเวลาที่ได้นัดหมายไว้แล้ว 3 คาบ			
	3	1. Think back and write	- สมุด Diary - แบบบันทึกการทำโครงการ	- ผู้เรียน
	* ประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ * ประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ * ประเมินทักษะการคิดของผู้เรียน		- แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ - เกณฑ์การประเมินโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ - แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ - แบบประเมินทักษะการคิด	- ผู้วิจัย - ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ - ผู้เรียน - ผู้เรียน - ผู้วิจัย - ผู้เรียน
4 Broadcasting	1	1. 'News Reporting'	-	- ผู้วิจัย
	2-3	1. Grammar chat 2. Write the script and report	-	- ผู้เรียน

สัปดาห์ที่	คาบที่	กิจกรรม	เครื่องมือ	ผู้รับผิดชอบ
5	1-2	1. ทบทวนองค์ประกอบในการรายงานข่าว	-	- ผู้เรียน
	2-3	1. วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล 2. วางแผนการนำเสนอโครงการ	- แบบบันทึกการทำโครงการ	- ผู้เรียน
	* ค้นคว้านอกห้องเรียน 3 คาบ			
6	1-2	1. ซ้อมการนำเสนอโครงการ 2. ปรับปรุงแก้ไข	-	- ผู้เรียน
	* นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอโครงการในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเช้า เทียง และ หลังเลิกเรียน ช่วงละ 12 นาที			
	3	1. Think back and write	- สมุด Diary - แบบบันทึกการทำโครงการ	- ผู้เรียน
	* ประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ		- แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ - เกณฑ์การประเมินโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	- ผู้วิจัย - ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ - ผู้เรียน
	* ประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ		- แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	- ผู้เรียน
	* ประเมินทักษะการคิดของผู้เรียน		- แบบประเมินทักษะการคิด	- ผู้วิจัย - ผู้เรียน
7 Young Guide	1-2	1. Tour around school	-	- ผู้วิจัย - ผู้เรียน
	3	1. Grammar chat	-	- ผู้เรียน
8	1	1. ทบทวนองค์ประกอบในการนำเสนอ	-	- ผู้เรียน
	2-3	1. วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล 2. วางแผนการนำเสนอโครงการ	- แบบบันทึกการทำโครงการ	- ผู้เรียน
	* ค้นคว้านอกห้องเรียน 3 คาบ			
9	1-2	1. ซ้อมการนำเสนอโครงการ 2. ปรับปรุงแก้ไข	-	- ผู้เรียน
	* นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอโครงการนอกเวลาเรียน 3 คาบ			
	3	1. Think back and write	- สมุด Diary - แบบบันทึกการทำโครงการ	- ผู้เรียน

สัปดาห์ที่	คาบที่	กิจกรรม	เครื่องมือ	ผู้รับผิดชอบ
		* ประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ * ประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ * ประเมินทักษะการคิดของผู้เรียน	- แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ - เกณฑ์การประเมินโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ - แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ - แบบประเมินทักษะการคิด	ผู้วิจัย - ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ - ผู้เรียน - ผู้เรียน - ผู้วิจัย - ผู้เรียน
หลังการทดลอง	-	1. ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลอง 2. ผู้เรียนประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง	- แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษชุดที่ 2 - แบบบันทึกคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	- ผู้วิจัย - ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

4. หลังเสร็จสิ้นโครงการ ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบฉบับที่ 2 ซึ่งตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบสัมภาษณ์ และตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบหาความแตกต่างระหว่างภาพ โดยมีโครงสร้างเหมือนกับแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษฉบับที่ 1 โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน (ชุดเดิม) ทำการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

5. นำข้อมูลจากผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผลการประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผลการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และผลการประเมินทักษะการคิด มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมุติฐาน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลังการทดลองจากแบบทดสอบโดยใช้สูตร t-test แบบ dependent ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows

2. คำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษในโครงการเล่านิทานให้น้องฟัง โครงการเสียงตามสายและโครงการมัคคุเทศก์น้อย และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแต่ละโครงการ เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการพูดของผู้เรียน

3. คำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษในโครงการเล่านิทานให้น้องฟัง โครงการเสียงตามสายและโครงการมัคคุเทศก์น้อย และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแต่ละโครงการ เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการพูดของผู้เรียน

4. คำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการคิดในโครงการเล่านิทานให้น้องฟัง โครงการเสียงตามสายและโครงการมัคคุเทศก์น้อย และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแต่ละโครงการเพื่อพิจารณาพัฒนาการด้านทักษะการคิดของผู้เรียน

สถิติที่ใช้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

2. ค่าความสัมพันธ์ในการตรวจให้คะแนนของผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน จากการใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment)

2. สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)

2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. t-test แบบ dependent

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

1. เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ dependent (ชูศรี วงศ์รัตน์.2549:107)

2. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการคิดในโครงการเล่านิทานให้น้องฟัง โครงการเสียงตามสายและโครงการมัคคุเทศก์น้อย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549:105-106)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผลการวิเคราะห์ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบแบบ t (t - test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังได้รับวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน
2. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง หลังเสร็จสิ้นโครงงานที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3 จากแบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ประเมิน โดย ผู้วิจัย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และ นักเรียนผู้ร่วมโครงงาน
3. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง หลังเสร็จสิ้นโครงงานที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3 จากแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ประเมิน โดย ตัวนักเรียนเอง
4. เปรียบเทียบทักษะการคิดของกลุ่มตัวอย่าง ในโครงงานที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3 จากแบบประเมินทักษะการคิดที่ประเมิน โดย ผู้วิจัย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และเพื่อนนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยนำผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ ก่อนและหลังการทดลอง มาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผลปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถด้านทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	N	$\bar{x}$	S	t
ก่อนการทดลอง	32	12.34	5.28	9.01*
หลังการทดลอง	32	17.77	6.95	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ ก่อนทดลองและหลังทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโครงงานช่วยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

นอกจากนี้ หลังสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยนำผลการประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จากการประเมินของผู้วิจัย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักเรียนผู้ร่วมโครงงาน หลังเสร็จสิ้นโครงงานที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกมีลักษณะเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ มาวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (ดูรายละเอียดในบทที่ 3 หน้า 45) ผลปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยครูและนักเรียน

ผู้ ประเมิน	โครงการที่ 1		โครงการที่ 2		โครงการที่ 3	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
ครู	1.88	พอใช้	2.15	ดี	2.38	ดี
นักเรียน	2.09	ดี	2.22	ดี	2.69	ดีมาก
รวม	1.99	พอใช้	2.19	ดี	2.54	ดีมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 พบว่า พัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ หลังเสร็จสิ้นโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากระดับ พอใช้ เป็น ดี และดีมาก ตามลำดับ แสดงว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการช่วยให้กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ส่วนที่สองเป็นการแสดงความคิดเห็นของครูและนักเรียน โดยผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปตามประเด็น ด้านความสนใจในการใช้ภาษา ด้านความถูกต้องของภาษา ด้านการนำเสนอโครงการงาน และด้านเนื้อหาสาระ (คูภาคผนวก จ หน้า 151) ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 ข้อคิดเห็นด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากแบบ
ประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในโครงการที่ 1 โครงการที่ 2
และโครงการที่ 3

ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	โครงการที่ 1	โครงการที่ 2	โครงการที่ 3
ด้านความ คล่องแคล่วและ สมจริงในการใช้ ภาษา	นักเรียนพูดยังไม่คล่อง ไม่ค่อยชัดเจน เท่าที่ควร เสียงเบา และติดขัดบ้าง	นักเรียนพูดได้คล่อง และชัดเจนขึ้นกว่า โครงการที่ 1	นักเรียนพูดได้ค่อนข้าง ดี คล่องและชัดเจน มาก
ด้านด้านความ ถูกต้องของภาษา	นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ผิดบ้าง ใช้ โครงสร้างไวยากรณ์ พื้นฐานผิดบ้าง	นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ผิดบ้าง ใช้ โครงสร้างไวยากรณ์ได้ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ และพบ ข้อผิดพลาดทาง ไวยากรณ์น้อยมาก
ด้านการนำเสนอ โครงการ	การนำเสนอโครงการ ค่อนข้างสนุกและ น่าสนใจ แต่ขาดตอน และติดขัดไปบ้าง	นำเสนอโครงการด้วย วิธีการหลากหลาย ทำ ให้น่าสนใจ มีพิธีกร ดำเนินรายการ แล้ว เชิญผู้ร่วมสนทนา	นำเสนอโครงการได้ ค่อนข้างดี แต่ยังไม่เป็น ธรรมชาติ นักเรียนส่วน ใหญ่ยังพูดแบบท่อง ตามสคริป โดยเฉพาะ บทพูดยาว
ด้านเนื้อหาสาระ	เนื้อหาดี น่าสนใจ	ได้ความรู้ที่หลากหลาย ทั้งข่าวสารทั่วไป คำศัพท์และสำนวน ภาษาอังกฤษน่ารู้	เนื้อหา มีประโยชน์ ให้ ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำเอาข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกของนักเรียนในแต่ละกลุ่มระหว่างการทำโครงการภาษาอังกฤษของนักเรียน ทั้ง 3 โครงการ มาสรุปเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ด้านการพูด ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะความรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (ดูภาคผนวก จ หน้า 162) ดังรายละเอียด ปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 ข้อคิดเห็นของนักเรียนจากแบบบันทึกระหว่างการทำโครงการภาษาอังกฤษที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3

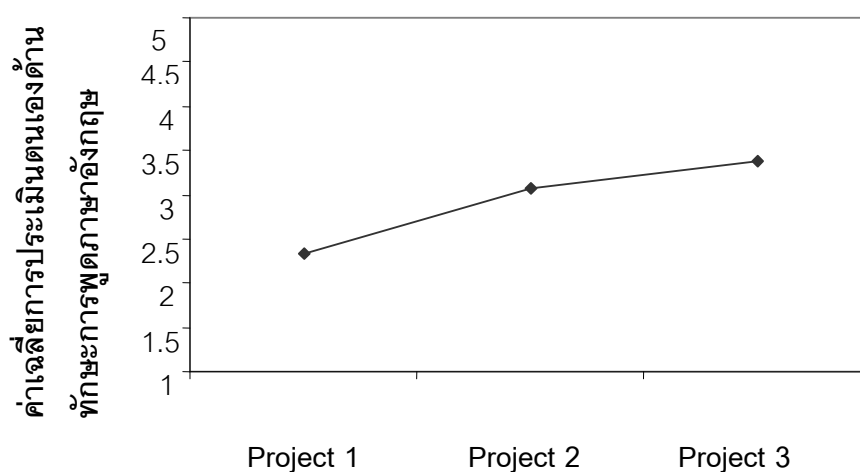
ประเด็น	โครงการที่ 1	โครงการที่ 2	โครงการที่ 3
ด้านการพูด ภาษาอังกฤษ	นักเรียนพูด ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น แต่ติดขัดบ้าง พูดผิด บ้าง	นักเรียนพูด ภาษาอังกฤษได้คล่อง และชัดเจนกว่า โครงการแรก	นักเรียนพูด ภาษาอังกฤษได้คล่อง ขึ้น และมีความมั่นใจ ขึ้น
ด้านทักษะ ความรู้	นักเรียนได้รับความรู้ เกี่ยวกับคำศัพท์จาก การค้นคว้าข้อมูล	นักเรียนได้รู้คำศัพท์ และ สำนวน ภาษาอังกฤษใหม่ๆ รวมทั้งได้ฝึกทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ	นักเรียนได้เรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพิ่มมากขึ้น
ด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	นักเรียนมีความ รับผิดชอบค่อนข้าง น้อย ไม่ค่อยมีความ มั่นใจในการพูด	นักเรียนรับผิดชอบ มากกว่าในโครงการ แรก มั่นใจในการพูด มากขึ้นกว่าเดิม	นักเรียนมีความ รับผิดชอบดีขึ้น และมี ความมั่นใจในการพูด มากยิ่งขึ้น

ในส่วนของการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยนำผลการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จากแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังเสร็จสิ้นโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 ซึ่งเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มาวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (ดูรายละเอียดในบทที่ 3 หน้า 50) ผลปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ในโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3

การประเมินตนเอง	โครงการที่ 1		โครงการที่ 2		โครงการที่ 3	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
ด้านความคล่องแคล่ว ในการพูด	2.30	เกือบ พอใช้	2.97	พอใช้	3.37	พอใช้
ด้านความถูกต้อง ทางการใช้ภาษา	2.26	เกือบ พอใช้	3.13	พอใช้	3.38	พอใช้
ด้านการสื่อความหมาย	2.47	เกือบ พอใช้	3.10	พอใช้	3.38	พอใช้
รวม	2.34	เกือบ พอใช้	3.07	พอใช้	3.38	พอใช้

ซึ่งแสดงเป็นแผนภูมิได้ดัง ภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ผลการเปรียบเทียบการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3

จากตาราง 8 และภาพประกอบ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองด้านความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังเสร็จสิ้นโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 เพิ่มขึ้นจากระดับเกือบพอใช้โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.34 เป็นระดับ พอใช้ ในโครงการที่ 2 และ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.07 และ 3.38 ตามลำดับ และพบว่า นักเรียนประเมินความสามารถด้านทักษะการพูด ทั้ง 3 ด้าน คือ ความคล่องแคล่วในการพูด ความถูกต้องทางการใช้ภาษา และ ด้านการสื่อความหมาย เพิ่มขึ้น (ดูภาคผนวก จ หน้า 156)

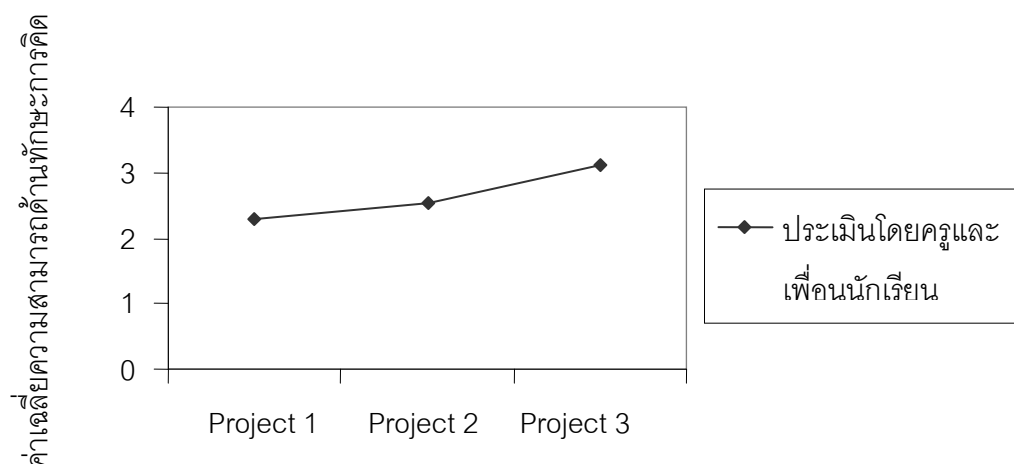
2. ผลการประเมินทักษะการคิด

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยนำผลการประเมินทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ ในชั้นก่อนโครงการ ชั้นระหว่างโครงการและชั้นหลังโครงการ จากการทำโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 ซึ่งเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประเมินโดยผู้วิจัย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และเพื่อนนักเรียน มาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (ดูรายละเอียดในบทที่ 3 หน้า 51) ผลปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการประเมินทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทำโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 โดยการประเมินของครูและเพื่อนนักเรียน

โครงการที่ 1		โครงการที่ 2		โครงการที่ 3	
$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
2.30	พอใช้	2.54	ดี	3.11	ดี

ซึ่งแสดงเป็นแผนภูมิได้ดัง ภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ผลการประเมินทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทำโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 โดยการประเมินของครูและเพื่อนนักเรียน

จากข้อมูลในตาราง 9 และภาพประกอบ 2 เห็นได้ว่า พัฒนาการด้านทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จากการทำโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เมื่อนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ ซึ่งประเมินโดยครูและเพื่อนนักเรียน ในขั้นก่อนโครงการ ระหว่างโครงการ และหลังโครงการ ของแต่ละโครงการ มาเปรียบเทียบ ปรากฏดังตาราง 10, 11 และ 12 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก จ หน้า 158)

ตาราง 10 ผลการประเมินความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน
ขั้นก่อนโครงงาน จากโครงงานที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3

ขั้นตอนการทำโครงงาน	ผู้ประเมิน	โครงงานที่ 1		โครงงานที่ 2		โครงงานที่ 3	
		$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
ก่อนโครงงาน	ครู	2.37	พอใช้	2.75	ดี	3.67	ดีมาก
	นักเรียน	2.26	พอใช้	2.36	พอใช้	2.85	ดี
รวม		2.32	พอใช้	2.56	ดี	3.26	ดีมาก

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการคิดของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ ในขั้นก่อนโครงงาน จากการประเมินของครู
และนักเรียน พบว่า ความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียนสูงขึ้น จากระดับ พอใช้ ในโครงงานที่
1 เป็นระดับ ดี และ ดีมาก ในโครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.32, 2.56 และ 3.26
ตามลำดับ

ตาราง 11 ผลการประเมินความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน
ขั้นระหว่างโครงงาน จากโครงงานที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3

ขั้นตอนการทำโครงงาน	ผู้ประเมิน	โครงงานที่ 1		โครงงานที่ 2		โครงงานที่ 3	
		$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
ระหว่างโครงงาน	ครู	2.89	ดี	2.78	ดี	3.33	ดีมาก
	นักเรียน	2.25	พอใช้	2.19	พอใช้	2.89	ดี
รวม		2.57	ดี	2.49	ดี	3.11	ดี

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการคิดของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ ในขั้นระหว่างโครงงาน จากการประเมินของครู
และเพื่อนนักเรียน พบว่า ความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียน ในโครงงานที่ 1, 2 และ 3 อยู่ใน
ระดับ ดี โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.57, 2.49 และ 3.11 ตามลำดับ

ตาราง 12 ผลการประเมินความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน
ชั้นหลังโครงการ จากโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3

ขั้นตอนการทำโครงการ	ผู้ประเมิน	โครงการที่ 1		โครงการที่ 2		โครงการที่ 3	
		$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
หลังโครงการ	ครู	2.38	ดี	2.95	ดี	3.67	ดีมาก
	นักเรียน	1.66	พอใช้	2.21	พอใช้	2.26	พอใช้
รวม		2.02	พอใช้	2.58	ดี	2.97	ดี

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการคิดของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ ในชั้นหลังโครงการ จากการประเมินของผู้วิจัย
ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และเพื่อนนักเรียน พบว่า ความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียนสูงขึ้น
จากระดับ พอใช้ ในโครงการที่ 1 เป็นระดับ ดี ในโครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.02,
2.58 และ 2.97 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ โดยการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียน 64 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับฉลาก 1 ห้องเรียน จากจำนวน 2 ห้องเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการสอนแบบโครงงาน จำนวน 9 แผน ซึ่งปรับมาจากสื่อการสอนชุด Projects: Play & Learn ในคู่มือครูสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แล้วกำหนดโครงงาน 3 โครงงาน คือ (1) โครงงานเล่านิทานให้ฟัง (Story Telling) (2) โครงงานเสียงตามสาย (Broadcasting) และ (3) โครงงานมัคคุเทศก์น้อย (Young Guide)

2.2 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีจำนวน 2 ฉบับ เป็นแบบทดสอบคู่ขนานที่มีโครงสร้างเหมือนกัน โดยแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษแต่ละฉบับจะมี 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบสัมภาษณ์ (Interview) ซึ่งผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้วยคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 10 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบหาความแตกต่างระหว่างภาพ (Pictures for Comparison) ซึ่งผู้เรียนสนทนาเป็นคู่

โดยแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ ได้ผ่านการหาคุณภาพ โดยมีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.01 – 1.00

2.3 แบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ประเมิน 4 รายการ ได้แก่ ความสมจริงในการใช้ภาษา ความถูกต้องของภาษา การนำเสนอโครงงาน และเนื้อหาสาระ

2.4 แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3 ด้าน คือ ด้านความคล่องแคล่วในการพูด ด้านความถูกต้องทางการใช้ภาษา และด้านการสื่อความหมาย ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert's Scale)

2.5 แบบประเมินทักษะการคิด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 รายการ ได้แก่ การวางแผนการทำโครงงาน การวิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงงาน การตั้งคำถาม การแก้ปัญหาในการทำงาน การรวบรวมข้อมูล การจัดการข้อมูล การเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่นๆ การนำข้อมูลไปใช้ในการทำโครงงาน การนำเสนอโครงงาน การสรุปความรู้ที่ได้จากการทำโครงงาน การทบทวนผลงานในแต่ละโครงงาน และการให้เหตุผลประกอบการประเมิน ซึ่งประเมินโดย ผู้วิจัย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน และเพื่อนนักเรียน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 27 ชั่วโมง คำนวณนอกห้องเรียน 9 ชั่วโมง นำเสนอโครงงาน 9 ชั่วโมง รวมใช้เวลาในการวิจัยทั้งสิ้น 45 ชั่วโมง โดยดำเนินการวิจัยดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศผู้เรียนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีประเมินผลการเรียน

2. ทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษฉบับที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ดำเนินการทดลองสอนโครงงานเล่านิทานให้น้องฟัง โครงงานเสี่ยงตามสาย และโครงงานมัดคุเทศก์น้อย โดยใช้เวลาในห้องเรียน 9 สัปดาห์ 27 คาบ และนอกเวลาเรียน 18 คาบ

รวม 45 คาบ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25, 50 และ 75

4. เมื่อสิ้นสุดโครงการที่ 1, 2 และ 3 ใช้แบบประเมินโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และเพื่อนนักเรียน แบบประเมินทักษะการคิด โดยผู้วิจัย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และเพื่อนนักเรียน และแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยตัวผู้เรียนเอง

5. หลังเสร็จสิ้นโครงการ ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน (ชุดเดิม)

6. นำข้อมูลจากผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผลการประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผลการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และผลการประเมินทักษะการคิด มาวิเคราะห์ทางสถิติและสรุปเป็นความเรียงเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลังการทดลองจากแบบทดสอบโดยใช้สูตร t-test แบบ dependent

2. เปรียบเทียบคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง หลังโครงการเล่านิทานให้น้องฟัง โครงการเสียงตามสายและโครงการมัคคุเทศก์น้อย โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท

3. เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะพูดภาษาอังกฤษ ในด้านความคล่องแคล่วในการพูด ความถูกต้องทางการใช้ภาษา และด้านการสื่อความหมายของกลุ่มตัวอย่าง หลังโครงการเล่านิทานให้น้องฟัง โครงการเสียงตามสายและโครงการมัคคุเทศก์น้อย โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท

4. เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการคิดของกลุ่มตัวอย่าง หลังโครงการเล่านิทานให้น้องฟัง โครงการเสียงตามสายและโครงการมัคคุเทศก์น้อย โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้เรียนโดยวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้เรียนโดยวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน มีพัฒนาการด้านทักษะการคิด โดยมีระดับความสามารถด้านทักษะการคิดในแต่ละโครงงานสูงขึ้นเป็นลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงตามความถนัดและความสนใจของตนเอง โดยผู้เรียนช่วยกันทำโครงงานที่ตนสนใจและรับผิดชอบงานตามความถนัดและความสามารถของตนภายใต้กรอบของโครงงานเดียวกัน ส่งผลให้หลังการทดลอง ผู้เรียนมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีพัฒนาการด้านทักษะการคิดที่สูงขึ้น จากระดับ พอใช้ เป็น ดี และ ดี ในโครงงานที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ ซึ่งสามารถอภิปรายได้ ดังต่อไปนี้

1.วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 โครงงานมีกระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นขั้นตอน

โครงงานที่จัดในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โครงงานเล่านิทานให้น้องฟัง โครงงานเลี้ยงตามสาย และโครงงานมัคคุเทศก์น้อย เป็นการทำงานอย่างมีขั้นตอน ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ผลการปฏิบัติงานที่มีการวางแผนเป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน และต่อเนื่องตามแนวการสอนแบบโครงงานนี้ ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อจากความสนใจของตน ผ่านการดำเนินการตามกระบวนการตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผลด้วยการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้บรรลุผลตามโครงงาน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการนำเสนอจริง สร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนในการนำเสนอโครงงานรวมทั้งหลังการทำโครงงาน ผู้เรียนได้มีโอกาสประเมินผลโครงงานร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนทราบถึงข้อดีและข้อควรปรับปรุงของผลงานที่ได้ทำ อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาโครงงานขึ้นไป ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการพูดขึ้นตามลำดับ ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งประเมินโดยครูและนักเรียน ที่พบว่า คุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในโครงงานที่ 1, 2 และ 3 อยู่ในระดับ พอใช้, ดี และดีมาก ตามลำดับ โดยค่าเฉลี่ยของการประเมินคุณภาพโครงงานในโครงงานที่ 1 เป็น 1.99 ในระดับ พอใช้ และพัฒนาขึ้น

เป็น 2.54 ในระดับ ดีมากในโครงการที่ 3 ดังข้อมูลจากข้อคิดเห็นในแบบประเมินคุณภาพโครงการ ระบุว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความสมจริงในการใช้ภาษา กล่าวคือ ในโครงการที่ 2 และ 3 ผู้เรียนพูดได้คล่องและชัดเจนมากกว่าในโครงการแรก และในด้านความถูกต้องของภาษา ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ผิดบ้างในโครงการที่ 1 และมีพัฒนาการขึ้นในโครงการที่ 2 และ 3 โดยออกเสียงคำศัพท์ถูกต้องเป็นส่วนมาก มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์น้อยมาก สอดคล้องกับผลการประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ระบุว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษในด้านความคล่องแคล่วในการพูด ความถูกต้องทางการใช้ภาษา และด้านการสื่อความหมาย ทั้ง 3 ด้าน ในทั้ง 3 โครงการ และสอดคล้องกับข้อมูลที่ปรากฏในแบบบันทึกการทำโครงการของนักเรียน ที่ระบุว่า นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้นและคล่องกว่าเดิม

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ตรงกับแนวคิดของ ไฮน์ส (2002:1-4) ที่ว่า โครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้ง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วสมดุลกันในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติพิศ อดทองบัว (2545: 75-80) ที่พบว่า การสอนแบบโครงการ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนสูงขึ้น และผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น และฝึกความเป็นผู้นำ

1.2 โครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติจริง โดยกระบวนการทำโครงการ แบ่งได้เป็น 3 ขั้น ซึ่งในแต่ละขั้นตอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางการพูด ตามขั้นตอนในการทำงาน ดังนี้

1) ขั้นการวางแผนโครงการ ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อวางแผนในการทำโครงการ วิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงการ มีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาก่อนที่จะนำไปใช้ในการทำโครงการจริง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกการทำโครงการของนักเรียน พบว่า ในโครงการที่ 1 เกิดปัญหาในการทำโครงการ เช่น เพื่อนนักเรียนพูดภาษาอังกฤษไม่คล่องและไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ แต่ในโครงการที่ 2 และ 3 สามารถพูดภาษาอังกฤษได้คล่องขึ้นและทราบความหมายคำศัพท์ รวมทั้งสำนวนภาษาอังกฤษง่าย ๆ เพิ่มขึ้น เนื่องจากมีโอกาสดูฝึกพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของครู ที่พบว่า ในโครงการแรก นักเรียนยังพูดไม่คล่อง และมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์น้อยมาก แต่ในโครงการที่ 2 และ 3 กลับพบว่า นักเรียนพูดได้คล่องกว่าเดิม ใช้คำศัพท์ในวงกว้างขึ้น และมีความมั่นใจในการพูด

2) ขั้นการดำเนินโครงการ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยผู้เรียนได้ช่วยกันทำงานตามความรับผิดชอบของตน เช่น ค้นหาข้อมูล จัดการกับข้อมูลที่ได้ นำเอาข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการนำเสนอโครงการ ตั้งคำถามเมื่อมีข้อสงสัยและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง จนถึงการ

นำเสนอโครงการจริง ส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังข้อมูลที่ได้จากการประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ระบุว่า พัฒนาการด้านทักษะการพูดในโครงการที่ 1, 2 และ 3 จากระดับ พอใช้ เป็น ระดับ ดี และ ดีมาก ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกการทำโครงการของนักเรียน ที่พบว่า ในแต่ละโครงการ ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษได้ชัดขึ้นและคล่องขึ้นกว่าโครงการที่ผ่านมา รวมทั้งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ที่พบว่า ผู้เรียนประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังเสร็จสิ้นโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 ในด้านความคล่องแคล่วในการพูด ความถูกต้องทางการใช้ภาษา และ ด้านการสื่อความหมายของตนเอง เพิ่มขึ้นทั้ง 3 ด้าน

3) ขั้นการประเมินผลโครงการ การเรียนแบบโครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินผลงานของตนเองและของเพื่อนต่างกลุ่ม โดยพิจารณาถึงข้อดีและข้อควรปรับปรุงของผลงานในแต่ละโครงการ รวมทั้งให้เหตุผลประกอบการประเมินที่ชัดเจนซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการพัฒนาการพูดในโครงการขึ้นไป รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบบันทึกการทำโครงการของนักเรียน ที่พบว่า ผู้เรียนนำผลจากการประเมินโครงการเล่านิทานให้น้องฟังซึ่งเป็นโครงการแรก ที่ว่า ผู้เรียนพูดไม่ค่อยคล่อง เสียงเบา และติดขัดบ้าง มาเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการพูดว่า ในโครงการต่อไปต้องเตรียมตัวให้มากขึ้นและพูดให้ดังกว่าเดิม ส่งผลให้สามารถพัฒนาทักษะการพูดในโครงการที่ 2 และ 3 ดังผลการวิเคราะห์ ข้อมูลจากการประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากโครงการที่ 1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 1.99 อยู่ในระดับ พอใช้ เพิ่มขึ้นในโครงการที่ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.19 อยู่ในระดับ ดี และสูงขึ้นในโครงการที่ 3 อยู่ในระดับ ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.54 สอดคล้องกับข้อมูลจากข้อคิดเห็นในแบบประเมินคุณภาพโครงการ ระบุว่า ในด้านความสมจริงในการใช้ภาษา ผู้เรียนมีพัฒนาการในการพูด พูดคล่องและชัดเจนกว่าโครงการแรก ในด้านความถูกต้องของภาษา ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์น้อยมากและออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ และในด้านการนำเสนอโครงการ ผู้เรียนนำเสนอโครงการได้หลากหลาย และนำเสนอใจยิ่งขึ้น เช่น มีเกมคำถามประกอบการนำเสนอ มีพิธีกรดำเนินรายการ รวมทั้งมีความมั่นใจในการนำเสนอมากกว่าโครงการแรก

2. วิธีการสอนแบบโครงงาน สามารถพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนให้สูงขึ้น จากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 การเรียนแบบโครงงานมีการปฏิบัติงานอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ตามความถนัดและความสนใจของตน โดยแต่ละขั้นตอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดอย่างเป็นระบบต่อเนื่องตลอดเวลา ตั้งแต่การวางแผนการทำโครงงาน การดำเนินโครงงาน การแก้ปัญหาระหว่างการทำโครงงาน การนำเสนอโครงงาน จนถึงการประเมินผลโครงงาน ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการคิด ดังข้อมูลที่ได้จากการประเมินทักษะการคิดของนักเรียนโดยครูและเพื่อนนักเรียน ที่พบว่าพัฒนาการด้านทักษะการคิดของผู้เรียน จากการทำโครงงานที่ 1 โครงงานที่ 2 และโครงงานที่ 3 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีค่าเฉลี่ยที่ระดับ 2.30, 2.54 และ 3.11 ตามลำดับ ดังข้อคิดเห็นที่ได้จากแบบบันทึกการทำโครงงานของนักเรียน ที่ระบุว่า ในโครงงานที่ 1 เกิดปัญหาในการวางแผนการทำโครงงานบ้าง เนื่องจากผู้เรียนยังไม่คุ้นชินกับวิธีการเรียนแบบโครงงาน แต่ในโครงงานที่ 2 และ 3 ผู้เรียนสามารถทำงานได้ค่อนข้างเป็นระบบ สอดคล้องกับการสังเกตของครู ที่พบว่า ในโครงงานที่ 1 นักเรียนยังไม่สามารถทำงานได้ตามลำพัง ครูต้องคอยให้คำแนะนำ แต่ในโครงงานที่ 2 และ 3 นักเรียนเริ่มแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างหลากหลาย และทำงานอย่างมีความสุข และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุเมธตา งามชัด (2548: 38-40) ที่พบว่า การสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการคิดสูงขึ้น ตรงกับคำกล่าวของลัดดา ภูเกียรติ (2544:19-20) ที่ว่าโครงงานช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ปฏิบัติเองโดยพัฒนาความคิดอย่างอิสระ สอดคล้องกับบุญเลี้ยง ทุมทอง (2550:84) ที่ว่า โครงงานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดบ่อยๆ เป็นการช่วยพัฒนาการคิดของนักเรียน

2.2 การเรียนแบบโครงงานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการคิดในรูปแบบต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดทักษะการคิดของผู้เรียนหลากหลายตามขั้นตอนในการทำโครงงานดังนี้

1) ขั้นก่อนโครงงาน (Pre - project stage) ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดของตนในการวางแผนการทำโครงงาน การวิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงงาน การตั้งคำถาม และการแก้ปัญหาในการทำงาน ดังเห็นได้จากผลจากการประเมินทักษะการคิดของนักเรียน โดยครูและเพื่อนนักเรียน ซึ่งพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการคิดในขั้นก่อนโครงงานของโครงงานที่ 1, 2 และ 3 อยู่ในระดับ พอใช้, ดี และ ดีมาก ตามลำดับ โดยผลการประเมินของครูและเพื่อนนักเรียนมีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้ ทักษะที่เพิ่มขึ้นอย่างโดดเด่นที่สุด คือ ทักษะการแก้ปัญหาในการทำงาน โดยพบจากข้อมูลปลายเปิดในแบบบันทึกการทำโครงงาน ที่ผู้เรียนระบุว่า ผู้เรียนเสนอวิธีการแก้ปัญหาเมื่อเพื่อนในกลุ่มไม่มีความรับผิดชอบ และว่ากล่าวตักเตือนกันในกลุ่มและให้รับผิดชอบมากขึ้น

2) ขั้นตอนดำเนินงาน (During – project stage) ในขั้นนี้ ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดของตนเองจากการรวบรวมข้อมูล การจัดการกับข้อมูลที่ได้ การเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่น การตั้งคำถาม การนำข้อมูลไปใช้ในการทำโครงการ การแก้ปัญหาในการทำงาน และการนำเสนอโครงการ ซึ่งพบว่าในกระบวนการทำงานดังกล่าวอย่างต่อเนื่องในโครงการที่ 1, 2 และ 3 ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการคิด อยู่ในระดับ ดี ทั้ง 3 โครงการ โดยผลการประเมินทักษะการคิดของครู ในทั้ง 3 โครงการเป็นไปในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ทักษะการคิดที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ การเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่น และการรวบรวมข้อมูล สอดคล้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลปลายเปิดในแบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในส่วนของเนื้อหาสาระ ที่พบว่า เนื้อหาที่ผู้เรียนนำเสนอดี มีสาระ ให้ความรู้และแง่คิด

3) ขั้นหลังโครงการ (Post - project stage) ในขั้นนี้ ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดของตนเอง ผ่านการสรุปความรู้ที่ได้รับจากการทำโครงการ การทบทวนผลงาน และคิดหาเหตุผลประกอบการประเมิน จากการประเมินทักษะการคิดของนักเรียน พบว่า พัฒนาการด้านทักษะการคิดของผู้เรียนในขั้นหลังโครงการ จากการทำโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 สูงขึ้น จากพอใช้ เป็น ดี และ ดี ตามลำดับ โดยค่าเฉลี่ยของโครงการที่ 3 (2.97) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของโครงการที่ 2 (2.58) ทั้งนี้ทักษะการคิดที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ การสรุปความรู้ที่ได้รับจากการทำโครงการ นอกจากนี้ จากการสังเกตผู้เรียนของผู้วิจัยในการประเมินผลโครงการพบว่า ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้ที่ได้รับจากการทำโครงการแต่ละโครงการ เช่น การใช้ Past Simple กับเหตุการณ์ที่เป็นอดีต โดยใช้คำกริยารูป ed และ เปลี่ยนรูป และ การใช้ Present Simple กับเหตุการณ์ที่เป็นจริง โดยการเติม s, es ในกรณีที่เป็นเอกพจน์ บุรุษที่ 3

จากข้อมูลข้างต้น เห็นได้ว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการซึ่งมีการวางแผนการปฏิบัติงานเป็นขั้นตอนอย่างชัดเจนต่อเนื่อง และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน และมีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดและการคิดของตนเองผ่านกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของโธมัส (Thomas.2000:1-45) ที่ระบุว่า การสอนแบบโครงการช่วยเพิ่มทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน รวมทั้งความสามารถทางภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของชินสุภา นาคน้อย (2550:50-54) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น รวมทั้งผลการวิจัยของสุริยา จันทรเนียม (2541:19-20) ที่พบว่า โครงการภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติงาน มีวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบ ทำงานตามแผนที่วางไว้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม และมีความเชื่อมั่นกล้าแสดงออก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านทักษะพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในสถานการณ์จริงตามความถนัดและความสนใจของตน ดังนั้นโครงงานที่จัดต้องเหมาะสมกับความสนใจและระดับความสามารถของนักเรียน สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และโรงเรียน

1.2 ในวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน พบว่า นักเรียนชอบการทำงานเป็นกลุ่ม สนุกสนานกับการค้นคว้าหาข้อมูล เตรียมการนำเสนอโครงงาน และการประเมินผลการทำงานร่วมกัน ดังนั้นในการสอนแบบโครงงาน ควรให้ความสำคัญกับการจัดกลุ่มนักเรียน โดยจัดนักเรียนให้มีความสามารถละกัน คือ มีเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษและทำงานร่วมกันตามความสามารถของตน และเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้อย่างเท่าเทียมกัน

1.3 จากการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ในโครงงานเสียงตามสายและโครงงานมัลติมีเดีย นักเรียนมีความมั่นใจและมีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น จากการพูดคุยกับนักเรียนในการทบทวนผลงานในแต่ละโครงงาน พบว่า นักเรียนมีความสุขและดีใจที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีกว่าเดิม และอยากทำโครงงานที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษต่อไป ดังนั้นในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับประถมศึกษาจึงยังไม่ต้องเน้นเรื่องความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก แต่ควรให้ความสำคัญกับความสามารถในการสื่อความหมายและความกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีและมีกำลังใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษต่อไป

1.4 ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนแต่ละกลุ่มมีความกระตือรือร้นที่จะสร้างสรรค์ผลงานของตนให้โดดเด่นกว่ากลุ่มอื่นๆ ดังนั้นควรมีรางวัล หรือเกียรติบัตร ให้นักเรียน เช่น รางวัลทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีเด่น รางวัลรับผิดชอบดีเด่น รางวัลประสานงานดีเด่น รางวัลพัฒนาตนเองดีเด่น เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนทุกคนที่เก่งด้านการพูดภาษาอังกฤษ หรือความประพฤติดี ทำงานดี มีความตั้งใจในการเรียน ได้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีกำลังใจในการพัฒนาตนเองต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา
- 2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
- 2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน เช่น ความรับผิดชอบ ความกล้าแสดงออก ความพึงพอใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยดูพัฒนาการของนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ สันติคุณากุล. (2547). การศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นโครงงานวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาหลวง เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต (การประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ:คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. กองวิจัยทางการศึกษา. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านทักษะการคิด. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ,กรมวิชาการ. (2544). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ,กรมวิชาการ. (2544). โครงงาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ,สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *Projects:Play&Learn*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กุลเชษฐ สุธิดี. (92-93). การใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน. รายงานศึกษาค้นคว้าอิสระ. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กฤษณีย์ ไวยะวณิช. (2545). หลักการพูด. กรุงเทพฯ: โอ. เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- เกศสุดา ปงลังกา. (2550: 38-41). การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขนิษฐา นาคน้อย. (2550). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- จำปูน สำอาง. (2549). *การใช้กิจกรรมภาษาเพื่อพัฒนาทักษะทางความคิดระดับสูงของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 3*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราภรณ์ ศิริทวี. (2542, สิงหาคม). "โครงการ ทางเลือกใหม่ของการสร้างปัญญาชน." *วารสารวิชาการ*. 2(8):33-38.
- ชาลินี สุขมิลินท์. (2544). *การพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษโครงการเพื่อส่งเสริมความรู้ทางวัฒนธรรม*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2549). *เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย: แนวทางสู่ความสำเร็จ*. นนทบุรี: บริษัท ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โปรเกรสชิฟ จำกัด.
- ทศนา แคมมณี และคณะ. (2540). "การคิดและการสอนเพื่อพัฒนาการคิด". โดย นิคม ปิยมโนชา (ออนไลน์).
- ธนมณญ์ บุรุษักดี. (2547). *การพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เนื่อน้อง สันบุญ. (2541). *ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการประสบการณ์เล่นิทาน*. ปริญญาโท ศศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2530). *การพูดเพื่อประสิทธิผล*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี ไทยวัฒนานนท์. (2527). *การแพร่กระจายเสียงในชุมชน (เสียงตามสาย)*. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปรีศณีย์ ไลยประดิษฐ์วงศ์. (2548). *ผลการใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยะรัตน์ คัญทัพ. (2545). *รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบเว็บเควสทในระดับประถมศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนนานาชาติเกคินี กรุงเทพฯ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย.

- ผดุง อารยะวิญญู. (2530). *วิธีการสอนพูด*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. หน้า 1.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เจริญผลการพิมพ์.
- เพชรรัตน์ สุริยา. (2543). *การพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษโครงการเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พันธณี วิหคโต. (2546, กันยายน). "การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ." *วารสารวิชาการ*. 6(9):25-28.
- ฟิลลิปส์, ไดแอน; เบอร์ด, ซารา; ดันฟอร์ด, เฮเลน. (2544). *โครงการภาษาอังกฤษกับเด็ก: Projects with Young Learners*. แปลโดย เฉลียวศรี พิบูลชล. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- มิ่งขวัญ บุญยานันต์. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล. (2547). *การพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนแบบโครงการ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลักษณา สตะเวทิน. (2536). *หลักการพูด*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ลัดดา แพรภัทรพิศุทธิ์. (2548). *การพูด*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- ลัดดา ภูเกียรติ. (2544). *โครงการเพื่อการเรียนรู้: หลักการและแนวทางการจัดกิจกรรม*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดาวัลย์ อารัมพร. (2547). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วนิดา แอนนัส. (2545). *โครงการภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน ประเภทวิชาการ เกษตรและเทคโนโลยี โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบโคออป โคออป*. วิทยานิพนธ์ (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิจิตรา การกลาง. (2546, ตุลาคม). "การศึกษาศภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน." *วารสารวิชาการ*. 6(10):42.
- ศุภสิริ โสมาเกต. (2544). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ ตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.) มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- สมพิศ พูลเจริญ. (2547). *การพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้โครงการ*. สารนิพนธ์ ศศ. ม. (การสอนภาษาอังกฤษใน สถานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.). (2545). *โครงการกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาตอนปลาย*. กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.
- สามารถ เดิมประยูร. (2545). *การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบโครงการ*. วิทยานิพนธ์ (หลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สาลินี สมบูรณ์ไพศาล. (2549). *ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนา ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 3 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี จังหวัดสมุทรปราการ*. สารนิพนธ์ ศศ. ม. (การสอนภาษาอังกฤษในสถานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *ฐานข้อมูลการวิจัยการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม*. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2550 ที่ <http://www.thaiedresearch.org>
- สิริพร ศรีสมวงศ์. (2549). *การจัดการเรียนรู้แบบโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน อัสสัมชัญ แผนกประถม*. สารนิพนธ์ ศศ. ม. (การสอนภาษาอังกฤษในสถานะ ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุทธาทิพย์ สุดหนองบัว. (2545). *การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้โครงงาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การประถมศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมธดา งามชัด. (2548). *ผลของการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานที่มีต่อความสามารถด้านการคิดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนบ้านหุบคา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุริยา จันทรเนียม. (2541). *โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของผู้เรียน*. งานวิจัย. โรงเรียนครูประชาสรรค์, ชัยนาท. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุวรรณา เลหาะสุพิศ. (2547). *ความพึงพอใจและความต้องการที่ได้รับจากการฟัง “เสียงตามสาย” ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์*. สารนิพนธ์ กศ. ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). *ครบเครื่องเรื่องการคิด*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. *การวัดและการประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงของนักเรียน*. มปป. (เอกสารอัดสำเนา).
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). *รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: บริษัท ดับบลิว เจ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด.
- ลำลี ทองธิว. (2545, มกราคม-เมษายน). “การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไม่แกะสลักและงานไม้สำหรับหมู่บ้านหัตถกรรมไม้แกะสลักบ้านถวายเป็น: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านต้นแก้ว อำเภอบางดง จังหวัดเชียงใหม่.” *วารสารวิชาการ*. 6(1):75.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวการสร้างข้อสอบ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษณีย์ โพธิ์สุข และคณะ. (2544). *สร้างสรรค์นักคิด: คู่มือการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านทักษะความคิดระดับสูง*. กรุงเทพฯ: ศูนย์แห่งชาติเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ.
- ไฮนส์, ซีมอน. (Haines, Simon. 2002). *โครงงานภาษาอังกฤษ*. แปลโดย มัลลิกา พงศ์ปริตร; ศรีภูมิ อัครมาส. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.

- Andy, Halvorsen. (2005). *Incorporating Critical Thinking Skills Development into ESL/EFL Courses..* Retrieved 4 January 2009 from <http://iteslj.org>
- Brumfit, Christopher. (1984). *Communicative Methodology in Language Teaching*. Great Britain: Cambridge University Press.
- Bui Thi Minh Hong. (2006). *Teaching Speaking Skills at a Vietnamese University and Recommendation for Using CMC. Asian EFL Journal*. Retrieved 10 September 2007, from <http://www.asian-efl-journal.com>
- Bygate, Martin. (1987). *Speaking*. Great Britain: Oxford University Press.
- Carmona, F.; et al. (1991). Developing Project Work in the English Classroom. *English Teaching Forum*. July.
- Clark, Richard W. (1988). *Effective Speech*. New York: McGraw-Hill.
- Dornyei, Zoltan & Thurrell. (1992). *Conversation and Dialogues in Action*. Great Britain: Prentice Hall International (UK) Ltd.
- Educators in Connecticut's Pomperaug Regional School District 15. (1996). *Performance-Based Learning and Assessment*. ASCD Stock No. 196021.
- Finocchiaro, Mary & C.Brumfit. (1983). *The Functional Notional Approach: From Theory to Practice*. New York: Oxford University Press.
- Fried-Booth, Diana L. (1987). *Project Work*. Great Britain: Oxford University Press.
- Harmer, Jeremy. (1992). *The Practice of English Language Teaching*. London: Longman.
- Harris, David P. (1988). *Testing English as a Second Language*. New York: the McGraw-Hill Book Company.
- Harris, Michael & McCann, Paul. (1994). *Handbooks for the English Classroom Assessment. First Published*. Heinemann Publishers.
- Heaton, J.B. (1990). *Classroom Testing*. New York: Longman.
- Littlewood, William. (1995). *Communicative Language Teaching*. Britain: Cambridge University Press.
- Lowenthal, Jeffrey N. (2006). *Project-Based Learning and New Venture Creation. The NCIIA 10th Annual Meeting*, March 23-25. Northeastern State University. Retrieved 6 September 2007, from <http://www.nciia.org>

- Luchini, Pedro Luis. (2004). *Developing oral skills by combining fluency with accuracy focused tasks: A case study in China*. Asian EFL Journal. Retrieved 10 September 2007, from <http://www.asian-efl-journal.com>
- Mariko & Keiichi Eguchi. (2006). *The Limited Effect of PBL on Learners: A Case study of English Magazine Projects*. Asian EFL Journal. Retrieved 6 September 2007, from <http://www.asian-efl-journal.com>
- Mergendoller, John R.; et al. (2006). *Pervasive Management of Project-Based Learning: Teachers as Guides and Facilitators*. Buck Institute for Education. Retrieved 6 September 2007, from www.bie.org
- Muhammud Kamarul Kabilan. (2005). *Creative and Critical Thinking in Language Classrooms*. Retrieved 4 January 2009, from <http://www.asian-efl-journal.com>
- Nunan, David. (1991). *Understanding Language Classroom*. New Jersey: Prentice Hall.
- Nuray, Alagozlu. (2007). *Critical Thinking and Voice in EFL Writing*. Asian EFL Journal. Retrieved 4 January 2009, from <http://www.asian-efl-journal.com>
- Oller, John W. (1979). *Language Test at School*. London: Longman.
- O'Loughlin, Kieran. (2001). *The equivalence of direct and semi-direct speaking tests*. Great Britain: Cambridge University Press.
- Pronovost, Wilbert. (1959). *The Teaching of Speaking and Listening*. New York: Longmans, Green and Co., Inc.
- Ribe, Ramon & Vidal, Nuria. (1993). *Project Work: Handbooks for the English Classroom*. Scotland: Macmillan Publishers Limited .
- Richards, Jack C. (1990). *The Language Teaching Matrix*. New York: Cambridge University Press.
- Richards, Jack C. & Nunan, David. (1990). *Second Language Teacher Education*. New York: Cambridge University Press.
- Rivers, W.; & Temperly, R.S. (1978). *A Practical Guide to the Teaching of English as a Second or Foreign Language*. New York: Oxford University Press.
- Sayer, Peter. (2005). *An intensive approach to building conversation skills*. ELT Journal. Oxford Journals: Oxford University Press. Retrieved 12 September 2007, from <http://eltj.oxfordjournals.org>

- Scott, Roger. (1981). *"Speaking" in Communication in the Classroom: Applications and Methods for a Communicative Approach*. Edited by Keith Johnson and Keith Morrow. London: Longman Group.
- Thomas, John W. (2000). A Review of Research on Project- Based Learning. California: *The Autodesk Foundation*. Retrieved 6 September 2007, from <http://www.bobpearlman.org>
- Underhill, Nic. (2003). *Testing Spoken Language: A Handbook of Oral Testing Techniques*. New York: Cambridge University Press.
- Ur, Penny. (1981). *Discussion that Work; Task-centered Fluency Practice*. New York: Cambridge University Press.
- (1996). *A Course in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Valette, Rebecca M. (1967). *Modern Language Testing: A Handbook*. New York: Harcourt, Brace & World, Inc.
- Weir, Cyril. (1993). *Understanding and Developing Language Tests*. London: Prentice Hall International (UK) Ltd.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายละเอียดเนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

ตาราง 13 รายละเอียดเนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

Project	Stage of Teaching & Activity	Communication Focus	Grammatical Focus	Vocabulary	ทักษะการคิด	เวลา
Story Telling	<u>Pre-project stage</u> -Presentation 1. 'The Monkeys and the Hats'	Telling a story	- Past simple (กริยาช่องที่ 2) S + V2 (+ Object) - The man sold hats. - The monkeys climbed down the tree. • Ordinal Number - The first monkey shook its fist. • Adverbs of time - Once upon a time	- New words: sold, sat, fell asleep, climbed, took, woke up, shook, fist, ground, first, second, third, fourth, fifth • Revision: monkey, man, hat, head, old	- การสังเกต - การคาดเดา - การวิเคราะห์ - การตีความ	1 hr
	-Practice 2. Grammar chat		- Past simple (กริยาช่องที่ 2) S + V2 (+ Object) • Adverbs of time - yesterday, last night, last year,	- New words: Korean, evening, cook, call, wave, hill, pass • Revision: lion, monkey, stop, slowly	- การเปรียบเทียบ - การสังเกต - การตีความ - การสรุปกฎ	2 hrs

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

Project	Stage of Teaching & Activity	Communication Focus	Grammatical Focus	Vocabulary	ทักษะการคิด	เวลา
Broadcasting	<u>Pre-project stage</u> -Presentation 1. News reporting	News reporting	- Present simple (กริยาช่องที่ 1) S + V(+ s/ es) + (+ Object) - What do you do in your free time? - I read books. - She reads books. - Greeting; Good morning. - Leave – Taking; Goodbye.	- New words: exercise, principal, health, weight, things, die, dangerous, hurt, foreigner, forever - Revision: your, body, cold, sea, house, boat, school, beach, parents, people,	- การสังเกต - การวิเคราะห์ - การตีความ	1 hr
	-Practice 2. Grammar chat 3. Write the script and report	- Talking about free time - News reporting	Present simple (กริยาช่องที่ 1) S + V(+ s/ es) + (+ Object)	- New words: exercise, health, strong, fresh air, knowledge, face, teeth - Revision: milk, night - ขึ้นอยู่กับข่าวที่นักเรียนรายงาน	- การเปรียบเทียบ - การสังเกต - การตีความ - การสรุปกฎ	2 hrs

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

Project	Stage of Teaching & Activity	Communication Focus	Grammatical Focus	Vocabulary	ทักษะการคิด	เวลา
Broadcasting	<u>During-project stage</u> (Continue) 3. News reporting * รายงานข่าวนอกเวลาเรียน	News reporting	- Present simple (กริยาช่องที่ 1) S + V(+ s/ es) + (+Object) - Greeting; Good <u>morning</u>. - Leave – Taking: Goodbye.	ขึ้นอยู่กับข่าวที่นักเรียนรายงาน	- การนำเสนอ	1 hr * 3 hrs
	<u>Post-project stage</u> 1. Think back and Write.	Reflection	-	-	-การสรุปความรู้ -การย้อนคิดไตร่ตรอง -การให้เหตุผล	2 hrs

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

Project	Stage of Teaching & Activity	Communication Focus	Grammatical Focus	Vocabulary	ทักษะการคิด	เวลา
Young Guide	<u>Pre-project stage</u> -Presentation 1. Tour around school	Telling and asking about information	- Present simple S + V(+ s/ es) + (+Object) -Everybody <u>knows</u> Nameunsri weaving cloth. -In the cave, <u>there is</u> Tod Chaiharn (ทวดไชหาญ). - Past simple (กริยาช่องที่ 2) S + V2 (+ Object) -One day, the baby elephant walked, and it stopped at a pond.	- New words: cloth, cave, daughter, village, monk, field, pond, cave, turtle, herb - Revision: women, free time, money, beautiful, group	- การสังเกต - การวิเคราะห์ - การตีความ	2 hrs
	-Practice 2. Grammar chat	Revision present simple and past simple	- Present simple S + V(+ s/ es) + (+Object) - Past simple (กริยาช่องที่ 2) S + V2 (+ Object)	- New words: - - Revision: cloth, cave, tourists, fish, turtle, herb, pond - ขึ้นอยู่กับสิ่งที่นักเรียนนำเสนอ	- การเปรียบเทียบ - การสังเกต - การตีความ - การสรุปกฎ	1 hr

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

Project	Stage of Teaching & Activity	Communication Focus	Grammatical Focus	Vocabulary	ทักษะการคิด	เวลา
Young Guide	<u>During-project stage</u> (Continue) 3. Tour around school * รายงานข่าวนอกเวลาเรียน	Telling and asking about information	- Present simple S + V(+ s/ es) + (+Object) - Past simple (กริยาช่องที่ 2) S + V2 (+ Object)	ขึ้นอยู่กับข่าวที่นักเรียนรายงาน	- การนำเสนอ	1 hr * 3 hrs
	<u>Post-project stage</u> 1. Think back and write 2. Congratulations	Reflection	-	-	-การสรุปความรู้ -การย้อนคิดไตร่ตรอง -การให้เหตุผล	2 hrs

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

Project : Young Guide (3 hours)

Activity 1: Tour around school (2 hours)

ความสัมพันธ์กับมาตรฐาน 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 2.2, 3.1, 4.1, 4.2

ด้านภาษา

คำศัพท์

คำศัพท์ใหม่ : place, cloth, daughter, village, monk, field,
pond, cave, knife, anymore, mountain,
tourist, respect, turtle, herb

คำศัพท์ทบทวน : free time, money, beautiful, group,
elephant, baby, man, fish, quiet, tree, top,
picture, snake

โครงสร้างทางภาษา

โครงสร้างใหม่ : -

ทบทวน : Present simple: - Everybody knows
Nameunsri weaving cloth.
-Inside the cave, there is Tuad
Chaiharn (ทวดไชหาญ).
Past simple tense: - Many monks from
Nakhornsri Thammarat went to
Thampon Naneunsri by elephants and they
stopped at the field.

ด้านความคิด การสังเกต การเก็บข้อมูล การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

ด้านสังคม/อารมณ์/จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย การระมัดระวังความปลอดภัย
การเอื้ออาทรกัน ความสนุกสนานจากการไปทัศนศึกษา ความ
รับผิดชอบบทบาทของตน

ด้านร่างกาย การเคลื่อนไหวทางร่างกาย

ความสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้อื่น สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาไทย

กิจกรรมหลัก	นักเรียนไปทัศนศึกษารอบๆ โรงเรียน ได้แก่ ถ้าเขาช้างหาย โรงผ้าทอนาหมื่นศรี และวัดหัวเขา
ชิ้นงาน/กระบวนการ	ทักษะการสังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูล
วัสดุอุปกรณ์	สมุด ดินสอ/ปากกา พจนานุกรมภาษาอังกฤษ กล้องถ่ายรูป หมวก (อื่นๆ ตามต้องการ)

ขั้นตอนกิจกรรม

คาบที่ 1

- ขั้นก่อนโครงการ

Presentation

1. ครูพานักเรียนไปทัศนศึกษาไปยังสถานที่ต่างๆ รอบๆ โรงเรียน ได้แก่ ถ้าเขาช้างหาย โรงทอผ้านาหมื่นศรี และวัดหัวเขา โดยครูบรรยายเป็นภาษาไทย (ดูเอกสารหมายเลข 7.1)
2. นักเรียนจดข้อมูลต่างๆ ที่สำคัญ

คาบที่ 2

3. พูดคุยกันถึงสถานที่ที่ครูพาไปเที่ยว ให้นักเรียนว่าได้ไปสถานที่ใดบ้าง (1. ถ้าเขาช้างหาย 2. โรงทอผ้านาหมื่นศรี และ 3. วัดหัวเขา)
4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ครูพูดบรรยายสถานที่แต่ละสถานที่ที่เป็นภาษาอังกฤษ (ดูเอกสารหมายเลข 7.2) และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนชื่อสถานที่ว่าเป็นสถานที่ใด
5. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจคำตอบ
6. ครูแจกสคริปต์ของสถานที่แต่ละสถานที่ และให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ที่ตนเองไม่ทราบความหมาย
7. ครูให้นักเรียนเปิดหาความหมายคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบจากดิกชันนารี และนักเรียนบันทึกลงสมุด
8. ให้แต่ละกลุ่มแบ่งปันความหมายของคำศัพท์ที่แต่ละกลุ่มหาไว้
9. ครูบรรยายสถานที่ต่างๆ อีกครั้งโดยใช้ภาพประกอบ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ยิน โดยสมมุติตนเองเป็นนักท่องเที่ยว
10. นักเรียนช่วยกันบอกถึงสิ่งต่างๆ ที่ต้องมีในการนำเที่ยว เช่น
 1. น้ำเสียงในการนำเที่ยวแตกต่างจากการเล่านิทานและการรายงานข่าว
 2. น้ำเสียงให้เป็นไปในลักษณะการสนทนากับผู้ฟัง โดยต้องสังเกตว่าผู้ฟังเข้าใจหรือไม่ ไม่ใช่พูดเพียงผู้เดียว

3. ในการนำเที่ยว การพูดต้องชัดเจน กระชับ เข้าใจง่ายสอดคล้องกับสิ่งที่นำเสนอซึ่งแตกต่างจากการเล่านิทานและการรายงานข่าว
11. ครูและนักเรียนช่วยกันบอกโครงสร้างภาษาที่ใช้ในการแนะนำข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยว (a. ใช้ Present simple กับเหตุการณ์ที่เป็นจริง b. Past simple กับเหตุการณ์ที่เป็นอดีต เช่น ถ้าเล่าถึงตำนานของถ้ำเขาช้างหาย ต้องใช้ Past simple และ c. ใช้ภาษาท่าทางประกอบการนำเสนอ)

Activity 2: Grammar chat

(1 hour)

ความสัมพันธ์กับมาตรฐาน 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 3.1

ด้านภาษา

คำศัพท์

คำศัพท์ใหม่ : -

คำศัพท์ทบทวน : cloth, cave, tourist, fish, turtle, herbs, pond, baby

โครงสร้างทางภาษา

โครงสร้างใหม่ : -

ทบทวน : Present simple: -Everybody knows Nameunsri weaving clothes.
-The tourists come here to pay respect to Luangpor Janglon (หลวงพ่ोजังโหลน) and see things around, such as fish, turtles and herbs.
Past simple: - One day, the baby elephant walked, walked, and walked and it stopped at a pond.

ด้านความคิด การสื่อความตามจริง การสังเกต การตีความ การเชื่อมโยง

ด้านสังคม/อารมณ์/จริยธรรม ความสนุกสนานจากการทัศนศึกษา การร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ความสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้อื่น สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

กิจกรรมหลัก	นักเรียนฝึกการใช้ Present continuous และทบทวนการใช้ Present simple และ Past simple
ชิ้นงาน/กระบวนการ	1. ทักษะการสังเกต 2. ทักษะการบรรยายสถานที่
วัสดุอุปกรณ์	รูปภาพบุคคลกำลังทำกิจกรรมต่างๆ

ขั้นตอนกิจกรรม

คาบที่ 1

-Practice

Activity 1 Grammar chat

- นักเรียนบอกบอกโครงสร้างภาษาที่ใช้ในการบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งได้ช่วยกันสรุปในตอนท้ายของคาบที่ 2 แล้วเขียนบนกระดาน รวมทั้งสิ่งต่างๆ ที่ต้องมีการนำเที่ยว (ดูข้อ 9 และ 11)
- ครูทบทวนการใช้ Present simple โดยให้นักเรียนยกตัวอย่างประโยคจากการบรรยายสถานที่ต่างๆ เช่น
T: -Everybody knows Nameunsri weaving clothes.
-In the cave, there is Tuad Chaiharn (ทวดไชหาญ).
-The tourists come here to pay respect to Luangpor Janglon (หลวงพ่ोजังโหล่น) and see things around, such as, fish, turtles and herbs.
- ให้นักเรียนสรุปการใช้ Present simple จากประโยคที่ยกมา รวมทั้งโครงสร้างประโยคตามความเข้าใจ ครูเฉลย
 - ใช้ Present simple กับเหตุการณ์ที่เป็นจริง หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ
 - คำกริยาใน Present simple มีลักษณะดังนี้
 - คำกริยาเติม s เมื่อประธานในประโยคเป็นเอกพจน์ บุรุษที่ 3 แต่ไม่เติม s ในกรณีที่ประธานเป็นพหูพจน์ รวมทั้ง I และ you อยู่ใน
 - ในกรณีที่มีการเติม s อาจเป็นการเติม s หรืออาจเติม es ซึ่งขึ้นอยู่กับพยัญชนะท้ายของคำกริยา
 - ออกเสียง /s/ และ /z/ เมื่อมีการเติม s ท้ายคำกริยา และออกเสียง /ez/ เมื่อเติม es ท้ายคำกริยา

4. ให้นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่ใช้ Past simple จากการบรรยายสถานที่ต่างๆ เช่น

-khunyai Nang Chuayrod (คุณยายนาง ช้วยรอด) and her friends weaved cloth.

-They weaved cloth in their free time for themselves and they sold the cloth to get money.

- One day, the baby elephant walked, walked, and walked and it stopped at a pond.

- The baby elephant did not walk out and no one did not see it anymore.

5. ให้นักเรียนสรุปการใช้ Past simple จากประโยคที่ยกมา รวมทั้งโครงสร้างประโยคตามความเข้าใจ ครูเฉลย

1. ใช้ Past simple กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต

2. ใช้คำกริยาช่องที่ 2 ซึ่งมี แบบ 2 คือ

a. คำกริยาที่เติม ed ซึ่งมีทั้งที่ออกเสียงเป็น /t/ และ /d/

b. คำกริยาที่เปลี่ยนรูป เช่น throw – threw, take – took, shake – shook

6. ให้นักเรียนฝึกการใช้ Present simple โดยนักเรียนจับคู่ตามความสมัครใจเพื่อทำกิจกรรมเติมเต็มข้อมูลที่ขาดหายไป ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องเป็น A และ B โดยครูจะแจกใบงานที่ 1 เกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างของบุคคลในภาพให้นักเรียนแต่ละคู่ ทั้ง A และ B จะได้ข้อมูลที่อีกฝ่ายไม่มี ดังนั้นแต่ละคนจะต้องสลับกันบรรยายภาพของตน เพื่อให้คู่ของตนบันทึกข้อมูลลงในใบงาน ซึ่งนักเรียนสามารถเขียนเป็นภาษาไทยได้ (ดูเอกสารหมายเลข 7.3)

7. เมื่อนักเรียนทุกคู่กรอกข้อมูลได้ครบถ้วนแล้ว ครูและนักเรียนเฉลยพร้อมกัน

8. ให้นักเรียนฝึกใช้ Past simple ในใบงานที่ 2 โดยทำกิจกรรมเติมเต็มข้อมูลที่ขาดหายไปเช่นเดิม แต่เป็นกิจกรรมในวันหยุดสุดสัปดาห์ที่ผ่านมาของบุคคลในใบงานที่ 1 (ดูเอกสารหมายเลข 7.3)

9. เมื่อนักเรียนทุกคู่กรอกข้อมูลได้ครบถ้วนแล้ว ครูและนักเรียนเฉลยพร้อมกัน

เอกสารประกอบการสอน

เอกสารหมายเลข 7.1

Teacher: สวัสดีค่ะนักเรียน วันนี้ ครูจะพานักเรียนไปเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในชุมชนของเรา นักเรียนทราบหรือไม่ว่ามีที่ใดบ้าง (โรงผ้าทอนาหมื่นศรี ถ้าเขาช้างหาย และวัดหัวเขา) ให้นักเรียนเตรียมสมุดและดินสอหรือปากกาไปด้วยเพื่อบันทึกข้อมูลที่สำคัญ น้ำดื่มให้นักเรียนจัดแถวๆ ละประมาณ 9 คน และเราจะเดินไปพร้อมๆ กัน ถ้าพร้อมแล้วเราไปโรงผ้าทอนาหมื่นศรีกันเลยคะ (ครูเริ่มบรรยาย)

ผ้าทอนาหมื่นศรี

ประวัติผ้าทอนาหมื่นศรี

เมื่อประมาณ พ.ศ. 2513 - พ.ศ. 2514 คุณยายนาง ช่วยรอด คุณยายผอบ ขุนทอง คุณยายอิน เขยขึ้นจิตร คุณยายเจิม ชูบัว ช่วยกันซ่อมแซมกับเครื่องมือเก่าๆ ให้ใช้การได้แล้วลงมือทอผ้าโดยตั้งใจว่าจะให้ลูกหลานได้รู้จักวิธีทอผ้าแบบดั้งเดิม ต่อมา คุณยายกุศล นิลละออ บุตรสาวของคุณยายนาง เกิดความสนใจและได้ฝึกทอจนกระทั่งชำนาญเป็นที่สนใจของเพื่อนบ้านและทางราชการ คุณยายกุศลจึงรวมกลุ่มกับเพื่อนในรุ่นเดียวกันประมาณ 4 - 5 คน ช่วยกันรื้อฟื้นการทอผ้า (ทอหูก) สำหรับใช้กันเองและมอบเป็นของที่ระลึกให้แก่บุคคลที่นับถือ ต่อมาเป็นที่สนใจของลูกหลานและบุคคลที่พบเห็น คุณยายกุศลจึงรวบรวมผู้สนใจและตั้ง "กลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี" เพื่อฝึกอบรมการทอผ้าให้กับสมาชิกที่สนใจ ทำให้สมาชิกมีรายได้เพิ่มขึ้นและใช้เวลาว่างหลังจากการประกอบอาชีพหลักให้เกิดประโยชน์ คุณยายกุศลได้ติดต่อของบประมาณหน่วยงานราชการต่างๆ มาสนับสนุนในเรื่องวัสดุอุปกรณ์และอาคารโรงทอ กลุ่มทอผ้านาหมื่นศรีได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นกลุ่มขนาดใหญ่และยังขยายไปยังหมู่บ้านใกล้เคียงด้วย

Teacher: สถานที่ต่อไปที่ครูจะพานักเรียนไป คือ ถ้ำเขาช้างหาย นักเรียนทราบหรือไม่ว่าทำไมถ้ำแห่งนี้ถึงได้ชื่อว่า “ถ้ำเขาช้างหาย” เดี่ยวครูจะเล่าประวัติของถ้ำแห่งนี้ให้นักเรียนฟังค่ะ (ครูเริ่มบรรยาย)

ถ้ำเขาช้างหาย

ประวัติถ้ำเขาช้างหาย

ถ้ำเขาช้างหาย เป็นภูเขาที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เล่าสืบต่อกันมาว่า มีนักแสวงบุญกลุ่มหนึ่งจากนครศรีธรรมราช เดินทางมาศึกษาธรรมะโดยมีพาหนะเป็นช้าง เมื่อเดินทางมาถึงกลางทุ่งนา ช้างตัวหนึ่งก็ได้กำเนิดลูกช้างบริเวณหนองน้ำ และปัจจุบันเรียกว่าหนองช้างทอก และเดินทางมาเรื่อยๆจนมาหยุดพักที่หนองน้ำชื่อ หนองถวาย ลูกช้างได้เดินเล่นไปเรื่อยๆจนเข้าไปในถ้ำแห่งหนึ่ง นักแสวงบุญตกใจมากจึงเข้าไปตามหาโดยใช้ด้ายขาวแดง 3 เส้นไปคล้องจับลูกช้างออกมา และได้เดินทางกันต่อไป แต่สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น เมื่อเส้นด้ายเกิดขาดทำให้ลูกช้างวิ่งกลับไปหาถ้ำนั้นอีกครั้ง ความช้างซึ่งวิ่งไล่ตามไปทันและใช้มีดฟันโดนหางของช้าง แล้วหางนั้นก็กลับกลายเป็นทอง และแล้วลูกช้างก็วิ่งไปในถ้ำและไม่มีใครพบเห็นอีกเลย เชื่อกันว่าช้างนั้นเป็นช้างทอง

ลักษณะที่โดดเด่นของถ้ำช้างหาย

- ภายในถ้ำช้างหายมีรูปปั้นของทวดไชยาญ ซึ่งมีอายุราว 75 ปี ซึ่งเป็นที่เคารพของชาวดำบลนาหมื่นศรีชาวบ้านเชื่อว่า ผู้ที่เข้าไปในถ้ำและถ้ำเอาหินไปเคาะที่ทวดไชยาญจะมีความโชคดี

Teacher: สถานที่สุดท้ายที่ครูจะพานักเรียนไป คือ วัดหัวเขา ซึ่งนักท่องเที่ยวจำนวนมาก และ พุทธศาสนิกชนนิยมมาเช่นกัน เพราะเหตุใด (ครูเริ่มบรรยาย)

วัดหัวเขา

ในตำบลนาหมื่นศรี มีวัดที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง คือ วัดหัวเขา ชาวบ้านหรือนักท่องเที่ยวมักจะเดินทางมาที่นี่ เพื่อเคารพสักการะ และทำกิจกรรมร่วมกันที่วัด อีกทั้ง และเดินเที่ยวบริเวณรอบ ๆ วัดด้วย

ประวัติความเป็นมา

วัดหัวเขาเป็นวัดที่สร้างมาหลายร้อยปีแล้ว กล่าวกันว่าเป็นวัดที่มีชื่อของตำบลนาหมื่นศรี ชาวบ้านหรือนักท่องเที่ยวมักจะเดินทางมาที่นี่เพื่อเคารพสักการะหลวงพ่อจ้งโหล่น และเที่ยวบริเวณรอบ ๆ วัดซึ่งมีทั้งพืชสมุนไพร สัตว์นา ๆ ชนิด มีการปฏิบัติธรรมกรรมฐานเป็นส่วนใหญ่ ส่วนด้านพิธีกรรมมีเป็นส่วนน้อย บนเขาจะมีการสร้างหอเฉลิมพระเกียรติรูปปั้นงูขึ้นตามความฝันของพระรูปหนึ่ง และสิ่งที่น่าสนใจอีกหลายอย่างที่ทำให้อยากกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

ผู้ดูแลวัด

ที่วัดหัวเขาจะมีพระครูสมคิด เจ้าอาวาสอยู่ที่วัดหัวเขา

ที่มา : www.trangzone.com สืบค้นเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2551

เอกสารหมายเลข 7.2

Tour guide: Next, we will talk about the places in our village, Tambon Nameunsri. Listen and tell me what is it?

(โรงทอผ้านาหมื่นศรี) Khunyai Nang Chuayrod (คุณยายนาง ช้วยรอด) and her friends weaved cloth because they wanted their daughters to weave cloth. Then Khunyai Kuson (คุณยายกุศล), who is Khunyai Nang's (คุณยายนาง's) daughter, wanted to weave cloth and she weaved cloth very well. Many people liked her cloth because the cloth was very beautiful. Then Khunyai Kuson (คุณยายกุศล), her friends and women in the village worked in group, this group is called "Nameunsri Weaving Clothes Group (กลุ่มผ้าทอนาหมื่นศรี)". They weaved cloth in their free time and they sold the cloth to get money. Now it goes well, and everybody knows Nameunsri weaving cloth. What is the place that I tell you?

Tour guide : Next place is very beautiful. Listen and tell me what is it?

This place is ถ้ำช้างหาย. The word "ช้าง" is elephant. For many years ago, some monks from Nakhornsri Thammarat went to Tambon Nameunsri by elephants and they stopped at the field. Then one elephant gave birth to a baby elephant. One day, the baby elephant alked, walked, and walked and it stopped at the pond, it is called "หนองถวายเป็น". Then it walked into a cave. A man ran after and tried to catch it. He cut its tail with the knife. But it still ran into the cave. The baby elephant did not walk out and noone did not see it anymore. Inside the cave, there is Tuad Chaiarn (ทวดไชหาญ) and the people in Tambon Nameunsri repect to Tuad Chaiarn (ทวดไชหาญ) . It is a shape of a monk. The people think that Tuad Chaiarn (ทวดไชหาญ) makes them happy. What is it?

Teacher : And the last place is on the mountain. Listen and tell me what is it?

(วัดหัวเขา) This place is near the mountain. The tourists come here to respect to Luangpor Janglon (หลวงพ่ोजังโหลน) and see things around, such as, fish, turtles and hurbs. This place is very quiet and there are many trees. On the top of the mountain, there is a shape of a snake. And Prakroo Somkid (พระครูสมคิด) is the head of the temple.

เอกสารหมายเลข 7.3

ใบงานที่ 1 บรรยายกิจกรรมยามว่างของบุคคลต่อไปนี้ โดยดูประโยคตัวอย่าง

A : What does เกตุ do in her free time?B : She reads a book.A : What does บอย do in his free time?B : He reads a book.A : What do เกตุ and บอย do in their free time? B : They read books.

A

กอล์ฟ - ไมค์	
เคน	
แอน	
กบ	

B

กอล์ฟ - ไมค์	
เคน	
แอน	
กบ	

ใบงานที่ 2 บรรยายกิจกรรมในวันหยุดที่ผ่านมาของบุคคลต่อไปนี้ โดยดูประโยคตัวอย่าง

A : What did เกตุ do last weekend?

B : She washed dishes.

A : What did บอย do last weekend?

B : He washed dishes.

A : What do เกตุ and บอย last weekend? B : They washed dishes.

A

กอล์ฟ - ไมค์	
	
เคน	
แอน	
	
กบ	
	

B

กอล์ฟ - ไมค์	
	
เคน	
	
แอน	
	
กบ	
	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

Project: Young Guide (Continued) (3 hours)

ขั้นตอนดำเนินงาน

Activity1 : Collecting data (2 hours)

Activity 2 : Group preparation (1 hour)

ความสัมพันธ์กับมาตรฐาน

ด้านภาษา

คำศัพท์

คำศัพท์ใหม่ : -

คำศัพท์ทบทวน : -

โครงสร้างทางภาษา

โครงสร้างใหม่ : -

ทบทวน : -

ด้านความคิด การวางแผน การวิเคราะห์ การตั้งคำถาม การเก็บข้อมูล การแยกแยะ การจัดลำดับ การเปรียบเทียบ การจัดหมวดหมู่ การเชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ การนำข้อมูลไปใช้ในการทำโครงการ การแก้ปัญหา

ด้านสังคม/อารมณ์/จริยธรรม ความสนุกสนานจากการวางแผนโครงการ การรับฟังความคิดเห็น การรับผิดชอบ การร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ด้านร่างกาย การใช้ร่างกายในการเตรียมงาน เช่น การเขียนสคริป การซ้อมพูด

ความสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้อื่น สังคมศึกษา

กิจกรรมหลัก นักเรียนวางแผนโครงการ เก็บรวบรวมข้อมูล เตรียมการนำเสนอ

ชิ้นงาน/กระบวนการ 1. ทักษะการค้นคว้า
2. ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

วัสดุอุปกรณ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ หนังสือพิมพ์

ขั้นตอนกิจกรรม

คาบที่ 1

- ทบทวนองค์ประกอบในการนำเสนอ

1. ครูและนักเรียนทบทวนองค์ประกอบในการพูดนำเสนอที่ได้สรุปไว้ในชั่วโมงแรก (ข้อ 11) รวมทั้งความคล่อง ความถูกต้อง และความชัดเจนในด้านภาษา และในด้านการนำเสนอโครงการที่ต้องมีน้ำเสียงสูงต่ำน่าฟัง ชัดเจน และการใช้ท่าทาง ประกอบการนำเสนอเพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้นและการเตรียมความพร้อมก่อนนำเสนอจริง

คาบที่ 2

- วางแผนเก็บรวบรวมข้อมูล

2. บอกนักเรียนว่า ต่อไปนักเรียนจะได้พาเพื่อนๆ และครูชาวต่างชาติ ไปชมสถานที่ต่างๆ รอบโรงเรียน ได้แก่ ถ้าเขาช้างหาย โรงทอผ้านาหมื่นศรีและวัดหัวเขา ซึ่งนักเรียนต้องร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม
3. นักเรียนแบ่งกลุ่มใหม่ แล้วให้แต่ละกลุ่มวางแผนว่าในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ รอบๆ โรงเรียน โดยตกลงกันว่าภายในกลุ่ม ใครจะรับผิดชอบสถานที่ใดซึ่งมีเวลาในการนำเสนอ กลุ่มละ 1 ชั่วโมง
4. แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม รองหัวหน้า เลขานุการ และอื่นๆ โดยบันทึกลงในแบบฟอร์มการทำโครงการ ซึ่งแต่ละคนต้องเปลี่ยนหน้าที่ของตนเองในแต่ละโครงการ (ดูเอกสารหมายเลข 8.1)
5. แต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่กันทำ

คาบที่ 3

- วางแผนการนำเสนอโครงการ

6. นักเรียนค้นคว้าหาข้อมูลที่จำเป็นในการนำเสนอโครงการจากพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น และจากการบรรยายของครู หรืออาจสอบถามบุคคลในท้องถิ่น โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมงและใช้เวลาค้นคว้านอกเวลาเรียนอีก 1 ชั่วโมง ซึ่งเป็นชั่วโมงที่ 8 (15.30-16.30) และบันทึกข้อมูลที่ได้ลงในแบบบันทึกการทำโครงการ
7. ครูกับนักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงสิ่งที่ได้ทำ ข้อมูลที่ได้และปัญหาที่พบตลอดถึงแนวทางแก้ไขจากแบบฟอร์มที่ได้บันทึกไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำโครงการขั้นต่อไป

8. แต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเพื่อเตรียมการนำเสนอโครงการ เช่น เขียนสคริป และอื่นๆ โดยบันทึกลงในแบบฟอร์ม
9. ครูให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนต้องการหรือมีปัญหา
10. ครูแจ้งแต่ละกลุ่มถึงเวลาที่ต้องนำเสนอ ซึ่งเป็นรายกลุ่มๆ ละ 1 ชั่วโมง
11. นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมงานนอกเวลาเรียน 2 ชั่วโมง ในชั่วโมงเรียนที่ 8 (15.30-16.30) วันละ 1 ชั่วโมง
12. แต่ละกลุ่มบันทึกการทำงานและปัญหาที่พบ ตลอดถึงแนวทางแก้ไขจากแบบฟอร์มเพื่ออภิปรายร่วมกันในชั่วโมงถัดไป

เอกสารหมายเลข 8.1

แบบบันทึกการทำโครงการ

กลุ่ม

สมาชิกในกลุ่ม

1. (ประธาน)
2. (รองประธาน)
3. (เลขานุการ)
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.

ขั้นตอนการทำโครงการ	วันที่	กิจกรรมที่ทำ	ข้อมูลที่ได้	ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
การวางแผน						
การรวบรวมข้อมูล						
การเตรียมนำเสนอโครงการ						
การนำเสนอโครงการ						
การประเมินโครงการ						

สิ่งที่ทำได้ดี

1.
2.
3.

สิ่งที่ต้องปรับปรุง

1.
2.
3.

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

Project : Young Guide

(3 hours)

ขั้นตอนดำเนินงาน

Activity : Tour around school

(1 hour)

ความสัมพันธ์กับมาตรฐาน 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 3.1

ด้านภาษา

คำศัพท์

คำศัพท์ใหม่ : -

คำศัพท์ทบทวน : -

โครงสร้างทางภาษา

โครงสร้างใหม่ : -

ทบทวน : -

ด้านความคิด การนำเสนอโครงการ

ด้านสังคม/อารมณ์/จริยธรรม ความสนุกสนานจากการแนะนำสถานที่

ต่างๆ รอบๆ โรงเรียน ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง

ความสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้อื่น สังคมศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ

กิจกรรมหลัก นักเรียนแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวรอบๆ โรงเรียน

ชิ้นงาน/กระบวนการ ทักษะการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว

วัสดุอุปกรณ์ ไมโครโฟน เทปสำหรับอัดเสียงพูด

ขั้นตอนกิจกรรม

1. แต่ละกลุ่มเตรียมการนำเสนอโครงการมัคคุเทศก์น้อย โดยซ้อมพาเที่ยวเพียงหนึ่ง
ที่และบรรยายตามสคริปต์ที่ได้เตรียมไว้ นักเรียนแต่ละกลุ่มประเมินการพาเที่ยว
และการพูดของเพื่อนต่างกลุ่ม เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินและ
เกณฑ์การประเมิน เพื่อดูความพร้อมและปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องก่อนการ
นำเสนอจริงตามเวลาที่รับผิดชอบ

* นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอโครงการมัคคุเทศก์น้อยนอกเวลาเรียน*

ผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษประเมินการนำเที่ยวของนักเรียนแต่ละกลุ่ม และ
ให้เพื่อนนักเรียน ประเมินการนำเสนอโครงการของเพื่อนต่างกลุ่ม เพื่อนำไปประเมินผลการ
ทำงานในขั้นหลังโครงการต่อไป

(ดูเอกสารหมายเลข 9.1)

ขั้นหลังโครงการ

Activity : Think back and write (2 hours)

ความสัมพันธ์กับมาตรฐาน 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 2.2, 3.1

ด้านภาษา

คำศัพท์

คำศัพท์ใหม่ : -

คำศัพท์ทบทวน : -

โครงสร้างทางภาษา

โครงสร้างใหม่ : -

ทบทวน : -

ด้านความคิด การสรุปความรู้ การย้อนคิดไตร่ตรอง การให้เหตุผล

ด้านสังคม/อารมณ์/จริยธรรม การแสดงความคิดเห็น การเป็นผู้ฟังที่ดี

ด้านร่างกาย การฟังและสนองตอบด้วยท่าทาง

ความสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้อื่น สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

กิจกรรมหลัก นักเรียนดูเทปบันทึกการนำเที่ยวร่วมกัน เพื่อประเมินผลโครงการ
ของตนเองและเพื่อน รวมทั้งรับทราบผลการประเมินของเพื่อนๆ นักเรียนแลกเปลี่ยน

ครู

ชิ้นงาน/กระบวนการ ทักษะการประเมิน

วัสดุอุปกรณ์ สมุด Diary, แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ให้นักเรียนประเมินการเรียนรู้ของตนเองเพื่อพิจารณาว่า ตนเองได้ทำสิ่งใดดีและเป็นที่น่าพอใจบ้าง โดยบันทึกลงในสมุด Diary
2. นักเรียนพิจารณาว่าตนทำสิ่งใดได้ดี หรือตนเองพอใจบ้าง อย่างน้อย 3 อย่าง โดยครูเขียนตัวอย่างประโยคในครั้งแรก เช่น
 1. I could be a young guide.
 2. I could present my village.
 3. I could speak English well.
 4. I could speak English correctly.
 5. I could speak English with the foreigners.
 5. I could work with my friends.
 6. I could make others love our village.

3. ครูอธิบายความหมายของแต่ละประโยคให้นักเรียนคิดตามไปด้วย ถ้าเป็นประโยคที่ตรงกับความคิดของนักเรียน ให้ลอกลงสมุด Diary ได้เลย ดังตัวอย่าง

20 May, 2008

Dear Diary,

This week, I did the following things well:

1. _____
2. _____

แต่ถ้านักเรียนมีความคิดนอกเหนือจากนี้ ให้นักเรียนเขียนประโยคตามความคิดตนเองเป็นภาษาไทยได้ โดยให้นักเรียนเขียน Diary ของตนหลังจากจบโครงการทุกโครงการ

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนการทำโครงการ เช่น ปัญหาต่างๆ การเก็บรวบรวมข้อมูล หรือการนำเสนอโครงการ รวมทั้งผลงานของกลุ่ม โดยบันทึกลงในแบบบันทึกการทำโครงการ (คู่มือสารหมายเลข 8.1)
5. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลการทำโครงการ โดยครูแจ้งผลการประเมินโครงการที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษในภาพรวมเพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลการทำโครงการของตน
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อสรุปที่ได้จากการอภิปรายร่วมกันมาบันทึกลงในแบบบันทึกการทำโครงการถึงสิ่งที่ทำได้ดีแล้ว และสิ่งที่คิดว่าต้องปรับปรุงเพื่อเป็นแนวทางในการทำโครงการในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป
7. นักเรียนประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง โดยใช้แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (คู่มือสารหมายเลข 9.2)

เอกสารหมายเลข 9.1

แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ครูประเมิน)

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Project : ☐ Story Telling☐ Broadcasting☐ Young Guideผู้ประเมิน : ☐ ผู้วิจัย ☐ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชื่อ

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน			รวม
		1 พอใช้	2 ดี	3 ดีมาก	
1	ความสนใจในการใช้ภาษา				
2	ความถูกต้องของภาษา				
3	การนำเสนอโครงการ				
4	เนื้อหาสาระ				
รวม					

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

**แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
(นักเรียนประเมิน)**

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Project : Young Guide

ผู้ประเมิน ☐ : นักเรียนผู้ทำโครงการ

☐ : นักเรียนผู้ร่วมโครงการ

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน			รวม
		1 พอใช้	2 ดี	3 ดีมาก	
1	พูดได้คล่องแคล่ว ออกเสียงชัดเจน				
2	ใช้โครงสร้างทางภาษาที่เข้าใจง่าย				
3	มีการใช้ท่าทางประกอบ ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่นำเสนอง่ายขึ้น				
4	4.1 ได้รับความรู้				
	4.2 เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน				
รวม					

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารหมายเลข 9.2

แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง ใน 3 ด้าน คือ การสื่อความหมาย ความคล่องในการพูด และความถูกต้องทางไวยากรณ์ โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนน ที่ตรงกับความสามารถของตน
2. กำหนดค่าระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้
 - 5 หมายถึง มากที่สุด
 - 4 หมายถึง มาก
 - 3 หมายถึง ปานกลาง
 - 2 หมายถึง น้อย
 - 1 หมายถึง น้อยที่สุด

รายการพฤติกรรม	ระดับคะแนน				
	1	2	3	4	5
ด้านความคล่องแคล่วในการพูด					
1. ฉันสามารถพูดแสดงความคิดเห็นในสถานการณ์ต่างๆ โดยไม่ต้องเตรียมตัว					
2. ฉันมีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการพูดตามสถานการณ์ต่างๆ					
3. ฉันสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ทันเวลา					
4. ฉันสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการพูดได้					
ด้านความถูกต้องทางภาษา					
1. ฉันสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์					
2. ฉันสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน					
3. ฉันพยายามแก้ไขข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาของตนเองตลอดเวลา					
4. ฉันสามารถแบ่งวรรคตอนในการพูดได้ดี มีจังหวะในการพูด					
ด้านการสื่อความหมาย					
1. ฉันสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในระหว่างสนทนาหรือแสดงความคิดเห็นทั่วไป					
2. ฉันใช้ท่าทางประกอบและมีการเคลื่อนไหวประกอบการพูด					
3. ฉันเลือกใช้คำศัพท์และภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจ					
4. ฉันยกตัวอย่างประกอบและอธิบายให้ผู้ฟังเข้าใจง่ายขึ้น					

ภาคผนวก ข

แบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แบบประเมินทักษะการคิด

แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
(ครูประเมิน)

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Project : ☐ Story Telling
☐ Broadcasting
☐ Young Guide

ผู้ประเมิน ☐ : ผู้วิจัย ☐ : ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชื่อ ...

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน			รวม
		1 พอใช้	2 ดี	3 ดีมาก	
1	ความสนใจในการใช้ภาษา				
2	ความถูกต้องของภาษา				
3	การนำเสนอโครงการ				
4	เนื้อหาสาระ				
รวม					

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (นักเรียนประเมิน)

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Project : Story Telling

ผู้ประเมิน ☐ : นักเรียนผู้ทำโครงการ

☐ : นักเรียนผู้ร่วมโครงการ

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน			รวม
		1 พอใช้	2 ดี	3 ดีมาก	
1	พูดได้คล่องแคล่ว ออกเสียงชัดเจน				
2	ใช้โครงสร้างทางภาษาที่เข้าใจง่าย				
3	3.1 มีการสบตาผู้ฟัง ใช้ท่าทางประกอบ				
	3.2 เรียบเรียงเนื้อหาที่ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น				
4	4.1 เนื้อหาน่าสนใจ				
	4.2 ได้รับความรู้ มีคติสอนใจ				
รวม					

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
(นักเรียนประเมิน)

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Project : Broadcasting

ผู้ประเมิน ☐ : นักเรียนผู้ทำโครงการ

☐ : นักเรียนผู้ร่วมโครงการ

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน			รวม
		1 พอใช้	2 ดี	3 ดีมาก	
1	พูดได้คล่องแคล่ว ออกเสียงชัดเจน				
2	ใช้โครงสร้างทางภาษาที่เข้าใจง่าย				
3	มีการใช้เสียง เพลง หรือดนตรีประกอบอย่างเหมาะสม ทำให้เข้าใจสิ่งที่นำเสนอง่ายขึ้น				
4	4.1 เนื้อหาทันต่อเหตุการณ์				
	4.2 ได้รับความรู้				
	4.3 ปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้				
รวม					

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (นักเรียนประเมิน)

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Project : Young Guide

ผู้ประเมิน ☐ : นักเรียนผู้ทำโครงการ

☐ : นักเรียนผู้ร่วมโครงการ

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน			รวม
		1 พอใช้	2 ดี	3 ดีมาก	
1	พูดได้คล่องแคล่ว ออกเสียงชัดเจน				
2	ใช้โครงสร้างทางภาษาที่เข้าใจง่าย				
3	มีการใช้ท่าทางประกอบ ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่นำเสนอง่ายขึ้น				
4	4.1 ได้รับความรู้				
	4.2 เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน				
รวม					

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ฉบับที่ 1

ตอนที่ 1: แบบทดสอบสัมภาษณ์ (Interview)

Structure: Present Simple

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ ผู้สัมภาษณ์จะถามคำถามครั้งละ 1 ข้อ ข้อละ 2 ครั้ง ถามครั้งแรกเพื่อให้นักเรียนคิด และถามครั้งที่ 2 ในวินาทีที่ 30 เพื่อให้นักเรียนทบทวนความคิดของตน โดยนักเรียนมีเวลาในการตอบข้อละ 1 นาที เมื่อหมดเวลาผู้สัมภาษณ์จะถามข้อต่อไป

หมายเหตุ ผู้สัมภาษณ์สร้างความคุ้นเคยและให้ผู้เข้าสัมภาษณ์รู้สึกผ่อนคลาย โดยการพูดทักทาย "How are you today?"

1. What is your name?
2. Can you write your name in English?
3. What is your nickname?
4. How many people are there in your family?
5. How do you go to school?
6. Who is your best friend?
7. What do you do in your free time?
8. What kind of sports do you like?
9. Do you like studying English? Why? Why not?
10. What subject do you like to study most?

ตอนที่ 2: แบบทดสอบหาความแตกต่างระหว่างภาพ
(Pictures for Comparison)

Structure: Present Simple

คำสั่ง

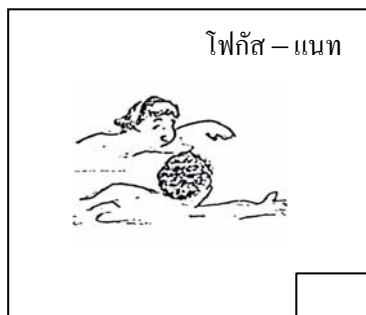
1. ดูภาพกิจกรรมยามว่างของบุคคลต่างๆที่ได้รับคนละ 1 นาที จากนั้นนักเรียนต้องผลิตกันบรรยายภาพแต่ละภาพ เริ่มจากข้อ 1 ให้เพื่อนฟังว่าบุคคลในภาพทำกิจกรรมยามว่างอะไร โดยให้ผู้ที่ได้รับภาพที่มีเครื่องหมาย * หน้าข้อเป็นผู้เริ่มบรรยายภาพก่อน
2. แต่ละคนฟังคำบรรยายของกันและกัน ถ้าเหมือนกันให้กา / ในช่อง ☐ แต่ถ้าแตกต่างกัน ให้กา X

หมายเหตุ

นักเรียนที่ได้รับแบบทดสอบที่มีเครื่องหมาย * เป็นผู้เริ่มการสนทนา

Student A

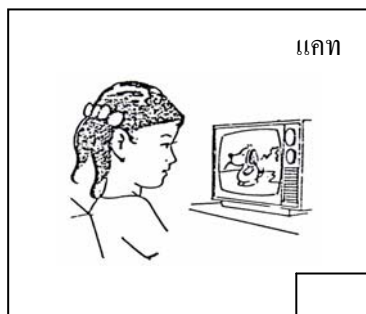
*1.

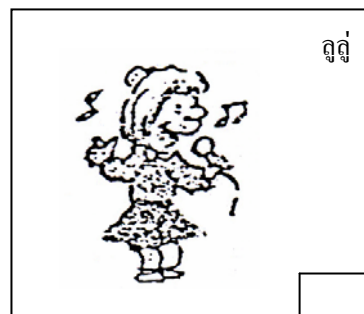
6.

2.

*7.

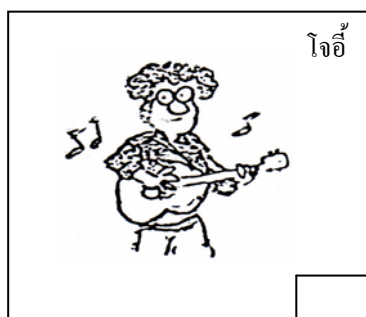
*3.

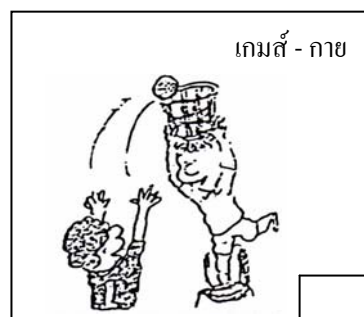
8.

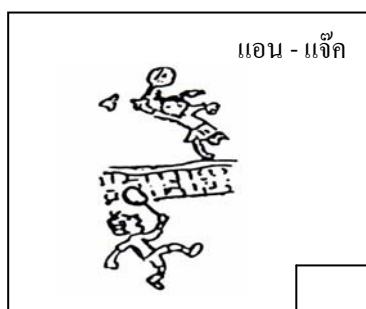
4.

*9.

*5.

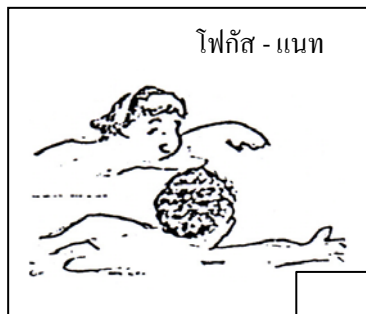

10.

Student B

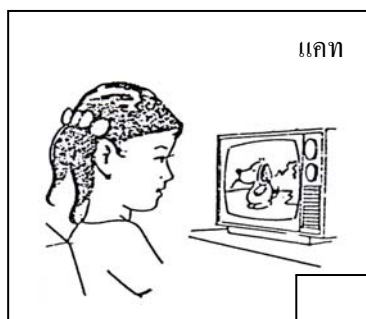
1.

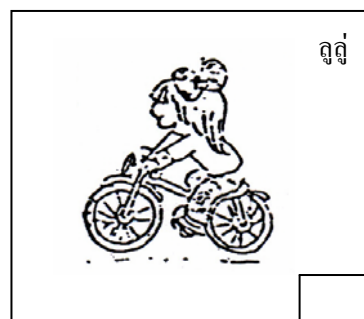
*6.

*2.

7.

3.

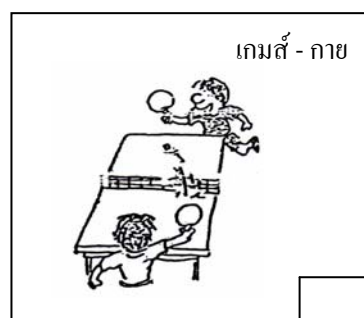
*8.

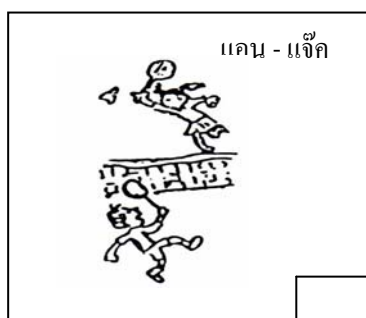
*4.

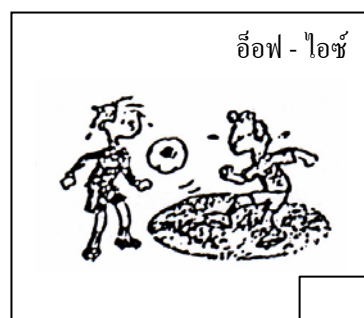
9.

5.

*10.

แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ฉบับที่ 2

ตอนที่ 1: แบบทดสอบสัมภาษณ์ (Interview)

Structure: Present Simple

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ ผู้สัมภาษณ์จะถามคำถามครั้งละ 1 ข้อ ข้อละ 2 ครั้ง ถามครั้งแรกเพื่อให้นักเรียนคิด และถามครั้งที่ 2 ในวินาทีที่ 30 เพื่อให้ให้นักเรียนทบทวนความคิดของตน โดยนักเรียนมีเวลาในการตอบข้อละ 1 นาที เมื่อหมดเวลาผู้สัมภาษณ์จะถามข้อต่อไป

หมายเหตุ ผู้สัมภาษณ์สร้างความคุ้นเคยและให้ผู้เข้าสัมภาษณ์รู้สึกผ่อนคลาย โดยการพูดทักทาย "How are you today?"

1. What is your name?
2. Could you write your name in English, please?
3. How old are you?
4. How many brothers or sisters do you have?
5. How do you get to school?
6. What is your free time activity?
7. What kind of food do you like?
8. What do you enjoy doing with your friends?
9. What do you learn from working with your friends?
10. How is your English speaking?

ตอนที่ 2: แบบทดสอบหาความแตกต่างระหว่างภาพ
(Pictures for Comparison)

Structure: Present Simple

- คำสั่ง**
- ดูภาพกิจกรรมยามว่างของบุคคลต่างๆที่ได้รับคนละ 1 นาที จากนั้นนักเรียนต้อง
 ผัดกันบรรยายภาพแต่ละภาพ เริ่มจากข้อ 1 ให้เพื่อนฟังว่าบุคคลในภาพทำ
 กิจกรรมยามว่างอะไร โดยให้ผู้ที่ได้รับภาพที่มีเครื่องหมาย * หน้าข้อเป็นผู้เริ่ม
 บรรยายภาพก่อน
 - แต่ละคนฟังคำบรรยายของกันและกัน ถ้าเหมือนกันให้กา / ในช่อง ☐ แต่ถ้า
 แตกต่างกัน ให้กา X

หมายเหตุ นักเรียนที่ได้รับแบบทดสอบที่มีเครื่องหมาย * เป็นผู้เริ่มการสนทนา

Student A

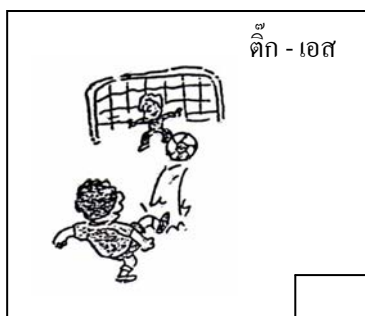
*1.

6.

2.

*7.

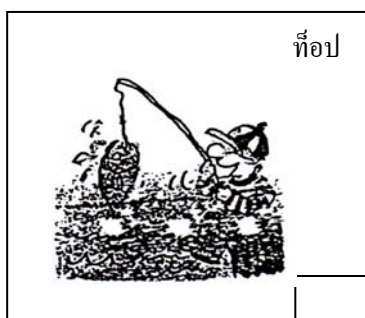
*3.

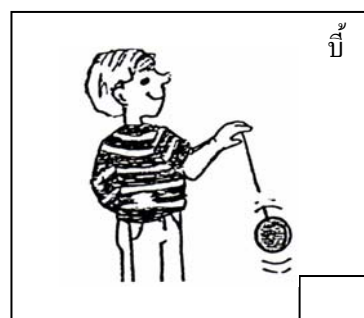
8.

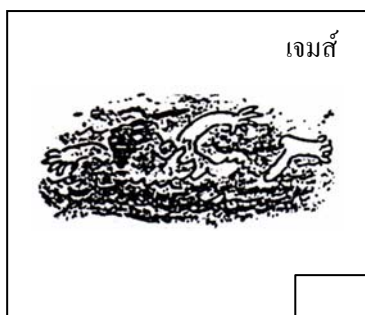
4.

*9.

*5.

10.

Student B

1.

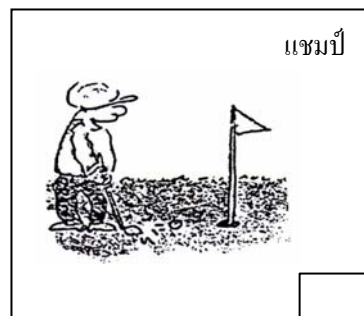
*6.

*2.

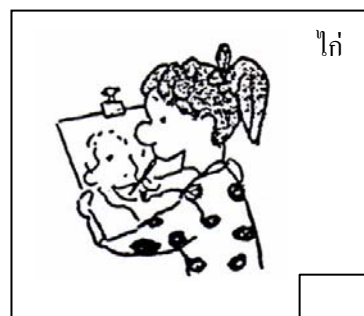
7.

3.

*8.

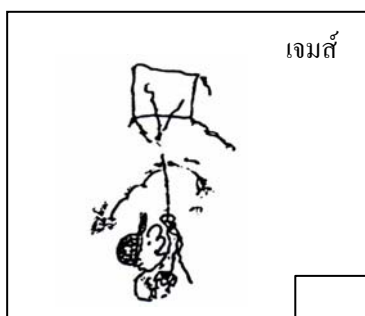
*4.

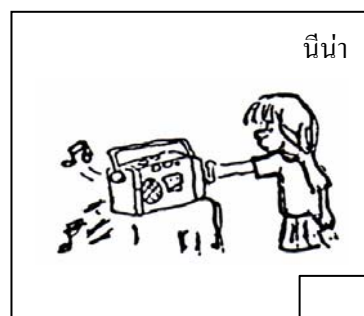
9.

5.

*10.

แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง ใน 3 ด้าน คือ การสื่อความหมาย ความคล่องในการพูด และความถูกต้องทางไวยากรณ์ โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนน ที่ตรงกับความสามารถของตน
2. กำหนดค่าระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้
 - 5 หมายถึง มากที่สุด
 - 4 หมายถึง มาก
 - 3 หมายถึง ปานกลาง
 - 2 หมายถึง น้อย
 - 1 หมายถึง น้อยที่สุด

รายการพฤติกรรม	ระดับคะแนน				
	1	2	3	4	5
ด้านความคล่องแคล่วในการพูด					
1. ฉันสามารถพูดแสดงความคิดเห็นในสถานการณ์ต่างๆ โดยไม่ต้องเตรียมตัว					
2. ฉันมีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการพูดตามสถานการณ์ต่างๆ					
3. ฉันสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลได้โดยไม่ต้องเตรียมตัว					
4. ฉันสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการพูดได้					
ด้านความถูกต้องทางภาษา					
1. ฉันสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์					
2. ฉันสามารถออกเสียงได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค เช่น เสียงสูงในประโยคคำถาม					
3. ฉันพยายามแก้ไขข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาของตนเองตลอดเวลา					
4. ฉันสามารถแบ่งวรรคตอนในการพูดได้ดี มีจังหวะในการพูด					
ด้านการสื่อความหมาย					
1. ฉันสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในระหว่างสนทนาหรือแสดงความคิดเห็นทั่วไป					
2. ฉันใช้ท่าทางประกอบและมีการเคลื่อนไหวประกอบการพูด					
3. ฉันเลือกใช้คำศัพท์และภาษาที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่ายขึ้น					
4. ฉันยกตัวอย่างประกอบและอธิบายเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจง่ายขึ้น					

แบบประเมินทักษะการคิด (ครูประเมิน)

คำชี้แจง ข้อความข้างล่างนี้ แสดงถึงการใช้ความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียน

ค่าประเมิน 4 = ดีมาก 3 = ดี 2 = พอใช้
 1 = ผ่าน 0 = ปรับปรุง

Project:

ขั้นก่อนโครงงาน

กลุ่ม ทักษะการคิด	การวางแผนโครงงาน				รวม
	การวางแผนในการ ทำโครงงาน	การวิเคราะห์ขั้นตอน ในการทำโครงงาน	* การตั้งคำถาม	* การแก้ปัญหาใน การทำงาน	

ปรับจาก แบบสังเกตทักษะทางการคิดของ สุเมธตา งามชัด (2548:66)

* เป็นทักษะที่เกิดขึ้นได้ทั้งในขั้นก่อนโครงงาน ขั้นระหว่างโครงงาน และขั้นหลังโครงงาน

แบบประเมินทักษะการคิด (ครูประเมิน)

คำชี้แจง ข้อความข้างล่างนี้ แสดงถึงการใช้ความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียน

ค่าประเมิน 4 = ดีมาก 3 = ดี 2 = พอใช้
1 = ผ่าน 0 = ปรับปรุง

Project:

ชั้นระหว่างโครงงาน

ทักษะการคิด กลุ่ม	การดำเนินโครงงาน							รวม
	การรวบรวมข้อมูล	การจัดการข้อมูล (การแยกแยะข้อมูล, การจัดลำดับข้อมูล, การเปรียบเทียบข้อมูล, การจัดหมวดหมู่ข้อมูล)	การเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่นๆ	* การตั้งคำถาม	การนำข้อมูลไปใช้ในการทำโครงงาน	* การแก้ปัญหาในการทำงาน	การนำเสนอโครงงาน	

ปรับจาก แบบสังเกตทักษะทางการคิดของ สุเมธดา งามชัด (2548:66)

* เป็นทักษะที่เกิดขึ้นได้ทั้งในขั้นก่อนโครงงาน ขั้นระหว่างโครงงาน และขั้นหลังโครงงาน

แบบประเมินทักษะการคิด (ครูประเมิน)

คำชี้แจง ข้อความข้างล่างนี้ แสดงถึงการใช้ความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียน

ค่าประเมิน 4 = ดีมาก 3 = ดี 2 = พอใช้
1 = ผ่าน 0 = ปรับปรุง

Project:

ชั้นหลังโครงการ

ทักษะการคิด กลุ่ม	การประเมินโครงการ			รวม
	การสรุปความรู้ที่ได้ จากการทำโครงการ	การทบทวนผลงาน ในแต่ละโครงการ	การให้เหตุผล ประกอบการประเมิน	

แบบประเมินทักษะการคิด (นักเรียนประเมิน)

คำชี้แจง ข้อความข้างล่างนี้ แสดงถึงการใช้ความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียน

คำสั่ง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน ตามความเป็น

จริงมากที่สุด

ค่าประเมิน ☆ = ดีมาก = 4 ♥ = ดี = 3 △ = พอใช้
= 2

▽ = ผ่าน = 1 ○ = ปรับปรุง = 0

ขั้นก่อนโครงการ

Project:

ผู้ที่ได้รับการประเมิน

ตนเอง

เพื่อน

ทักษะที่ใช้ ชื่อเพื่อน	การวางแผนโครงการ				รวม
	การวางแผนในการทำโครงการ	การวิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงการ	* การตั้งคำถาม	* การแก้ปัญหาในการทำงาน	

ปรับจาก แบบสังเกตทักษะทางความคิดของ สุเมธตา งามชัด (2548:67)

* เป็นทักษะที่เกิดขึ้นได้ทั้งในขั้นก่อนโครงการ ขั้นระหว่างโครงการ และขั้นหลังโครงการ

แบบประเมินทักษะการคิด (นักเรียนประเมิน)

คำชี้แจง ข้อความข้างล่างนี้ แสดงถึงการใช้ความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียน

คำสั่ง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน ตามความเป็น

จริงมากที่สุด

ค่าประเมิน ☆ = ดีมาก = 4 ♥ = ดี = 3 △ = พอใช้ = 2
 ▽ = ผ่าน = 1 ○ = ปรับปรุง = 0

ชั้นระหว่างโครงการ

Project:

ผู้ที่ได้รับการประเมิน

ตนเอง

เพื่อน

ทักษะที่ใช้ ชื่อเพื่อน	การดำเนินโครงการ							รวม
	การรวบรวมข้อมูล	การจัดการข้อมูล (การแยกแยะข้อมูล, การจัดลำดับข้อมูล, การเปรียบเทียบข้อมูล, การจัดหมวดหมู่ข้อมูล)	การเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่นๆ	* การตั้งคำถาม	การนำข้อมูลไปใช้ในการทำโครงการ	* การแก้ปัญหาในการทำงาน	การนำเสนอโครงการ	

ปรับจาก แบบสังเกตทักษะทางความคิดของ สุเมธตา งามชัด (2548:67)

* เป็นทักษะที่เกิดขึ้นได้ทั้งในขั้นก่อนโครงการ ชั้นระหว่างโครงการ และขั้นหลังโครงการ

แบบประเมินทักษะการคิด (นักเรียนประเมิน)

คำชี้แจง ข้อความข้างล่างนี้ แสดงถึงการใช้ความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียน

คำสั่ง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน ตามความเป็น

จริงมากที่สุด

ค่าประเมิน ☆ = ดีมาก = 4 ♥ = ดี = 3 △ = พอใช้ = 2
 ▽ = ผ่าน = 1 ○ = ปรับปรุง = 0

ชั้นหลังโครงการ

Project:

ผู้ที่ได้รับการประเมิน

ตนเอง

เพื่อน

ทักษะที่ใช้ ชื่อเพื่อน	การประเมินโครงการ			รวม
	การสรุปความรู้ที่ได้จากการทำงาน	การทบทวนผลงานในแต่ละโครงการ	การให้เหตุผลประกอบการประเมิน	

ปรับจาก แบบสังเกตทักษะทางความคิดของ สุเมธดา งามชัด (2548:67)

* เป็นทักษะที่เกิดขึ้นได้ทั้งในขั้นก่อนโครงการ ขั้นระหว่างโครงการ และขั้นหลังโครงการ

ภาคผนวก ค

เกณฑ์การประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินทักษะการคิด

แบบบันทึกคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	1	2	3
1. ความสมจริงในการใช้ภาษา	- ใช้น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับสิ่งที่นำเสนอ - พูดติดขัดค่อนข้างมาก เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการฟัง	- ใช้น้ำเสียงค่อนข้างเหมาะสมกับสิ่งที่นำเสนอ สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง - พูดติดขัดบ้าง เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการฟังเล็กน้อย	- ใช้น้ำเสียงเหมาะสมกับสิ่งที่นำเสนอ มีระดับเสียงสูงต่ำดึงดูดความสนใจของผู้ฟังได้เป็นอย่างดี - พูดติดขัดเล็กน้อย แต่ไม่เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการฟัง
2. ความถูกต้องของภาษา	มีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐานอย่างเด่นชัด	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ้างในบางครั้ง	ไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์
3. การนำเสนอโครงการ	การนำเสนอยังไม่น่าสนใจ สื่อความหมายไม่ชัดเจน	การนำเสนอค่อนข้างน่าสนใจ สื่อความหมายค่อนข้างชัดเจน	การนำเสนอน่าสนใจ สื่อความหมายได้ชัดเจน
4. เนื้อหาสาระ	เนื้อหาค่อนข้างน่าสนใจ แต่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้	เนื้อหาน่าสนใจ แฝงความรู้และแง่คิด แต่ไม่เด่นชัด สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้	เนื้อหาน่าสนใจ แฝงความรู้และแง่คิด ผู้ฟังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ปรับจากแบบประเมินโครงการของกรมวิชาการ (2544)

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ผู้ประเมินให้ระดับความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 15 คะแนน โดยแบ่งเป็นด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) 5 คะแนน ความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) 5 คะแนน และด้านประสิทธิภาพของการสื่อสาร (Comprehension) รวม 15 คะแนน ดังมีรายละเอียดดังนี้

ระดับคะแนน พฤติกรรม	1	2	3	4	5
ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)	ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้เลย	หยุดพูดบ่อยครั้งและพูดสั้นๆ และบางครั้งยากต่อความเข้าใจ	สามารถพูดสื่อสารความคิดได้แต่ยังคงพูดสั้นๆ และบางครั้งพูดขาดตอน	สามารถพูดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เป็นการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างสั้นๆ	สามารถพูดได้เข้าใจง่ายและมี การสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่างยาวๆ และทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร
ความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy)	ไม่มีการพูดหรือพูดน้อยมากจนไม่สามารถเข้าใจได้	ใช้คำพูดถูกต้องบ้าง มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐาน	มีการใช้คำศัพท์ในวงจำกัด มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อย่างเด่นชัด	มีการใช้คำศัพท์ในวงกว้างขึ้น แต่ยังคงใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดในบางครั้ง	มีการใช้คำศัพท์ในวงกว้างได้ถูกต้องและเหมาะสม ไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อย่างเด่นชัด
ประสิทธิภาพของการสื่อสาร (Comprehension)	ไม่สามารถพูดอธิบายหรือสื่อความหมายให้เข้าใจได้	ในบางครั้งไม่สามารถพูดอธิบายหรือสื่อความหมายให้เข้าใจได้	การสื่อความสนใจสามารถเข้าใจได้ ต้องมีการซักถามบ้าง	สื่อความหมายได้ค่อนข้างชัดเจน	สื่อความหมายได้ชัดเจน

ปรับจากเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของเออร์ (Ur.1996:135) และฮีทตัน (Heaton.1990:68-71)

เกณฑ์การประเมินทักษะการคิด

ทักษะการคิด	ระดับคะแนน	ความสามารถด้านทักษะการคิด
1. การวางแผนในการทำโครงการ	4	วางแผนการทำงานเป็นระบบดีมาก
	3	วางแผนการทำงานเป็นระบบดี
	2	วางแผนการทำงานค่อนข้างเป็นระบบ
	1	วางแผนการทำงานเป็นระบบพอใช้
	0	วางแผนการทำงานไม่เป็นระบบ
2. การวิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงการ	4	วิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงการได้ดีมาก
	3	วิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงการได้ดี
	2	วิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงการได้ค่อนข้างดี
	1	วิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงการได้ไม่ค่อยดี
	0	ไม่มีการวิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงการ
3. การตั้งคำถาม	4	ตั้งคำถามที่แสดงถึงการคิดอย่างเป็นระบบได้ดีมาก
	3	ตั้งคำถามที่แสดงถึงการคิดอย่างเป็นระบบได้ดี
	2	ตั้งคำถามที่แสดงถึงการคิดอย่างเป็นระบบได้ค่อนข้างดี
	1	ตั้งคำถามที่แสดงถึงการคิดอย่างเป็นระบบบ้าง
	0	ไม่มีการตั้งคำถามที่แสดงถึงการคิดอย่างเป็นระบบ
4. การแก้ปัญหาในการทำงาน	4	แก้ไขปัญหาในการทำงานได้ดีมาก
	3	แก้ไขปัญหาในการทำงานได้ดี
	2	แก้ไขปัญหาในการทำงานได้ค่อนข้างดี
	1	แก้ไขปัญหาในการทำงานได้เล็กน้อย
	0	ไม่สามารถแก้ไขปัญหาในการทำงานได้เลย
5. การรวบรวมข้อมูล	4	ค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย
	3	ค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่ค่อนข้างหลากหลาย
	2	ค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่ค่อนข้างจำกัด
	1	ค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลเพียงแหล่งเดียว
	0	ค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลจากสื่อที่ครูเตรียมให้เพียงอย่างเดียว

ทักษะการคิด	ระดับคะแนน	ความสามารถด้านทักษะการคิด
6. การจัดการข้อมูล (การแยกแยะข้อมูล, การจัดลำดับข้อมูล, การเปรียบเทียบข้อมูล, การจัดหมวดหมู่ข้อมูล)	4	แยกแยะ จัดลำดับ เปรียบเทียบ และจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่ได้ อย่างเป็นระบบดีมาก
	3	แยกแยะ จัดลำดับ เปรียบเทียบ และจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่ได้ อย่างเป็นระบบดี
	2	แยกแยะ จัดลำดับ เปรียบเทียบ และจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่ได้ ค่อนข้างเป็นระบบ
	1	แยกแยะ จัดลำดับ เปรียบเทียบ และจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่ได้ไม่ ค่อยเป็นระบบ
	0	แยกแยะ จัดลำดับ เปรียบเทียบ และจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่ได้ไม่ เป็นระบบ
7. การเชื่อมโยงความรู้ กับวิชาอื่นๆ	4	เชื่อมโยงความรู้ที่ได้กับความรู้ในวิชาอื่นๆ ได้ดีมาก
	3	เชื่อมโยงความรู้ที่ได้กับความรู้ในวิชาอื่นๆ ได้ดี
	2	เชื่อมโยงความรู้ที่ได้กับความรู้ในวิชาอื่นๆ ได้ค่อนข้างดี
	1	เชื่อมโยงความรู้ที่ได้กับความรู้ในวิชาอื่นๆ บ้าง
	0	ไม่มีการเชื่อมโยงความรู้ที่ได้กับความรู้ในวิชาอื่นๆ
8. การนำเสนอโครงงาน	4	นำเสนอได้น่าสนใจมาก สื่อความหมายได้ชัดเจนมาก
	3	นำเสนอได้น่าสนใจ สื่อความหมายได้ชัดเจน
	2	นำเสนอได้ค่อนข้างน่าสนใจ สื่อความหมายได้ค่อนข้างชัดเจน
	1	นำเสนอได้น่าสนใจเล็กน้อย สื่อความหมายได้ชัดเจนบ้าง
	0	นำเสนอไม่น่าสนใจ สื่อความหมายไม่ชัดเจน
9. การนำเสนอ	4	ใช้น้ำเสียงได้เหมาะสมกับสิ่งที่นำเสนอมาก
	3	ใช้น้ำเสียงได้เหมาะสมกับสิ่งที่นำเสนอ
	2	ใช้น้ำเสียงได้ค่อนข้างเหมาะสมกับสิ่งที่นำเสนอ
	1	ใช้น้ำเสียงไม่ค่อยเหมาะสมกับสิ่งที่นำเสนอ
	0	ใช้น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับสิ่งที่นำเสนอ

ทักษะการคิด	ระดับคะแนน	ความสามารถด้านทักษะการคิด
10. การสรุปความรู้ที่ได้จากการทำโครงการ	4	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการทำโครงการได้ดีมาก
	3	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการทำโครงการได้ดี
	2	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการทำโครงการได้ค่อนข้างดี
	1	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการทำโครงการได้ไม่ค่อยดี
	0	ไม่สามารถสรุปความรู้ที่ได้รับจากการทำโครงการได้
11. การทบทวนผลงานในแต่ละโครงการ	4	บอกจุดเด่น จุดด้อย สิ่งที่ต้องปรับปรุงในการทำโครงการได้อย่างละเอียดครบถ้วนดีมาก
	3	บอกจุดเด่น จุดด้อย สิ่งที่ต้องปรับปรุงในการทำโครงการได้อย่างละเอียดครบถ้วนดี
	2	บอกจุดเด่น จุดด้อย สิ่งที่ต้องปรับปรุงในการทำโครงการได้ค่อนข้างละเอียด
	1	บอกจุดเด่น จุดด้อย สิ่งที่ต้องปรับปรุงในการทำโครงการได้ไม่ค่อยละเอียด
	0	ไม่สามารถบอกจุดเด่น จุดด้อย สิ่งที่ต้องปรับปรุงในการทำโครงการได้
12. การให้เหตุผลประกอบการประเมิน	4	ให้เหตุผลสนับสนุนการประเมินได้ละเอียดดีมาก
	3	ให้เหตุผลสนับสนุนการประเมินได้ละเอียดดี
	2	ให้เหตุผลสนับสนุนการประเมินได้ค่อนข้างดี
	1	ให้เหตุผลสนับสนุนการประเมินได้บ้าง
	0	ไม่สามารถให้เหตุผลสนับสนุนการประเมินได้

* ปรับจากเกณฑ์การประเมินศักยภาพในด้านต่างๆ ของสุริยา จันทร์เนียม (2541: 30-37)

ภาคผนวก ง

คะแนนกลุ่มตัวอย่าง จาก
แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
แบบประเมินทักษะการคิด

คะแนนกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ ที่	แบบทดสอบทักษะการ พูดภาษาอังกฤษ		การประเมินตนเองด้านทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ			การประเมินทักษะการคิด		
	คะแนน ก่อนการ ทดลอง (30)	คะแนน ก่อนการ ทดลอง (30)	โครงการ ที่ 1 (60)	โครงการ ที่ 2 (60)	โครงการ ที่ 3 (60)	โครงการ ที่ 1 (56)	โครงการ ที่ 2 (56)	โครงการ ที่ 3 (56)
1	11	18	16	29	31	34	35	44
2	11	11	20	36	36	13	20	35
3	11	15	27	32	37	35	36	37
4	19	29	31	46	48	47	51	49
5	9	16	21	28	34	40	35	45
6	19	25	34	48	47	51	49	49
7	23	27	36	49	49	53	51	33
8	11	15	32	40	42	15	29	33
9	19	20	39	45	44	45	43	50
10	10	13	29	28	28	22	14	28
11	9	12	25	39	36	11	17	29
12	9	15	44	44	51	10	17	39
13	11	11	17	26	27	23	22	33
14	11	12	28	38	38	20	29	40
15	9	18	29	42	49	27	28	37
16	10.5	17	28	23	34	31	31	37
17	15	19	29	36	38	43	36	41
18	15	26	27	43	41	49	50	52
19	6	12	27	34	41	29	23	33
20	14	19	38	47	46	43	41	46
21	23	28	36	47	48	52	41	51
22	6	9	12	15	17	17	19	31

ลำดับ ที่	แบบทดสอบทักษะการ พูดภาษาอังกฤษ		การประเมินตนเองด้านทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ			การประเมินทักษะการคิด		
	คะแนน ก่อนการ ทดลอง (30)	คะแนน หลังการ ทดลอง (30)	โครงการ ที่ 1 (60)	โครงการ ที่ 2 (60)	โครงการ ที่ 3 (60)	โครงการ ที่ 1 (56)	โครงการ ที่ 2 (56)	โครงการ ที่ 3 (56)
23	13.5	21	40	35	42	46	48	29
24	16	28	24	35	36	45	49	53
25	7	8	12	24	24	6	14	25
26	6	9	37	37	37	6	13	27
27	23	28	21	32	38	51	49	54
28	15	28	34	42	49	43	40	28
29	18.5	28	37	46	45	51	49	48
30	6	12	29	36	44	13	33	36
31	6	15	18	30	41	17	26	43
32	6	9	25	30	34	31	19	31

ภาคผนวก จ

ตัวอย่าง

แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แบบประเมินทักษะการคิด

แบบบันทึกการทำโครงการ

ตัวอย่าง

แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ครูประเมิน)

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Project : ☐ Story Telling

☐ Broadcasting

☐ Young Guide

ผู้ประเมิน

ผู้วิจัย

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชื่อ

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน			รวม
		1 พอใช้	2 ดี	3 ดีมาก	
1	ความสนใจในการใช้ภาษา			✓	3
2	ความถูกต้องของภาษา		✓		2
3	การนำเสนอโครงการ			✓	3
4	เนื้อหาสาระ			✓	3
รวม					11

บันทึกเพิ่มเติม

พบโดยทางจากสตรป เป็นส่วนหนึ่ง... เนื่องจากเป็นประโยชน์มากๆ แต่สามารถทำได้
แะ โดเจน พุดน้อยมาก... มีความมั่นใจในการพูดค่อนข้างสูง ทำได้ดี เป็นที่น่าพอใจ

แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ครูประเมิน)

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Project : ☐ Story Telling

☐ Broadcasting

☐ Young Guide

ผู้ประเมิน

☐ ผู้วิจัย

☒ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชื่อ พญ. พงษ์วิมล มีมะลิ

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน			รวม
		1 พอใช้	2 ดี	3 ดีมาก	
1	ความสนใจในการใช้ภาษา		/		2
2	ความถูกต้องของภาษา		/		2
3	การนำเสนอโครงงาน			/	3
4	เนื้อหาสาระ			/	3
รวม					10

บันทึกเพิ่มเติม

นักเรียนพูดได้ถูกต้องและคล่องแคล่วกว่าที่ผ่าน
แต่ยังมีความสนใจในการพูดน้อย

แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (นักเรียนประเมิน)

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Project : Young Guide

ผู้ประเมิน ☒ : นักเรียนผู้ทำโครงการ

☐ : นักเรียนผู้ร่วมโครงการ

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน			รวม
		1 พอใช้	2 ดี	3 ดีมาก	
1	พูดได้คล่องแคล่ว ออกเสียงชัดเจน		/		2
2	ใช้โครงสร้างทางภาษาที่เข้าใจง่าย			/	3
3	มีการใช้ท่าทางประกอบ ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่นำเสนอง่ายขึ้น		/		2
4	4.1 ได้รับความรู้			/	3
	4.2 เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน			/	3
รวม					13

บันทึกเพิ่มเติม

พูดได้คล่องแคล่วไม่อ่อยช้า ควรพูดให้ดังกว่านี้

ตัวอย่าง

แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

✓
จากภาพเดิม

แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง ใน 3 ด้าน คือ การสื่อความหมาย ความคล่องในการพูด และความถูกต้องทางไวยากรณ์ โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนน ที่ตรงกับความสามารถของตน
2. กำหนดค่าระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้
 - 5 หมายถึง มากที่สุด
 - 4 หมายถึง มาก
 - 3 หมายถึง ปานกลาง
 - 2 หมายถึง น้อย
 - 1 หมายถึง น้อยที่สุด

รายการพฤติกรรม	ระดับคะแนน				
	1	2	3	4	5
ด้านความคล่องแคล่วในการพูด					
1. ฉันสามารถพูดแสดงความคิดเห็นในสถานการณ์ต่างๆ โดยไม่ต้องเตรียมตัว					✓
2. ฉันมีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการพูดตามสถานการณ์ต่างๆ					✓
3. ฉันสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลได้โดยไม่ต้องเตรียมตัว				✓	
4. ฉันสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการพูดได้				✓	
ด้านความถูกต้องทางภาษา					
1. ฉันสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์				✓	
2. ฉันสามารถออกเสียงได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค เช่น เสียงสูงในประโยคคำถาม			✓		
3. ฉันพยายามแก้ไขข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาของตนเองตลอดเวลา					✓
4. ฉันสามารถแบ่งวรรคตอนในการพูดได้ดี มีจังหวะในการพูด				✓	
ด้านการสื่อความหมาย					
1. ฉันสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในระหว่างสนทนาหรือแสดงความคิดเห็นทั่วไป					✓
2. ฉันใช้ท่าทางประกอบและมีการเคลื่อนไหวประกอบการพูด			✓		
3. ฉันเลือกใช้คำศัพท์และภาษาที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจง่ายขึ้น					✓
4. ฉันยกตัวอย่างประกอบและอธิบายเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจง่ายขึ้น				✓	

ตัวอย่าง
แบบประเมินทักษะการคิด

จักรินทร์ ทองหนูดี วันที่ ๒๕/๑

แบบประเมินทักษะการคิด (นักเรียนประเมิน)

คำชี้แจง ข้อความข้างล่างนี้ แสดงถึงการใช้ความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียน

คำสั่ง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน ตามความเป็น

จริงมากที่สุด

ค่าประเมิน ☆ = ดีมาก = 4 ♥ = ดี = 3 △ = พอใช้ = 2
▽ = ผ่าน = 1 ○ = ปรับปรุง = 0

ชั้นก่อนโครงการ

Project: young guide

ผู้ที่ได้รับการประเมิน

○ ตนเอง

☑ เพื่อน

ทักษะที่ใช้ ชื่อเพื่อน	การวางแผนโครงการ				รวม
	การวางแผนในการทำโครงการ	การวิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงการ	* การตั้งคำถาม	* การแก้ปัญหาในการทำงาน	
คันทกานทิ	☆	☆	♥	♥	14
ชลวิทย์	♥	♥	♥	♥	12
จารวรรดิ	♥	♥	△	△	10
ศิริรัตน์	1	♥	♥	△	10
ขวัญกัญ	♥	♥	△	♥	11
ณัฐนาพร	△	△	△	△	8
ณัฐพร	△	△	△	△	8
นพดล	△	△	△	♥	9
ดักข	△	△	△	△	8
ตำรวจ	♥	△	△	♥	10

วารินทร์ งาม นาน

แบบประเมินทักษะการคิด (นักเรียนประเมิน)

คำชี้แจง ข้อความข้างล่างนี้ แสดงถึงการใช้ความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียน

คำสั่ง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน ตามความเป็น

จริงมากที่สุด

ค่าประเมิน ☆ = ดีมาก = 4 ♥ = ดี = 3 △ = พอใช้ = 2
▽ = ผ่าน = 1 ○ = ปรับปรุง = 0

ขั้นระหว่างโครงการ

Project:

ผู้ที่ได้รับการประเมิน

ตนเอง

เพื่อน

ทักษะที่ใช้ ชื่อเพื่อน	การดำเนินโครงการ							รวม
	การรวบรวมข้อมูล	การจัดการข้อมูล (การแยกแยะข้อมูล, การจัดลำดับข้อมูล, การเรียบเรียงข้อมูล, การจัดหมวดหมู่ข้อมูล)	การเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่นๆ	* การตั้งคำถาม	การนำข้อมูลไปใช้ในการทำโครงการ	* การแก้ปัญหาในการทำงาน	การนำเสนอโครงการ	
จันทกานต์	☆	☆	♥	♥	☆	♥	☆	25
ชลวิทย์	♥	♥	♥	♥	☆	♥	♥	22
จัญญุทัย	♥	♥	♥	♥	♥	♥	♥	21
ศิธธาร์	△	♥	♥	△	♥	△	♥	18
คารุวรรณ	△	♥	△	♥	♥	△	△	17
ณัฐวิภา	△	△	△	△	△	△	△	14
ศักรวาล	△	♥	△	♥	△	♥	△	17
ดัสกร	△	△	△	△	△	△	△	14
ธนากร	△	△	△	△	△	△	△	14
นพดล	△	△	△	△	△	△	♥	14

สุรินทร์ ทอนันท์

แบบประเมินทักษะการคิด (นักเรียนประเมิน)

คำชี้แจง ข้อความข้างล่างนี้ แสดงถึงการใช้ความสามารถด้านทักษะการคิดของนักเรียน

คำสั่ง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน ตามความเป็น

จริงมากที่สุด

ค่าประเมิน ☆ = ดีมาก = 4 ♥ = ดี = 3 △ = พอใช้ = 2
▽ = ผ่าน = 1 ○ = ปรับปรุง = 0

ชั้นหลังโครงการ

Project: Young Guide

ผู้ที่ได้รับการประเมิน

ตนเอง

เพื่อน

ทักษะที่ใช้ ชื่อเพื่อน	การประเมินโครงการ			รวม
	การสรุปความรู้ที่ได้จากการ ทำโครงการ	การทบทวนผลงานในแต่ละ โครงการ	การให้เหตุผลประกอบการ ประเมิน	
ศันหาภางดี	☆	♥	♥	10
มลิวัลย์	♥	♥	♥	9
ขวัญฤกษ์	♥	△	♥	8
ศิริรัตน์	♥	♥	△	8
จารุวรรณ	♥	♥	△	8
ศรัทธา เสงี่ยม	△	△	△	6
ชมาภรณ์	△	△	△	6
อัสภา	△	△	△	6
ธรรวเดช	♥	△	△	7
นพภัฏ	♥	△	△	7

ตัวอย่าง
แบบบันทึกการทำโครงการ

แบบบันทึกการทำโครงการ

กลุ่ม ๔๔ ศึกษาศาสตร์ สาขาศึกษาศาสตร์

สมาชิกในกลุ่ม

1. ด.ญ. สิริวิมลรัตน์ เจริญพร..... (ประธาน)
2. ด.ญ. อรุณรัตน์ จันทน์..... (รองประธาน)
3. ด.ญ. จิราพร น้อยคำ..... (เลขานุการ)
4. ด.ญ. ดารวณต์ คุ้มทอง.....
5. ด.ญ. วิภาณี อ้วนสุข.....
6. ด.ญ. รุ่งอรุณ นานทิ.....
7. ด.ญ. ณัฏฐาเนตร ทนุรณ.....
8. ด.ญ. อรุณรัตน์ สิริวิมลรัตน์.....
9. ด.ญ. อรุณรัตน์ แก้วสาร.....
10. ด.ญ. อรุณรัตน์ อ้วนคำ.....
11. ด.ญ. อรุณรัตน์ แก้วคำ.....

ขั้นตอนการทำโครงการ	วันที่	กิจกรรมที่ทำ	ข้อมูลที่ได้	ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
การวางแผน	27/6/51	วางแผนการดำเนินงาน	ได้กำหนดที่ทำงาน	-	-	จิราพร
		ทำใบงาน	กำหนดที่ทำงาน			
การรวบรวมข้อมูล	28/6/51	การรวบรวมข้อมูล	ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์	ไม่ร่วมมือ	อดทน	จิราพร
		ผลที่ได้	ผลที่ได้	เกินทำ		
การเตรียมนำเสนอโครงการ	28/6/51	เตรียมใบงาน	ได้ส่งใบงาน	-	-	จิราพร
		งาน	งาน			
การนำเสนอโครงการ	4/7/51	นำเสนอ	ได้นำเสนอ	ไม่สนใจ	สนใจ	จิราพร
			ได้นำเสนอ	ไม่สนใจ	สนใจ	จิราพร
การประเมินโครงการ	11/7/51	ประเมินผล	ได้ทราบผล	ไม่สนใจ	สนใจ	จิราพร
		ใบงาน	การดำเนินงาน	ไม่สนใจ	สนใจ	จิราพร

สิ่งที่ทำได้

1. ผู้ดูแลฯ สามารถได้งานให้ทำเต็ม
2. ได้แบ่งเวลาให้คนอื่นทำก็ได้
3. ทำความสะอาดจนพอใจ

สิ่งที่ต้องปรับปรุง

1. ผู้ดูแลฯ ให้งานให้คนอื่นทำ
2. ผู้ดูแลฯ ช่วยคนอื่นให้คนอื่นทำ
3. รับมือกับคนอื่น

บันทึกเพิ่มเติม

ให้เวลาคนอื่นทำ งานให้คนอื่นทำ และผู้ดูแลฯ
ทำงานร่วมกับคนอื่น ทำให้คนอื่นรับมือกับคนอื่น
จนพอใจจนพอใจ

แบบบันทึกการทำโครงการ

กลุ่ม รวมพลคนงานงานขาว

สมาชิกในกลุ่ม

1. ด.ญ. จริญญาภัณ หังทิม (ประธาน)
2. ด.ญ. มติวัลย์ เซ่งฟ้า (รองประธาน)
3. ด.ญ. สิวิรัตน์ เดียมพร้อม (เลขานุการ)
4. ด.ญ. ดำรงเดช ชูสิง
5. ด.ญ. นพดล เชิดสูง
6. ด.ญ. พันธุพงษ์ เชิดสูง
7. ด.ญ. ตาภาวดี เพชรสุก
8. ด.ญ. สหภาพณ์ อภัยศรี
9. ด.ญ. ไชยพงษ์ กสิพรรณ
10. ด.ญ. อติศักดิ์ เพชรสุก
11.

ขั้นตอนการทำโครงการ	วันที่	กิจกรรมที่ทำ	ข้อมูลที่ได้	ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
การวางแผน	14/1/51	วางแผนการทำโครงการ	ได้รู้ความรู้อย่างมาก	มีงานอื่นไม่มา	ตั้งเตือนเพื่อนให้	สิวิรัตน์
			เก็บรวบรวมคำศัพท์	ข้อมูลมาก	กลุ่มให้รับผิดชอบ	
การรวบรวมข้อมูล	24/7/51	หาคำศัพท์	ได้ความรู้ใหม่	บางคนเขียนกัน	ตั้งเตือน	สิวิรัตน์
			เก็บรวบรวมคำศัพท์			
การเตรียมนำเสนอโครงการ	25/7/51	ฝึกพูดคำศัพท์	ได้ฝึกทักษะ	บางคนเล่นกัน	ตั้งเตือน	สิวิรัตน์
			การสังเกตงานของครู			
การนำเสนอโครงการ	28-30/7/51	นำเสนอเสียง	ได้ความรู้จากคำศัพท์	ไม่รับผิดชอบ	ตั้งเตือน	สิวิรัตน์
		ตามลำพัง	คำศัพท์			
การประเมินโครงการ	4/8/51	ประเมินผล	ทราบผลการทำงาน	ไม่ช่วยกันทำงาน	ตั้งเตือน	สิวิรัตน์
		สังเกตการทำงาน	งานทั้งข้อดีข้อเสีย			

สิ่งที่ทำได้

1. พูดได้คล่องกว่าเดิม.....
2. พูดได้ชัดขึ้น.....
3. สื่อความสนใจในตัวเอง.....

สิ่งที่ต้องปรับปรุง

1. ร้องผิดจนกว่าเดิม.....
2. ช่วยทำงานให้มากขึ้น.....
3. เล่นกันให้น้อยลง.....

บันทึกเพิ่มเติม

ผลการทำงานในโครงการช่วยงานพี่ทำให้เพื่อนในกลุ่มได้ฝึกพูด.....
 ภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าในโครงการแรก พูดได้คล่องกว่าเดิมและ.....
 สนใจมากขึ้น ร้องผิดจนกว่าตัวเอง.....

แบบบันทึกการทำโครงการ

กลุ่ม แก้วสุคนธ์แก้ว

สมาชิกในกลุ่ม

1. พลวัฒน์ (ประธาน) โรงทอผ้า
2. ศิริวัตร (รองประธาน) ผ้า
3. อาริหาร (เลขานุการ) ผ้า
4. ศักกานต์ ผ้า
5. ศาธวรธร จ้า
6. ขวัญฤทัย ผ้า
7. ธัญญาพร จ้า
8. ศักกรเดช โรงทอผ้า
9. นพารักษ์ โรงทอผ้า
10. นพาส ผ้า
11. ศักกร โรงทอผ้า

ขั้นตอนการทำโครงการ	วันที่	กิจกรรมที่ทำ	ข้อมูลที่ได้	ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
การวางแผน	14/3/51	วางแผนการทำ	ได้ความรู้เกี่ยวกับ	เนื้อหาในกลุ่ม	ซักถามเพื่อนในกลุ่ม	อาริหาร
		โครงการ	ทุกที่ต่างๆในท้องถิ่น	ยังไม่มีความเข้าใจ	ให้รับผิดชอบ	
การรวบรวมข้อมูล	14/3/51	ทำคำศัพท์ในการ	ได้รู้ความรู้จัก	คำศัพท์		
		ทำโครงการ	คำศัพท์	-	-	อาริหาร
การเตรียมนำเสนอโครงการ	15/3/51	ฝึกพูด	เกี่ยวกับเรื่องอื่น	ออกเสียงคำบาง	ฝึกพูดให้ดังกว่าเดิม	อาริหาร
				คำไม่ชัด	ถาม	
การนำเสนอโครงการ	18/3/51	ทำเดี่ยว	ได้ความรู้และ	ศัพท์แต่ละ	ซักถาม	อาริหาร
			ทักษะการพูด	ประโยค		
			ภาษาอังกฤษ			
การประเมินโครงการ	20/3/51	ประเมินการ	ได้ทราบถึงผล	ไม่เข้าใจคำศัพท์	ถามเพื่อนในกลุ่ม	อาริหาร
		ทำเดี่ยว	ทำของเอง	ไม่ได้อ่านสื่ออื่น	ถามเพื่อนในกลุ่ม	
			ในกลุ่ม	ทำของ	มีความรับผิดชอบ	

สิ่งที่ทำได้

1. พืชอาหารของนกได้แก่ข้าวเจ้า
2. สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำได้แก่ปลา
3. สัตว์ที่อาศัยอยู่บนบกได้แก่สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

สิ่งที่ต้องปรับปรุง

1. การระดมเงินกู้ยืมเงินจากภายนอก
2. ฝึกฝนให้คนต้องกล้าพูด
3. การมีเวลาส่วนตัวให้มากขึ้นและควรแสดงท่าทางประกอบกับการพูด

บันทึกเพิ่มเติม

พบกิจกรรมหลักๆ ทางด้านสื่อได้แก่ สื่อได้พูดภาษาอังกฤษกันทุกคน ทำกับพูดภาษา
อังกฤษได้ จินตภาพมากขึ้น และพูดได้คล่องขึ้น และฉันได้บอกกับเขาว่า เดิม คือทำ
ฝึกการทำงานร่วมกันเพื่อเขาได้มีวินัย และรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ตัวเอง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวอดิگانต์ ทองมาก
วันเดือนปีเกิด	12 มกราคม 2521
สถานที่เกิด	อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	18 หมู่ที่ 2 ตำบลปากแจ่ม อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง 92190
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู โรงเรียนบ้านควนสวรรค์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสภาราษินี จังหวัดตรัง
พ.ศ. 2544	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) จาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
พ.ศ. 2552	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร